

02.02.1995. likums "Par nodokļiem un nodevām" ("LV", 26 (309), 18.02.1995.; Ziņotājs, 7, 13.04.1995.) [stājas spēkā 01.04.1995.] ar grozījumiem:

- 06.06.1996. likums ("LV", 108 (593), 21.06.1996.) [stājas spēkā ar 05.07.1996.]
- 13.11.1997. likums ("LV", 309/310 (1024/1025), 28.11.1997.) [stājas spēkā ar 01.01.1998.]
- 04.12.1997. likums ("LV", 333 (1048), 18.12.1997.) [stājas spēkā ar 01.01.1998.]
- 18.06.1998. likums ("LV", 196/197 (1257/1258), 03.07.1998.) [stājas spēkā ar 17.07.1998.]
- 14.10.1998. likums ("LV", 317/320 (1378/1381), 28.10.1998.) [stājas spēkā ar 11.11.1998.]
- 22.10.1998. likums ("LV", 333 (1394), 05.11.1998.) [stājas spēkā ar 19.11.1998.]
- 25.11.1999. likums ("LV", 406/407 (1866/1867), 08.12.1999.) [stājas spēkā ar 01.01.2000.]
- 13.04.2000. likums ("LV", 154/157 (2065/2068), 03.05.2000.) [stājas spēkā ar 17.05.2000.]
- 14.12.2000. likums ("LV", 473/476 (2384/2387), 29.12.2000.) [stājas spēkā ar 12.01.2001.]
- 08.03.2001. likums ("LV", 46 (2433), 21.03.2001.) [stājas spēkā ar 04.04.2001.]
- 10.05.2001. likums ("LV", 78 (2465), 22.05.2001.) [stājas spēkā ar 05.06.2001.]
- 20.12.2001. likums ("LV", 188 (2575), 28.12.2001.) [stājas spēkā ar 01.01.2002.]
- 09.10.2002. likums ("LV", 154 (2729), 24.10.2002.) [stājas spēkā ar 07.11.2002.]
- 12.12.2002. likums ("LV", 187 (2762), 20.12.2002.) [stājas spēkā ar 01.01.2003.]
- 13.02.2003. likums ("LV", 28 (2793), 20.02.2003.) [stājas spēkā ar 06.03.2003.]
- 28.02.2003. likums ("LV", 39 (2804), 12.03.2003.) [stājas spēkā ar 01.07.2003.]
- 19.06.2003. likums ("LV", 101 (2866), 08.07.2003.) [stājas spēkā ar 22.07.2003.]
- 09.10.2003. likums ("LV", 147 (2912), 22.10.2003.) [stājas spēkā ar 05.11.2003.]
- 31.03.2004. likums ("LV", 56 (3004), 08.04.2004.) [stājas spēkā ar 01.05.2004.]
- 16.12.2004. likums ("LV", 208 (3156), 28.12.2004.) [stājas spēkā ar 11.01.2005.]
- 21.04.2005. likums ("LV", 74 (3232), 11.05.2005.) [stājas spēkā ar 01.07.2005.]
- 01.12.2005. likums ("LV", 198 (3356), 13.12.2005.) [stājas spēkā ar 27.12.2005.]
- 30.03.2006. likums ("LV", 62 (3430), 19.04.2006.) [stājas spēkā ar 03.05.2006.]
- 25.05.2006. likums ("LV", 92 (3460), 14.06.2006.) [stājas spēkā ar 28.06.2006.]
- 14.09.2006. likums ("LV", 154 (3522), 27.09.2006.) [stājas spēkā ar 11.10.2006.]
- 26.10.2006. likums ("LV", 183 (3551), 15.11.2006.) [stājas spēkā ar 01.01.2007.]
- 19.12.2006. likums ("LV", 207 (3575), 29.12.2006.) [stājas spēkā ar 01.01.2007.]
- 01.03.2007. likums ("LV", 40 (3616), 08.03.2007.) [stājas spēkā ar 09.03.2007.]
- 17.05.2007. likums ("LV", 85 (3661), 29.05.2007.) [stājas spēkā ar 12.06.2007.]
- 08.11.2007. likums ("LV", 191 (3767), 28.11.2007.) [stājas spēkā ar 12.12.2007.]
- 31.01.2008. likums ("LV", 27 (3811), 19.02.2008.) [stājas spēkā ar 04.03.2008.]
- 08.05.2008. likums ("LV", 82 (3866), 28.05.2008.) [stājas spēkā ar 11.06.2008.]
- 11.12.2008. likums ("LV", 200 (3984), 23.12.2008.) [stājas spēkā ar 01.01.2009.]
- 30.04.2009. likums ("LV", 75 (4061), 15.05.2009.) [stājas spēkā ar 29.05.2009.]
- 21.05.2009. likums ("LV", 89 (4075), 09.06.2009.) [stājas spēkā ar 23.06.2009.]
- 11.06.2009. likums ("LV", 100 (4086), 30.06.2009.) [stājas spēkā ar 14.07.2009.]
- 12.06.2009. likums ("LV", 100 (4086), 30.06.2009.) [stājas spēkā ar 01.07.2009.]
- 01.12.2009. likums ("LV", 200 (4186), 21.12.2009.) [stājas spēkā ar 01.01.2010.]
- 17.12.2009. likums ("LV", 205 (4191), 30.12.2009.) [stājas spēkā ar 13.01.2010.]
- 20.05.2010. likums ("LV", 91 (4283), 09.06.2010.) [stājas spēkā ar 23.06.2010.]
- 17.06.2010. likums ("LV", 101 (4293), 29.06.2010.) [stājas spēkā ar 01.07.2010.]
- 09.08.2010. likums ("LV", 131 (4323), 19.08.2010.) [stājas spēkā ar 02.09.2010.]

- 09.09.2010. likums ("LV", 151 (4343), 23.09.2010.) [stājas spēkā ar 07.10.2010.]
- 23.09.2010. likums ("LV", 157 (4349), 05.10.2010.) [stājas spēkā ar 19.10.2010.]
- 21.10.2010. likums ("LV", 178 (4370), 10.11.2010.) [stājas spēkā ar 24.11.2010.]
- 28.10.2010. likums ("LV", 183 (4375), 17.11.2010.) [stājas spēkā ar 01.12.2010.]
- 20.12.2010. likums ("LV", 206 (4398), 30.12.2010.) [stājas spēkā ar 01.01.2011.]
- 14.04.2011. likums ("LV", 68 (4466), 03.05.2011.) [stājas spēkā ar 17.05.2011.]
- 05.05.2011. likums ("LV", 80 (4478), 25.05.2011.) [stājas spēkā ar 08.06.2011.]
- 12.05.2011. likums ("LV", 85 (4483), 01.06.2011.) [stājas spēkā ar 01.08.2011.]
- 13.10.2011. likums ("LV", 169 (4567), 26.10.2011.) [stājas spēkā ar 09.11.2011.]

Redakcijas: [01.04.1995] [05.07.1996] [01.01.1998] [17.07.1998] [11.11.1998] [19.11.1998] [01.01.1999] [01.01.2000] [17.05.2000] [12.01.2001] [04.04.2001] [05.06.2001] [01.01.2002] [07.11.2002] [01.01.2003] [06.03.2003] [01.07.2003] [22.07.2003] [06.08.2003] [05.11.2003] [01.01.2004] [09.04.2004] [01.05.2004] [11.01.2005] [12.05.2005] [01.07.2005] [27.12.2005] [01.01.2006] [03.05.2006] [28.06.2006] [01.07.2006] [11.10.2006] [01.01.2007] [09.03.2007] [12.06.2007] [12.12.2007] [01.01.2008] [04.03.2008] [06.03.2008] [11.06.2008] [01.01.2009] [29.05.2009] [23.06.2009] [01.07.2009] [14.07.2009] [01.12.2009] [01.01.2010] [13.01.2010] [01.04.2010] [23.06.2010] [01.07.2010] [01.08.2010] [02.09.2010] [07.10.2010] [19.10.2010] [27.10.2010] [24.11.2010] [01.12.2010] [01.01.2011] [17.05.2011] [08.06.2011] [16.06.2011] [01.07.2011] [01.08.2011] [09.11.2011] [**01.12.2011**] [01.07.2012] [01.01.2013]

Redakcija uz 01.12.2011.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Par nodokļiem un nodevām

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **nodoklis** — ar likumu noteikts obligāts maksājums valsts budžetā vai pašvaldību budžetos (pamatbudžetā vai speciālajā budžetā), kas nav maksājums par noteiktas preces iegādi vai pakalpojuma saņemšanu un nav soda naudas un nokavējuma naudas maksājums, kā arī nav maksājums par valsts kapitāla vai tā daļas izmantošanu. Minētais termins piemērojams arī valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, kā arī muitas nodoklim un citiem līdzvērtīgiem maksājumiem, kuri noteikti tieši piemērojamos Eiropas Savienības normatīvajos aktos par muitas lietām;

2) **valsts nodeva** — obligāts maksājums valsts budžetā (pamatbudžetā vai speciālajā budžetā) vai šajā likumā noteiktajos gadījumos pašvaldības budžetā kā atlīdzība par nodrošinājumu, ko valsts institūcijas devušas saimnieciskajai darbībai, vai par sniegtajiem pakalpojumiem, kā arī likumos paredzētiem speciāliem mērķiem (ceļu, ostu un sakaru sistēmu uzturēšanai un attīstībai, iedzīvotāju un dabas ekoloģiskajai aizsargāšanai, teritorijas labiekārtošanai un citiem mērķiem);

3) **pašvaldības nodeva** — pašvaldības domes noteikts obligāts maksājums pašvaldības pamatbudžetā vai speciālajā budžetā šajā likumā paredzētajos gadījumos;

4) **nodokļu maksātāji** — Latvijas Republikas vai ārvalstu fiziskās un juridiskās personas un uz līguma vai norunas pamata izveidotas šādu personu grupas vai to pārstāvji, kas veic ar nodokli apliekamas darbības vai kam tiek garantēts ienākums nākotnē. Konkrētā nodokļa objekts un maksātāju loks tiek noteikts katra konkrētā nodokļa likumā. Šā likuma un konkrēto nodokļu likumu izpratnē par nodokļu maksātājiem uzskatāmas arī ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas un personas, to grupas vai grupu pārstāvji, kuras ietur vai kurām jāietur nodoklis no maksājumiem citām personām, to grupām vai grupu pārstāvjiem;

5) **nodokļu (nodevu) administrācija** — Valsts ieņēmumu dienests un tā izveidotas institūcijas, pašvaldības domes ieceltas amatpersonas vai izveidotas iestādes, kā arī citas valsts institūcijas, ja tās paredzētas konkrētos likumos;

6) **nodokļa atlaide** — nodokļa daļa, par kuru var samazināt aprēķināto nodokli, ja nodokļa maksātājs ir izpildījis konkrētā nodokļa likuma nosacījumus vai to paredz likumā noteiktie kritēriji. Atbilstoši likuma nosacījumiem nodokļa atlaide ir atmaksājama vai neatmaksājama;

7) *(izslēgts ar 26.10.2006. likumu);*

8) **taksācijas periods** — laika posms (gads, mēnesis u.c.), par kuru tiek aprēķināts nodoklis;

9) **pirmstaksācijas periods** — laika posms pirms taksācijas perioda;

10) **pēctaksācijas periods** — laika posms pēc taksācijas perioda;

11) **darījums** — darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, grozīšanai, turpināšanai vai izbeigšanai;

12) **nodokļu parādu kapitalizācija** — kapitālsabiedrības pamatkapitāla palielināšana par nodokļu parādu summu;

13) **īpašs nodokļu režīms** — likumos noteiktais nodokļu režīms, kas paredz īpašu nodokļu atlaižu piemērošanu, īpašu kārtību pamatlīdzekļu nolietojuma norakstīšanai vai īpašu kritēriju noteikšanu atbrīvojumam no nodokļa maksāšanas, vai arī visu minēto nosacījumu vienlaicīgu piemērošanu;

14) **izvairīšanās no nodokļu vai nodevu maksāšanas** — apzināta nepatiesas informācijas sniegšana nodokļu deklarācijās, nodokļu deklarāciju, informatīvo deklarāciju vai nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas neiesniegšana, nelikumīga nodokļu atvieglojumu, priekšrocību un atlaižu piemērošana vai jebkura cita apzināta darbība vai bezdarbība, kuras dēļ nodokļi vai nodevas nav samaksātas pilnā apmērā vai daļēji;

15) **novērošana** — nodokļu administrācijas kontrole, kad pēc nodokļu maksātāja juridiskās adreses vai saimnieciskās darbības veikšanas vietas noteiktā laika posmā tiek fiksētas visas ar saimnieciskās darbības veikšanu saistītās darbības;

16) **nodokļu revīzija (audits)** — nodokļu administrācijas pārbaude, kad tiek kontrolēta viena vai vairāku nodokļu, nodokļu deklarācijas posteņu vai nodevu un citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas, maksāšanas un ieskaitīšanas budžetā pareizība un atbilstība normatīvajiem aktiem noteiktā taksācijas periodā;

17) **tematiskā pārbaude** — nodokļu administrācijas pārbaude, kad tiek kontrolēta atsevišķu normatīvo aktu ievērošana, pārbaudīti atsevišķi grāmatvedības dokumenti, salīdzinot tos ar darījuma dalībnieku grāmatvedības informāciju, kā arī tiek veiktas citas pārbaudes, kuru rezultātā netiek noteikti papildu nodokļu maksājumi budžetā;

18) **saistītas personas** — divas vai vairākas fiziskās vai juridiskās personas vai ar līgumu saistīta šādu personu grupa, vai šādu personu vai grupas pārstāvji, ja pastāv vismaz viens no šādiem

apstākļiem:

a) tās ir mātes un meitas komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības,

b) vienas komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības līdzdalības daļa otrā sabiedrībā ir no 20 līdz 50 procentiem, turklāt šai mātes un meitas komercsabiedrībai vai kooperatīvajai sabiedrībai nav balsu vairākuma,

c) vairāk nekā 50 procenti no pamatkapitāla vai komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības daļu vērtības katrā no šīm divām vai vairākām komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām pieder vai ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme šajās divās vai vairākās komercsabiedrībās vai kooperatīvajās sabiedrībās (ir balsu vairākums) vienai un tai pašai personai un šīs personas radniekiem līdz trešajai pakāpei vai šīs personas laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei,

d) vairāk nekā 50 procenti no pamatkapitāla vai komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības daļu vērtības katrā no šīm divām vai vairākām komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām pieder vai ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme šajās divās vai vairākās komercsabiedrībās vai kooperatīvajās sabiedrībās (ir balsu vairākums) vairākām, bet ne vairāk kā 10 vienām un tām pašām personām,

e) vairāk nekā 50 procenti no pamatkapitāla vai komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības daļu vērtības katrā no šīm divām vai vairākām komercsabiedrībām vai kooperatīvajām sabiedrībām pieder vai ar līgumu vai citādi ir nodrošināta izšķiroša ietekme šajās divās vai vairākās sabiedrībās (ir balsu vairākums) komercsabiedrībai vai kooperatīvajai sabiedrībai, kurā fiziskajai personai (vai šīs personas radniekiem līdz trešajai pakāpei, vai šīs personas laulātajam, vai ar šo personu svainībā esošiem līdz otrajai pakāpei) pieder vairāk nekā 50 procenti no šo sabiedrību pamatkapitāla vai daļu vērtības,

f) vienai un tai pašai personai vai vienām un tām pašām personām ir balsu vairākums šo komercsabiedrību vai kooperatīvo sabiedrību valdēs (izpildinstitūcijās),

g) starp šīm personām papildus līgumam par konkrētu darījumu jebkādā formā ir noslēgta vienošanās (arī vienošanās, kas atklātībai nav darīta zināma) par jebkādu līgumā neparedzētu papildu atlīdzību vai šīs komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības veic cita veida saskaņotu darbību, lai samazinātu nodokļus;

19) **nodokļa deklarācija** — nodokļu administrācijai iesniedzamā nodokļu maksātāja nodokļa deklarācija (arī tās pielikumi), pārskats, nodokļa aprēķins, ziņojums vai paziņojums, kurā norādāmi budžetā maksājami nodokļi un no budžeta atmaksājamās nodokļu summas;

20) **informatīvā deklarācija** — nodokļu administrācijai iesniedzamie nodokļu maksātāja pārskati (arī to pielikumi) un paziņojumi, kas satur ziņas, kuras atbilstoši nodokļu likumu prasībām nodokļu maksātājam ir pienākums sniegt nodokļu administrācijai vai citai personai, kā arī cita nodokļa aprēķināšanai izmantojamā informācija, kas paredzēta konkrēto nodokļu likumos, bet kas attiecīgajam nodokļu maksātājam nerada nodokļa maksāšanas saistības vai tiesības saņemt no budžeta nodokļa atmaksu;

21) **nodokļu pārkāpums** — prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kuras dēļ ir pārkāptas šā likuma, konkrēto nodokļu likumu un citu nodokļu jomu reglamentējošo normatīvo aktu un Eiropas Savienības tiesību normas un par kuru ir paredzēta atbildība;

22) **nokavējuma nauda** — procentu maksājums par nodokļu, nodevu samaksas termiņa nokavējumu;

23) **soda nauda** — obligāts maksājums, kas tiek uzlikts nodokļu revīzijas (audita) rezultātā par budžetā iemaksājamās nodokļa summas samazināšanu vai no budžeta atmaksājamās nodokļa summas palielināšanu nodokļu administrācijai iesniegtajās vai iesniedzamajās nodokļu deklarācijās vai ko nodokļu administrācija aprēķina gadījumā, kad nodokļu maksātājs nodokļu deklarācijas precizējumu un deklarācijā precizēto nodokļa maksājumu veic pēc tam, kad saņemts paziņojums par nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanu vai lēmums par nodokļu revīzijas (audita) veikšanas nosacījumu maiņu;

24) **struktūrvienība** — juridiskās personas vai uz līguma vai norunas pamata izveidotu fizisko un juridisko personu grupu vai to pārstāvju (citas personas) teritoriāli nošķirta saimnieciska vienība, kuras atrašanās vietā tiek veikta saimnieciskā darbība Latvijas Republikā vai ārpus tās. Struktūrvienībai nav juridiskās personas statusa. Par struktūrvienību uzskata arī tīmekļa vietni, kurā veic saimniecisko darbību ar elektronisko sakaru līdzekļu (tai skaitā ar interneta) starpniecību;

25) **nodokļu kopīgā starpvalstu pārbaude** — saskaņā ar Saeimas apstiprinātajiem starpvalstu līgumiem vai Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem pēc iepriekšējas vienošanās vismaz divu valstu nodokļu administrāciju veikta neatkarīga nodokļu revīzija (audits) attiecībā uz nodokļu maksātāju veiktajiem darījumiem un nodokļu maksājumu atbilstību normatīvajiem aktiem;

26) **valsts noteiktais maksājums** — ar likumu vai Ministru kabineta noteikumiem paredzēts un Valsts ieņēmumu dienesta administrēts maksājums valsts budžetā (izņemot nodokļu un valsts un pašvaldību nodevu maksājumus);

27) **datu atbilstības pārbaude** — nodokļu administrācijas pārbaude, kuras laikā tiek kontrolēta nodokļu, nodokļu deklarācijas posteņu vai nodevu un citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas pareizība un atbilstība normatīvajiem aktiem, izvērtējot nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju, nodokļu maksātāja nodokļu un informatīvajās deklarācijās norādītos datus, ja šīs deklarācijas nodokļu administrācijai ir iesniegtas vai tās bija jāiesniedz. Datu atbilstības pārbaudi veic nodokļu administrācijas telpās, nepieprasot no nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības attaisnojuma dokumentus, izņemot muitas deklarāciju pārbaudes saskaņā ar Padomes 1992.gada 12.oktobra regulu Nr.2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kuru veikšanai nodokļu administrācija ir tiesīga pieprasīt no nodokļu maksātāja nepieciešamos dokumentus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 04.12.1997., 09.10.2002., 28.02.2003., 09.10.2003., 26.10.2006., 08.11.2007., 11.12.2008., 21.05.2009., 01.12.2009. un 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

2.pants. Likuma darbības sfēra

(1) Likums nosaka nodokļu un nodevu veidus un reglamentē nodokļu un nodevu noteikšanas kārtību, to iekasēšanu un piedziņu, nodokļu un nodevu maksātāju (turpmāk — nodokļu maksātāji) un nodokļu un nodevu administrācijas (turpmāk — nodokļu administrācija) tiesības, pienākumus un atbildību, nodokļu maksātāju reģistrācijas kārtību, kā arī nodokļu un nodevu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību.

(2) Šis likums attiecas uz visiem nodokļiem un nodevām, ja konkrētā nodokļa likums neparedz citu, konkrētā nodokļa vai nodevas specifikai atbilstošu kārtību, kura nedrīkst būt pretrunā ar šo likumu. Muitas nodokļa noteikšanas kārtību, iekasēšanu un sankciju piemērošanu reglamentē arī Muitas likums un citi muitas lietās noteikto kārtību reglamentējoši normatīvie akti.

(3) Konkrēto nodokli vai nodevu uzliek saskaņā ar konkrētā nodokļa vai nodevas likumu, kā arī šajā likumā paredzētajos gadījumos saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem vai vietējo pašvaldību saistošiem noteikumiem.

(4) Ja Ministru kabineta noteikumos vai vietējo pašvaldību saistošajos noteikumos ir iekļautas normas, kas paredz obligātus maksājumus, kuri atbilst šā likuma 1.pantā minētajiem termiņiem

"nodoklis", "nodeva" vai "pašvaldības nodeva", bet kuri nav paredzēti šajā likumā, tad šādu normu piemērošana nav pieļaujama tikmēr, kamēr nav stājušies spēkā atbilstoši grozījumi šajā likumā.

(5) Šā likuma normas attiecināmas uz muitas nodokli un citiem līdzvērtīgiem maksājumiem tiktāl, ciktāl to piemērošanas jautājumus neregulē attiecīgi tieši piemērojami Eiropas Savienības normatīvie akti.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 22.10.1998., 14.12.2000., 09.10.2003., 31.03.2004., 26.10.2006. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

3.pants. Nodokļu un nodevu sistēma

(1) Nodokļu un nodevu sistēmu veido:

- 1) valsts nodokļi, ar kuriem apliekamos objektus un kuru likmi nosaka Saeima;
- 2) valsts nodevas, kuras tiek uzliktas saskaņā ar šo likumu, citiem likumiem un Ministru kabineta noteikumiem;
- 3) pašvaldību nodevas, kuras tiek uzliktas saskaņā ar šo likumu un vietējo pašvaldību saistošiem noteikumiem;
- 4) tieši piemērojamos Eiropas Savienības normatīvajos aktos noteiktie nodokļi.

(2) Konkrētā nodokļa likumā pašvaldībām var dot tiesības piemērot atvieglojumus tiem maksājumiem, kuri ieskaitāmi pašvaldību budžetos, kā arī noteikt nekustamā īpašuma nodokļa papildlikmi.

(3) Konkrētās valsts nodevas likumā vai Ministru kabineta noteikumos pašvaldībām var dot tiesības piemērot atvieglojumus tām valsts nodevām, kuras ieskaitāmas pašvaldību budžetos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.02.2003., 26.10.2006., 08.11.2007. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009. Grozījums otrajā daļā attiecībā uz pašvaldību tiesībām noteikt nekustamā īpašuma nodokļa papildlikmi stājas spēkā 01.01.2011. Sk. Pārejas noteikumus.)

4.pants. Ienākuma nodokļu sistēma

(1) Iedzīvotāju ienākuma nodoklis un uzņēmumu ienākuma nodoklis veido vienotu ienākuma nodokļu sistēmu.

(2) Jebkura persona, kas gūst ienākumus Latvijas Republikā, ir iedzīvotāju ienākuma nodokļa vai uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

(3) Jebkurš ienākums, ko gūst personas, kas ir iekšzemes nodokļu maksātājas, ir apliekams ar iedzīvotāju ienākuma nodokli vai uzņēmumu ienākuma nodokli, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

(4) Vienu un to pašu ienākumu nevar aplikēt vienlaikus ar iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmumu ienākuma nodokli, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

5.pants. Noteikumi

(1) Nodokļu un nodevu likumu normu piemērošanas kārtību nosaka tikai konkrētie likumi vai Ministru kabineta noteikumi.

(2) Valsts ieņēmumu dienests izdod ieteikumus nodokļu maksātājiem par nodokļu deklarāciju izpildīšanas kārtību un nodokļu maksājumu uzskaiti nodokļu maksātāju grāmatvedībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

6.pants. Nodokļu un nodevu maksāšana

(1) Nodokļi un nodevas aprēķināmi un maksājami latos un santīmos. Ārvalstīs esošajās Latvijas Republikas diplomātiskajās un konsulārajās iestādēs valsts nodevas var maksāt konvertējamā valūtā vai attiecīgās ārvalsts valūtā.

(2) Nodokļu administrācija nevar atteikties no savām prasījuma tiesībām par labu citai personai vai arī nodot jebkurai citai personai savas tiesības attiecībā uz nodokļu, nodevu un ar tiem saistīto maksājumu prasībām, izņemot nodokļu parādu piedziņai un citos nodokļu likumos paredzētajos gadījumos konfiscētās un aprakstītās mantas pārdošanu.

(3) Nav pieļaujams nodokļu, nodevu un ar tiem saistīto maksājumu ieskaits.

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.12.2000. un 09.10.2003. likumu, kas stājas spēkā 05.11.2003.)

7.pants. Starptautisko līgumu piemērošana

(1) Ja Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos ir noteikta citāda nodokļu aprēķināšanas vai maksāšanas kārtība nekā Latvijas Republikas nodokļu likumos, piemēro šo starptautisko līgumu noteikumus.

(2) Ārvalstu diplomātiskajām un konsulārajām pārstāvniecībām, kā arī to darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta nav Latvijas Republikā, nodokļu un nodevu maksājumi tiek noteikti atbilstoši prasībām, kādas izvirzītas 1961.gada 18.aprīļa Vīnes konvencijā par diplomātiskajiem sakariem un 1963.gada 24.aprīļa Vīnes konvencijā par konsulārajiem sakariem.

(3) Ministru kabinets ir tiesīgs izdot noteikumus par Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos noteikto nodokļu atvieglojumu piemērošanas kārtību.

(4) Kārtību, kādā tiek veikta informācijas apmaiņa starp Latvijas un ārvalstu kompetentajām iestādēm, sniedzot un saņemot nodokļu administrēšanas funkciju izpildei nepieciešamo informāciju saskaņā ar Saeimas apstiprināto starptautisko līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu prasībām, nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.12.2000. un 30.03.2006. likumu, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

II nodaļa Nodokļi

8.pants. Valsts nodokļu veidi un tiem atbilstošie likumi

Latvijas Republikā ir šādi valsts nodokļi un tiem atbilstošie likumi par nodokļu uzlikšanu:

- 1) iedzīvotāju ienākuma nodoklis — "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli";
- 2) uzņēmumu ienākuma nodoklis — "Par uzņēmumu ienākuma nodokli";
- 3) nekustamā īpašuma nodoklis — "Par nekustamā īpašuma nodokli";
- 4) pievienotās vērtības nodoklis — "Par pievienotās vērtības nodokli";
- 5) akcīzes nodoklis — "Par akcīzes nodokli";
- 6) muitas nodoklis — Muitas likums un citi muitas lietās noteikto kārtību reglamentējoši normatīvie

akti;

7) dabas resursu nodoklis — Dabas resursu nodokļa likums;

8) izložu un azartspēļu nodoklis — "Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli";

9) valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas — "Par valsts sociālo apdrošināšanu";

10) vieglo automobiļu un motociklu nodoklis — "Par vieglo automobiļu un motociklu nodokli";

11) elektroenerģijas nodoklis — Elektroenerģijas nodokļa likums;

12) mikrouzņēmumu nodoklis — Mikrouzņēmumu nodokļa likums;

13) transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis — Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likums;

14) uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis — Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likums.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.11.1997., 04.12.1997., 14.10.1998., 25.11.1999., 09.10.2003., 31.03.2004., 30.03.2006., 19.12.2006., 09.08.2010. un 20.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

9.pants. Valsts nodokļu sadalījums pa budžetiem

(1) Valsts nodokļi tiek iemaksāti valsts budžetā vai arī pēc noteikta to sadalījuma — valsts budžetā un pašvaldību budžetos atbilstoši konkrētā nodokļa likumam.

(2) Budžetos ieskaitāmā soda nauda par nodokļu likumu pārkāpumiem, nokavējuma nauda un nodokļu papildu maksājumi, saglabājot nodokļu sadales proporciju, tiek iemaksāti tajos pašos budžetos, kuros maksājams konkrētais nodoklis, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikts citādi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.12.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2002.)

III nodaļa Nodevas

10.pants. Nodevu sistēma

(1) Valsts nodevas tiek uzliktas saskaņā ar likumiem un Ministru kabineta noteikumiem, pašvaldību nodevas — ar vietējo pašvaldību saistošiem noteikumiem.

(2) Ministru kabineta noteikumos par valsts nodevām jāparedz to maksāšanas kārtība, likmes un atvieglojumi, ja šajā likumā vai citos likumos nav noteikts citādi. Valsts nodeva par likumos vai Ministru kabineta noteikumos paredzētās speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu preču un pakalpojumu importam un eksportam nedrīkst pārsniegt ar tās izsniegšanu saistītās vidējās izmaksas.

(3) Vietējo pašvaldību saistošajos noteikumos par pašvaldības nodevu uzlikšanu jāparedz to maksāšanas kārtība, ar nodevām apliekamie objekti, likmes un atvieglojumi, kā arī citas prasības, kuras paredz citi likumi un Ministru kabineta noteikumi.

(4) Valsts nodevas, kuras saskaņā ar spēkā esošajiem likumiem pilnībā netiek ieskaitītas valsts budžetā vai pašvaldību budžetos, apliek ar pievienotās vērtības nodokli likumā "Par pievienotās vērtības nodokli" noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.1997. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

11.pants. Valsts nodevu objekti

(1) Šādas valsts nodevas tiek uzliktas tikai saskaņā ar likumiem:

1) *(izslēgts ar 25.11.1999. likumu)*;

2) *(izslēgts ar 20.12.2010. likumu)*;

3) izložu un azartspēļu nodeva — likums "Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli";

4) nodevas par darbību veikšanu tiesu iestādēs — Civilprocesa likums, Administratīvā procesa likums;

5) nodeva par uzvārda, vārda un tautības ieraksta maiņu personu apliecinošos dokumentos — likums "Par vārda, uzvārda un tautības ieraksta maiņu";

6) nodeva par zemes rezervēšanu lauku apvidos — likums "Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos";

7) nodevas par apliecinājumiem un citu funkciju pildīšanu bāriņtiesās - Bāriņtiesu likums;

8) *(izslēgts ar 25.11.1999. likumu)*;

9) *(izslēgts ar 13.04.2000. likumu)*;

10) preču vai pakalpojumu loterijas organizēšanas valsts nodeva — Preču un pakalpojumu loteriju likums;

11) autoceļu lietošanas nodeva — Autoceļu lietošanas nodevas likums;

12) finanšu stabilitātes nodeva — Finanšu stabilitātes nodevas likums.

(2) Valsts nodevas ir maksājamas par valsts sniegto nodrošinājumu, šādiem juridiskajiem pakalpojumiem un likumos paredzētajiem speciāliem mērķiem:

1) *(izslēgts ar 20.12.2001. likumu)*;

2) par notariālo darbību izpildi;

3) par civiltāvokļa aktu reģistrēšanu, grozīšanu un papildināšanu;

4) *(izslēgts ar 16.12.2004. likumu)*;

5) par reģistrācijas darbībām un parakstu apliecināšanu Uzņēmumu reģistrā;

6) par informācijas sniegšanu no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra reģistriem;

7) par informācijas sniegšanu no Iedzīvotāju reģistra;

8) par reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistrāciju;

9) par speciālu atļauju (licenču) izsniegšanu atsevišķiem komercdarbības veidiem;

10) par operācijām ar vekseliem;

11) par operācijām ar sertifikātiem;

- 12) par Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusa Latvijas Republikā un par uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai nepieciešamo dokumentu izskatīšanu un ar to saistītajiem pakalpojumiem;
- 13) par vīzas pieprasīšanai nepieciešamo dokumentu izskatīšanu un ar to saistītajiem pakalpojumiem;
- 14) par Latvijas Republikas pasu un citu personu apliecinošu un tiesību apliecinošu dokumentu izsniegšanu;
- 15) *(izslēgts ar 09.10.2003. likumu);*
- 16) par selekcionāra tiesību piešķiršanu un pagarināšanu, par selekcionāra tiesību aizsardzību un par licences līguma reģistrāciju Valsts augu aizsardzības dienestā;
- 17) par rūpnieciskā īpašuma (izgudrojumu, preču zīmju, dizainparaugu un cita rūpnieciskā īpašuma) aizsardzību;
- 18) par naturalizācijas iesniegumu iesniegšanu;
- 19) par muitas iestāžu pakalpojumiem;
- 20) *(izslēgts ar 16.12.2004. likumu);*
- 21) par īpašuma tiesību un ķīlas tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā;
- 22) *(izslēgts ar 12.12.2002. likumu);*
- 23) par būvprakses un arhitekta prakses sertifikātu reģistrāciju;
- 23¹) par reģistrācijas darbībām būvkomersantu reģistrā;
- 24) par sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu;
- 25) par ogļūdeņražu ieguvi;
- 26) par visu veidu šaujamo ierociņu un speciālo līdzekļu atļauju izsniegšanu un to termiņa pagarināšanu (šīs atļaujas izsniedz Valsts policijas iestādes);
- 27) par iekšējās drošības dienesta reģistrāciju;
- 28) par azartspēļu iekārtu marķēšanu;
- 29) par gaisa kuģu, Jūras kodeksa 8.panta otrajā daļā noteikto reģistrējamo kuģu un kuģošanas līdzekļu, kā arī par Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā reģistrējamu transportlīdzekļu reģistrāciju;
- 30) par dzelzceļa infrastruktūras reģistrāciju;
- 31) par pasažieru izlidošanu;
- 32) *(izslēgts ar 01.12.2009. likumu);*
- 33) *(izslēgts ar 31.03.2004. likumu);*

- 34) *(izslēgts ar 31.03.2004. likumu);*
- 35) par filmu producētāju (ražotāju) reģistrāciju;
- 36) *(zaudējis spēku 01.07.2006.; sk. Pārejas noteikumus);*
- 36¹) par kadastra izziņas sagatavošanu un izsniegšanu;
- 37) *(izslēgts ar 09.10.2002. likumu);*
- 38) par dokumentu īstuma apliecināšanu (legalizāciju);
- 39) par speciālās atļaujas (licences) vai atļaujas izsniegšanu darbībām ar jonizējošā starojuma avotiem;
- 40) par valsts valodas prasmes atestāciju profesionālo un amata pienākumu veikšanai un par valsts valodas prasmes pārbaudi pastāvīgās uzturēšanās atļaujas un Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusa Latvijas Republikā pieprasīšanai;
- 41) par atteikšanās no Latvijas pilsonības dokumentēšanu;
- 42) par Latvijas pilsonības atjaunošanas dokumentēšanu;
- 43) par sertifikāta izsniegšanu un darbības laika pagarināšanu detektīvdarbības veikšanai;
- 44) par mēslošanas līdzekļa reģistrāciju;
- 45) par informācijas sniegšanu no Sodū reģistra;
- 46) *(izslēgts ar 16.12.2004. likumu);*
- 47) *(izslēgts ar 16.12.2004. likumu);*
- 48) par nodrošinājumu darbinieku prasījumu apmierināšanai no darbinieku prasījumu garantiju fonda līdzekļiem un citiem likumā paredzētiem speciāliem mērķiem (uzņēmējdarbības riska valsts nodeva);
- 49) par būvprojektēšanai nepieciešamo tehnisko un īpašo noteikumu saņemšanu valsts un pašvaldību institūcijās;
- 50) par apsardzes darbības kvalifikācijas pārbaudījuma kārtošanu un apsardzes sertifikāta izsniegšanu;
- 51) par mednieka apliecības, mednieka sezonas kartes un medību atļaujas izsniegšanu, par atļaujas izsniegšanu ārvalstu medniekam medīt Latvijas Republikā un atļaujas izsniegšanu izvest medību trofejas no Latvijas Republikas, par mednieku un medību vadītāju eksāmeni un par medījamo dzīvnieku nodarīto zaudējumu aprēķinu;
- 52) par personas datu apstrādes reģistrēšanu vai Fizisko personu datu aizsardzības likumā noteikto reģistrējamo izmaiņu izdarīšanu;
- 53) par sertifikācijas pakalpojumu sniedzēja akreditāciju un akreditācijas atjaunošanu (šo akreditāciju un akreditācijas atjaunošanu veic Datu valsts inspekcija);
- 54) *(izslēgts ar 21.10.2010. likumu);*

- 55) *(izslēgts ar 16.07.2010. likumu);*
- 56) par Elektronisko sakaru likumā noteiktajām radiofrekvenču spektra lietošanas tiesībām (ikgadējā nodeva);
- 57) par Elektronisko sakaru likumā noteiktajām numerācijas resursu lietošanas tiesībām (ikgadējā nodeva);
- 58) par Ģerboņu likumā noteikto ģerboņu reģistrāciju;
- 59) par ģeodēzisko, zemes ierīcības vai zemes kadastrālās uzmērīšanas darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu;
- 60) par zemes dzīļu izmantošanas licences izsniegšanu;
- 61) par bieži sastopamo derīgo izrakteņu ieguves atļaujas izsniegšanu;
- 62) par derīgo izrakteņu atradnes pases izsniegšanu;
- 63) par 1973.gada Vašingtonas konvencijā par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām noteiktās atļaujas (CITES atļauja) izsniegšanu;
- 64) par 1973.gada Vašingtonas konvencijā par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām noteiktā sertifikāta (CITES sertifikāts) izsniegšanu;
- 64¹) par starptautiskās tirdzniecības apdraudēta savvaļas dzīvnieka reģistrēšanu;
- 65) par iesnieguma izvērtēšanu personas reģistrācijai vai izmaiņu veikšanu fitosanitārajai kontrolei pakļauto augu un augu produktu aprītē iesaistīto personu reģistrā, par iesnieguma izskatīšanu personas iekļaušanai koka iepakojuma marķētāju reģistrā, par augu aizsardzības līdzekļa reģistrāciju un uzturēšanu augu aizsardzības līdzekļu reģistrā;
- 66) par personas reģistrāciju un izmaiņu veikšanu Kultūraugu uzraudzības valsts informācijas sistēmas Sēklaudzētāju un sēklu tirgotāju reģistrā;
- 67) par šķirnes iekļaušanu, šķirnes uzturēšanu un uzturēšanas termiņa pagarināšanu Latvijas augu šķirņu katalogā;
- 68) par atļaujas izsniegšanu tāda veģetatīvā pavairošanas materiāla un sēklu izmantošanai bioloģiskajā lauksaimniecībā, kas nav iegūti ar bioloģiskās lauksaimniecības ražošanas metodi;
- 69) par atļaujas saņemšanu mēslošanas līdzekļa ievēšanai vai tirdzniecībai;
- 70) par sertifikātu izsniegšanu fiziskajām personām, kas veic lauksaimniecības dzīvnieku vērtēšanu, pārraudzību, mākslīgo apsēklošanu, olšūnu un embriju transplantāciju, kā arī ganāmpulku un novietņu reģistrēšanu un zirga pases izsniegšanu;
- 71) *(izslēgts ar 17.12.2009. likumu);*
- 72) par tāda suņa reģistrāciju, kurš apmācīts uzbrukt cilvēkam;
- 73) par atļauju izmantot dzīvnieku izmēģinājumā;

- 74) par dzīvnieka pārvadātāja apliecības izsniegšanu;
- 75) par atļaujas izsniegšanu transportlīdzeklim dzīvnieku pārvadāšanai;
- 76) par savvaļas sugu dzīvnieku turēšanas vietas reģistrāciju;
- 77) par cirka dzīvnieka, dresūras dzīvnieka, cirka un dresūras numura viesizrāžu vietas reģistrāciju;
- 78) *(izslēgts ar 30.04.2009. likumu);*
- 79) par Meža likumā noteiktajām mežsaimnieciskajām darbībām;
- 80) par sociālo pakalpojumu sniedzēja reģistrācijas apliecības un tās dublikāta izsniegšanu;
- 81) *(izslēgts ar 11.06.2009. likumu);*
- 82) *(izslēgts ar 11.06.2009. likumu);*
- 83) *(izslēgts ar 12.06.2009. likumu);*
- 84) *(izslēgts ar 11.12.2008. likumu);*
- 85) par ietekmes uz vidi sākotnējā izvērtējuma veikšanu;
- 86) par stratēģiskas nozīmes preču ekspertu izziņu, galīgā izlietojuma apliecinājumu, importa sertifikātu, piegādes kontroles sertifikātu un stratēģiskas nozīmes preču pārvietošanas, eksporta, importa un tranzīta licenču izsniegšanu;
- 87) par atļaujas izsniegšanu un tās termiņa pagarināšanu tādu šķirņu sēklu izvietošanai tirgū, par kurām ir iesniegts iesniegums, bet kuras vēl nav iekļautas Latvijas augu šķirņu katalogā vai kādā no Eiropas Savienības dalībvalstu nacionālajiem katalogiem;
- 88) par atļaujas izsniegšanu uz laiku tirgot sēklas, kas neatbilst minimālās dīgtspējas prasībām;
- 89) par dzīvnieku barības aprītē iesaistītā uzņēmuma reģistrāciju;
- 90) par ģenētiski modificēto organismu riska novērtējuma atzinuma sagatavošanu;
- 91) par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu kremācijas veikšanai;
- 92) par atļaujas izsniegšanu tādu pārtikas sastāvdaļu izmantošanai bioloģisko pārtikas produktu pārstrādē, kas nav iegūtas ar bioloģiskās lauksaimniecības ražošanas metodi;
- 93) par bioloģiskās lauksaimniecības kontroles institūcijas atbilstības apliecinājuma izsniegšanu;
- 94) par ziņu par deklarēto dzīvesvietu reģistrāciju;
- 95) par atzinuma par aizsargjoslas saskaņošanu ap ūdens ņemšanas vietām sagatavošanu;
- 96) par atzinuma par veselīguma norādi uz pārtikas produktiem sagatavošanu;
- 97) par apstiprinājuma vai piekrišanas izsniegšanu atkritumu pārrobežu pārvadājumiem;
- 98) par apraides atļaujas izsniegšanu, retranslācijas atļaujas izsniegšanu un tāda pakalpojuma sniedzēja reģistrāciju, kurš sniedz elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumus pēc pieprasījuma;

- 99) par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrāciju, par iebilduma paziņojuma lēmuma izsniegšanu un par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes grozījuma reģistrāciju;
- 100) par nacionālās pārtikas kvalitātes shēmas kontroles institūcijas apstiprināšanas apliecības izsniegšanu;
- 101) *(izslēgts ar 20.05.2010. likumu);*
- 102) *(izslēgts ar 20.05.2010. likumu);*
- 103) par uztura bagātinātāju reģistrāciju;
- 104) par diētiskās pārtikas un zīdaiņiem paredzēto mākslīgo maisījumu reģistrāciju;
- 105) par atļaujas izsniegšanu dabīgā minerālūdens izplatīšanai tirgū;
- 106) par atļaujas izsniegšanu komersantam tirdzniecībai ar mājas (istabas) dzīvniekiem;
- 107) par speciālās atļaujas (licences) augu aizsardzības līdzekļu izplatīšanai izsniegšanu un pārreģistrāciju;
- 108) par atzinuma par ūdens apgādes sistēmā konstatēto apdraudējumu cilvēku veselībai un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem sagatavošanu;
- 109) par Enerģētikas likumā noteikto drošības rezervju uzturēšanu;
- 110) par pirotehniķa sertifikāta, tā dublikāta un atkārtota sertifikāta izsniegšanu;
- 111) par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai un tās pārreģistrāciju;
- 112) par Latvijas Republikas Nacionālajā stratēģiskās nozīmes preču un pakalpojumu sarakstā minētu, sevišķā veidā veicamiem operatīvās darbības pasākumiem speciāli radītu vai pielāgotu iekārtu, ierīču vai instrumentu un to komponentu sertificēšanu;
- 113) par lielgabarīta un smagsvara pārvadājumiem;
- 114) par licences izsniegšanu melno un krāsaino metālu atgriezumam un lūžņu iepirkšanai Latvijā un par licences izsniegšanu melno metālu atgriezumam un lūžņu iepirkšanai Latvijā;
- 115) par atkritumu savākšanas, pārvadāšanas, pārkraušanas, šķirošanas vai uzglabāšanas atļaujas izsniegšanu;
- 116) par tiesībām izmantot zemes dzīles publiskajos ūdeņos, Latvijas Republikas teritoriālajā jūrā un ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, izņemot ogļūdeņražu meklēšanu, izpēti un ieguvu, kā arī ģeoloģisko izpēti, kas saistīta ar būvju būvniecību, ierīkošanu un ekspluatāciju jūrā un kas notiek saskaņā ar jūras vides aizsardzības un pārvaldības normatīvajiem aktiem;
- 117) par ūdens resursu lietošanas atļaujas izsniegšanu;
- 118) par piesārņojošas darbības atļaujas izsniegšanu un tās pārskatīšanu;
- 119) par komercķīlas nodibināšanas, pārjaunojuma un dzēšanas reģistrāciju, par tiesībām iepazīties ar komercķīlu reģistra ierakstiem, par rakstveida informācijas saņemšanu no komercķīlu reģistra, par

komercķīlas ņēmēja maiņu reorganizācijas vai uzņēmuma pārejas gadījumā, kā arī par komercķīlas noteikumu grozīšanu un nodrošinātā prasījuma cesijas reģistrāciju;

120) par vietējās pierobežas satiksmes atļaujas pieprasīšanai nepieciešamo dokumentu izskatīšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 04.12.1997., 18.06.1998., 14.10.1998., 22.10.1998., 25.11.1998., 13.04.2000., 14.12.2000., 08.03.2001., 20.12.2001., 09.10.2002., 12.12.2002., 13.02.2003., 19.06.2003., 09.10.2003., 31.03.2004., 16.12.2004., 21.04.2005., 01.12.2005., 30.03.2006., 25.05.2006., 14.09.2006., 26.10.2006., 19.12.2006., 17.05.2007., 08.11.2007., 31.01.2008., 11.12.2008., 30.04.2009., 12.06.2009., 11.06.2009., 01.12.2009., 17.12.2009., 20.05.2010., 17.06.2010., 09.08.2010., 09.09.2010., 23.09.2010., 21.10.2010., 28.10.2010., 20.12.2010., 14.04.2011. un 05.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 08.06.2011. Grozījums otrās daļas 16.punktā stājas spēkā 01.12.2011. Sk. Pārejas noteikumu 128.punktu)

12.pants. Pašvaldību nodevu objekti

(1) Vietējās pašvaldības domei ir tiesības Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā savā administratīvajā teritorijā uzlikt pašvaldības nodevas par:

- 1) pašvaldības domes izstrādāto oficiālo dokumentu un apliecinātu to kopiju saņemšanu;
- 2) izklaidējoša rakstura pasākumu sarīkošanu publiskās vietās;
- 3) atpūtnieku un tūristu uzņemšanu;
- 4) tirdzniecību publiskās vietās;
- 5) visu veidu dzīvnieku turēšanu;
- 6) transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonās;
- 7) reklāmas, afišu un sludinājumu izvietošanu publiskās vietās;
- 8) laivu, motorlaivu un jahtu turēšanu;
- 9) pašvaldību simbolikas izmantošanu;
- 10) būvatļaujas saņemšanu;
- 11) pašvaldības infrastruktūras uzturēšanu un attīstību.

(2) *(Izslēgta ar 11.12.2008. likumu.)*

(3) Pašvaldību nodevu veidā apmaksājama atlīdzība tikai par šā likuma 12.pantā paredzēto pašvaldību nodrošinājumu. Ja pašvaldības dome vai tās iestādes sniedz pakalpojumus, kas saskaņā ar šo likumu nav pašvaldības nodevas objekts, un ja par šiem pakalpojumiem ir ņemama samaksa, tad ir jākārtos atsevišķa grāmatvedības uzskaites un jānodrošina nodokļu un citu obligāto maksājumu veikšana par tiem saskaņā ar šo likumu un konkrēto nodokļu likumiem.

(4) Vietējo pašvaldību saistošie noteikumi par pašvaldību nodevām tiek nosūtīti Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai un publicēti likuma "Par pašvaldībām" 45.pantā noteiktajā kārtībā.

(5) *(Izslēgta ar 11.12.2008. likumu.)*

(6) Nelikumīgi saistošie noteikumi par pašvaldību nodevām tiek apturēti likuma "Par pašvaldībām" 49.pantā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 14.10.1998., 16.12.2004., 08.05.2008. un 20.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

13.pants. Nodevu sadalījums pa budžetiem

(1) Valsts nodevas iemaksājamas valsts budžetā, ja konkrētās nodevas likumā vai Ministru kabineta noteikumos nav noteikts citādi. Valsts nodevas, kuras iekasē vietējās pašvaldības vai to izveidotas iestādes, iemaksājamas pašvaldību budžetos.

(2) Pašvaldību nodevas iemaksājamas attiecīgo pašvaldību budžetos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996. un 16.12.2004. likumu, kas stājas spēkā 11.01.2005.)

IV nodaļa Nodokļu maksātāji

14.pants. Nodokļu maksātāju klasifikācija

(1) Latvijas Republikas likumos noteiktos nodokļus (nodevas) maksā:

1) iekšzemes nodokļu maksātāji (rezidenti);

2) ārvalstu nodokļu maksātāji (nerezidenti).

(2) Nodokļu likumos fiziskā persona tiks uzskatīta par rezidentu, ja:

1) šīs personas pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijas Republikā vai

2) šī persona uzturas Latvijas Republikā 183 dienas vai ilgāk jebkurā 12 mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas taksācijas gadā, vai

3) šī persona ir Latvijas pilsonis, ko ārzemēs nodarbina Latvijas Republikas valdība.

(3) Šā panta otrās daļas 2. punkta piemērošanai:

1) fiziskā persona, kas nav atzīta par rezidentu pirmstaksācijas gadā, tiks uzskatīta par rezidentu taksācijas gadā ar datumu, kad tā pirmoreiz ieradās Latvijā;

2) fiziskā persona, kas netiks atzīta par rezidentu pēctaksācijas gadā, netiks atzīta par rezidentu arī taksācijas gadā pēc datuma, kad tā atstāja Latviju, ja laika posmā pēc šā datuma šai personai ir ciešākas attiecības ar ārvalsti nekā ar Latviju (šai personai ārvalstīs pieder īpašums vai dzīvo ģimene, vai tā veic ārvalstīs sociālās apdrošināšanas maksājumus).

(4) Nodokļu likumos nodokļu maksātājs, kurš nav fiziskā persona, tiks uzskatīts par rezidentu, ja tas ir izveidots un reģistrēts vai tas bija jāizveido un jāreģistrē saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem.

(5) Nodokļu maksātāji, kuri neatbilst šā panta otrās, trešās un ceturtās daļas nosacījumiem, uzskatāmi par nerezidentiem. Nerezidenti maksā nodokļus saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem par Latvijas Republikā, tās teritoriālajos ūdeņos un gaisa telpā gūto ienākumu, kā arī citus nodokļus atbilstoši konkrēto nodokļu likumiem.

(6) Nerezidenta (ārvalsts komersanta) pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā visu nodokļu likumu piemērošanai uzskatāma par atsevišķu iekšzemes nodokļu maksātāju. Ja šā panta septītās un astotās daļas izpratnē nerezidentam (ārvalsts komersantam) ir pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā, tā reģistrējama kā nodokļu maksātājs Valsts ieņēmumu dienestā šā likuma 15.¹ panta septītajā daļā noteiktajā kārtībā.

(7) Tiks uzskatīts, ka nerezidentam (ārvalsts komersantam) ir pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā, ja

vienlaikus ir ievēroti visi turpmāk minētie noteikumi:

- 1) nerezidents (ārvalsts komersants) Latvijā izmanto noteiktu darbības vietu;
- 2) darbības vieta tiek izmantota pastāvīgi vai ir izveidota nolūkā to izmantot pastāvīgi;
- 3) darbības vieta tiek izmantota saimnieciskās darbības veikšanai.

(8) Neatkarīgi no šā panta septītajā daļā minētā tiks uzskatīts, ka nerezidentam (ārvalsts komersantam) ir pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā, ja nerezidents (ārvalsts komersants) Latvijā veic vismaz vienu no turpmāk minētajām darbībām:

- 1) izmanto būvlaukumu vai veic celtniecības, montāžas vai instalācijas darbus, vai veic ar būvlaukumu vai minētajiem darbiem saistītu uzraudzības vai konsultatīvo darbību;
- 2) izmanto dabas resursu pētīšanai vai iegūšanai paredzēto aprīkojumu vai iekārtas, urbšanas platformas un speciālos kuģus vai veic ar tiem saistīto pārraudzības vai konsultatīvo darbību;
- 3) laika posmā vai laika posmos, kas kopumā pārsniedz 30 dienas jebkurā sešu mēnešu periodā, sniedz pakalpojumus, to skaitā konsultatīvos, vadības un tehniskos pakalpojumus, izmantojot savus darbiniekus vai piesaistīto personālu;
- 4) izmanto fiziskās, juridiskās vai citas personas darbību savas saimnieciskās darbības vajadzībām, ja minētajai personai ir piešķirtas un tā regulāri (vairāk nekā vienu reizi taksācijas periodā) izmanto pilnvaras noslēgt līgumus nerezidenta (ārvalsts komersanta) vārdā.

(8¹) Piemērojot šā panta astotās daļas 4.punktu, par nodokļu maksātāju tiks uzskatīta persona, kurai ir piešķirtas un kura regulāri (vairāk nekā vienu reizi taksācijas periodā) izmanto pilnvaras noslēgt līgumus tās juridiskās, fiziskās vai citas personas vārdā, kura atrodas, ir izveidota vai nodibināta normatīvajos aktos par zemu nodokļu vai beznodokļu valstīm un teritorijām minētajās valstīs vai teritorijās.

(9) Nerezidenta (ārvalsts komersanta) pastāvīgā pārstāvniecība Latvijā maksā nodokļus saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem par Latvijas Republikā, tās teritoriālajos ūdeņos, ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā un gaisa telpā gūto ienākumu, par ārvalstīs gūto ienākumu, kas attiecināms uz šo pārstāvniecību, kā arī citus nodokļus atbilstoši konkrēto nodokļu likumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2004., 26.10.2006. un 09.08.2010. likumu, kas stājas spēkā 02.09.2010.)

15.pants. Nodokļu maksātāju pienākumi

(1) Nodokļu maksātāju vispārīgie pienākumi ir šādi:

- 1) aprēķināt maksājamo (iemaksājamo) nodokļu summas;
- 2) noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas;
- 3) iesniegt nodokļu administrācijai šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu un informatīvās deklarācijas rakstiskā vai elektroniskā veidā nodokļu normatīvajos aktos noteiktajos termiņos. Nodokļu maksātāji, izņemot fiziskās personas, kas neveic saimniecisko darbību, nodokļu un informatīvās deklarācijas Valsts ieņēmumu dienestam iesniedz elektroniskā veidā. Nodokļu maksātāji, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienestam nodokļu un informatīvās deklarācijas elektroniskā veidā, izmanto Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmu;
- 4) nodokļu aprēķinu pareizības pierādīšanai uzglabāt finansiālās un saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus attaisnojuma dokumentus un citus darbību apliecinošus

dokumentus vismaz piecus gadus, bet gadījumos, kad nodokļu maksātājam saskaņā ar likumu tiek piemērots īpašs nodokļu režīms uz laiku, kas pārsniedz piecus gadus, — visu īpašā nodokļu režīma piemērošanas laiku;

5) ziņot par visiem saviem ienākumiem, pamatot nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu summu atbilstību normatīvajiem aktiem par valstij un pašvaldībām pienākošos summu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību, uzrādot vai iesniedzot nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) viņu pieprasītos dokumentus;

6) atļaut nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) likumā noteiktajā kārtībā apskatīt saimnieciskajai darbībai izmantojamās telpas;

7) ieturēt konkrēto nodokļu likumos paredzētās maksājamo nodokļu summas;

8) *(izslēgts ar 01.12.2009. likumu)*;

9) šajā likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā reģistrēt nodokļus un citus maksājumus ar elektroniskajām ierīcēm un iekārtām;

10) ja nodokļu maksātājs kārtu grāmatvedības reģistrus ar elektroniskajām skaitļošanas mašīnām (datoriem), pēc nodokļu administrācijas pieprasījuma iesniegt elektroniskā veidā nodokļu revīzijas (audita) veikšanai sagatavotu attaisnojuma dokumentu un grāmatvedības reģistru datus;

11) iesniegt nodokļu administrācijai pieprasītos dokumentus, kuri izmantoti nodokļu aprēķināšanai;

12) ja nodokļu maksātājs kārtu grāmatvedības reģistrus ar elektroniskajām skaitļošanas mašīnām (datoriem), pēc nodokļu administrācijas pilnvarotās personas pieprasījuma nodokļu revīzijas (audita) veikšanai nodrošināt, ka nodokļu administrācijas pilnvarotās personas klātbūtnē nodokļu maksātāja pārstāvis piekļūst uzņēmumā esošajos datoros glabātajai grāmatvedības reģistros iekļautajai informācijai, kā arī citai informācijai, kas raksturo darbības, kuras ietekmēja vai varēja ietekmēt nodokļu aprēķinu un nomaksu, un pēc nodokļu administrācijas pilnvarotās personas pieprasījuma nodrošināt iespēju minētās informācijas pārskatīšanai nodokļu administrācijas datu nesējā.

(2) Fiziskajām personām kā nodokļu maksātājiem ir šādi papildu pienākumi:

1) izņemt algas nodokļa grāmatiņu atbilstoši likumam "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli";

2) iesniegt algas nodokļa grāmatiņu pamatdarba vietā;

3) uzglabāt savu ienākumu gūšanas vietas izsniegtu rakstveida izziņu par to, kādus nodokļus darba devējs ir nomaksājis;

4) uzrādīt personu apliecinošus dokumentus, ja to pieprasa nodokļu administrācijas ierēdnis (darbinieks), pildot dienesta pienākumus;

5) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un noteiktajos gadījumos reģistrēt pašvaldībā savu individuālā darba veidu, kā arī reģistrēties kā nodokļu maksātājam Valsts ieņēmumu dienestā un paziņot šai institūcijai par to, kad sāk gūt ienākumus no saimnieciskās darbības;

6) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā uzskaitīt ieņēmumus no saimnieciskās darbības un saimnieciskās darbības izdevumus un aprēķināt nodokļus.

(3) Fiziskajām personām, ja tās ir darba devēji, un komercsabiedrībām, kooperatīvajām sabiedrībām un citām privāto tiesību juridiskajām personām kā nodokļu maksātājiem ir šādi papildu pienākumi:

- 1) uzturēt noteiktā kārtībā grāmatvedību, sastādīt pārskatus par savu finansiālo un saimniecisko darbību, aprēķināt nodokli par taksācijas periodu;
- 2) uzrādīt savu nodokļu maksātāja kodu noteiktos uzskaites un pārskata dokumentos;
- 3) šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un noteiktajos gadījumos reģistrēties vietējā (pēc juridiskās adreses) nodokļu administrācijas institūcijā;
- 4) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos desmit dienu laikā paziņot vietējai (pēc juridiskās adreses) nodokļu administrācijas institūcijai par izmaiņām to reģistrācijas datus;
- 5) šajā likumā un Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā iesniegt nodokļu administrācijai informatīvo deklarāciju par visiem iepriekšējā mēnesī atsevišķi veiktajiem darījumiem skaidrā naudā (arī par pirkumiem), kuri pārsniedz trīs tūkstošus latu;
- 6) nomaksāt nodokļus un citus maksājumus, arī nodokļu parādus, valsts budžetā un pašvaldību budžetos pēc tam, kad apmierināti darbinieku prasījumi atbilstoši darba tiesiskajām attiecībām un prasījumi atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts sakropļojuma vai cita veselības bojājuma rezultātā, kā arī sakarā ar apgādnieka zaudējumu;
- 7) pēc lēmuma pieņemšanas par komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības un citas privāto tiesību juridiskās personas likvidāciju, reorganizāciju vai darbības pārtraukšanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā 10 dienu laikā rakstveidā informēt par to attiecīgo nodokļu administrācijas institūciju;
- 8) iesniegt Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram attiecīgās nodokļu administrācijas institūcijas izsniegtu izziņu par nodokļu maksājumu samaksu, ja likvidējamai komercsabiedrībai, kooperatīvajai sabiedrībai un citai privāto tiesību juridiskajai personai ir veikti visi normatīvajos aktos noteiktie pasākumi kreditoru prasību apmierināšanai, šīs prasības ir apmierinātas un apstiprināta slēguma (likvidācijas) bilance. Izziņa par nodokļu maksājumu samaksu iesniedzama ne vēlāk kā 10 dienu laikā no šīs izziņas izsniegšanas dienas. Izziņa, kura Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram iesniegta vēlāk, nav derīga;
- 9) komercsabiedrībai, kooperatīvajai sabiedrībai un citai privāto tiesību juridiskajai personai deklarēt Valsts ieņēmumu dienestā ārvalstīs atvērto pieprasījuma noguldījumu kontus 30 dienu laikā pēc to atvēršanas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 04.12.1997., 22.10.1998., 14.12.2000., 09.10.2002., 28.02.2003., 01.12.2005., 26.10.2006., 31.01.2008., 11.12.2008., 12.06.2009., 01.12.2009. un 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

15.¹ pants. Nodokļu maksātāju reģistrācija

(1) Uzņēmumu reģistrs likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" un citos likumos noteiktajā kārtībā reģistrē komersantus un to filiāles, kooperatīvās sabiedrības, individuālos uzņēmumus, zemnieku vai zvejnieku saimniecības, ārvalstu komersanta filiāles, ārvalstu komersanta pārstāvniecības, ārvalstu komersanta pārstāvjus, organizāciju pārstāvniecības un pārstāvjus, Eiropas ekonomisko interešu grupas, Eiropas komercsabiedrības, Eiropas kooperatīvās sabiedrības, politiskās partijas, biedrības un nodibinājumus, arodbiedrības, reliģiskās organizācijas un to iestādes arī kā nodokļu maksātājus, piešķir vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas kodu un izsniedz reģistrācijas apliecību, kura vienlaikus ir arī nodokļu maksātāja apliecība.

(2) *(Izslēgta ar 26.10.2006. likumu.)*

(3) *(Izslēgta ar 26.10.2006. likumu.)*

(4) Uzņēmumu reģistrs, reģistrējot:

1) komersanta filiāli, piešķir filiālei vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas kodu un filiāles reģistrācijas apliecībā norāda arī vienoto attiecīgā komersanta reģistrācijas kodu;

2) ārvalstu komersanta filiāli, ārvalstu komersanta pārstāvniecību vai pārstāvi, piešķir filiālei vai pārstāvniecībai vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas kodu un izsniedz filiāles vai pārstāvniecības reģistrācijas apliecību.

(5) Tās juridiskās personas, kuras saskaņā ar likumiem nav jāreģistrē Uzņēmumu reģistrā, kā nodokļu maksātājus reģistrē Valsts ieņēmumu dienests.

(6) Ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas reģistrē Valsts ieņēmumu dienests likumos un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(7) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā nodokļu maksātāji un nodokļu maksātāju struktūrvienības, kuras nav jāreģistrē Uzņēmumu reģistrā, ir reģistrējamas Valsts ieņēmumu dienestā, kā arī Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzamos dokumentus.

(8) Vienas darbdienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minēto subjektu reģistrācijas Uzņēmumu reģistrs elektroniskā veidā nosūta Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par katru no jauna reģistrēto komersantu un tā filiāli, kooperatīvo sabiedrību, individuālo uzņēmumu, zemnieku vai zvejnieku saimniecību, ārvalstu komersanta filiāli, ārvalstu komersanta pārstāvniecību, ārvalstu komersanta pārstāvi, organizācijas pārstāvniecību vai pārstāvi, Eiropas ekonomisko interešu grupu, Eiropas komercsabiedrību, Eiropas kooperatīvo sabiedrību, politisko partiju, biedrību un nodibinājumu, arodbiedrību, reliģisko organizāciju un tās iestādi, kā arī ziņas par grozījumiem Uzņēmumu reģistra žurnālā, komercreģistrā, biedrību un nodibinājumu reģistrā, sabiedrisko organizāciju reģistrā, politisko partiju reģistrā, Eiropas ekonomisko interešu grupu reģistrā un saskaņā ar starpresoru vienošanos, kas noslēgta starp Valsts ieņēmumu dienestu un Uzņēmumu reģistru, informāciju par sabiedrību ar ierobežotu atbildību dalībniekiem, kā arī citas ziņas, kas nepieciešamas nodokļu administrācijas funkciju nodrošināšanai.

(9) Papildus šā panta astotajā daļā noteiktajai informācijai pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma Uzņēmumu reģistrs sniedz tā rīcībā esošo informāciju par reģistrētajiem komersantiem un to filiālēm, kooperatīvajām sabiedrībām, individuālajiem uzņēmumiem, zemnieku vai zvejnieku saimniecībām, ārvalstu komersanta filiālēm, ārvalstu komersanta pārstāvniecībām, ārvalstu komersanta pārstāvjiem, organizāciju pārstāvniecībām un pārstāvjiem, Eiropas ekonomisko interešu grupām, Eiropas komercsabiedrībām, Eiropas kooperatīvajām sabiedrībām, politiskajām partijām, biedrībām un nodibinājumiem, arodbiedrībām, reliģiskajām organizācijām un to iestādēm.

(14.12.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

16.pants. Nodokļu maksātāju tiesības

Nodokļu maksātājiem ir tiesības:

1) izmantot likumos noteiktos nodokļu un nodevu atvieglojumus;

2) izmantot likumos paredzētās nodokļu atlaides;

3) nodokļu administrācijā bez maksas iepazīties ar normatīvajiem dokumentiem, kas reglamentē nodokļu un nodevu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību;

4) iepazīties ar pārbaudes aktiem (pārskatiem) un revīzijas (audita) lietas materiāliem, kuri attiecas uz pašu konkrēto nodokļu maksātāju, izņemot pārbaudes aktos (pārskatos) un revīzijas (audita) lietas

materiālos esošo informāciju, kas saskaņā ar likumu uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju;

- 5) apstrīdēt un pārsūdzēt šā likuma VIII nodaļā noteiktajā kārtībā nodokļu administrācijas lēmumus;
 - 6) iesniegt nodokļu administrācijai iesniegumu par nodevu samaksas pārskatīšanu, nodokļu deklarācijas labojumu vai precizējumu triju gadu laikā pēc konkrētajos likumos noteiktā maksāšanas termiņa, ja šajā laikā par konkrētajiem nodokļiem un attiecīgajiem taksācijas periodiem nav uzsākta vai veikta nodokļu revīzija (audīts). Attiecībā uz valsts budžetā ieskaitāmiem nodokļu maksājumiem šajā punktā noteikto termiņa nokavējumu var atjaunot Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, ja nodokļu maksātājs iesniedz iesniegumu par termiņā nesamaksāto nodokļu samaksu;
 - 7) saņemt pārmaksāto nodokļu summas saskaņā ar konkrēto nodokļu likumiem;
 - 8) saņemt nodokļu administrācijas nepareizi piedzīto maksājumu summas šā likuma 28.pantā noteiktajā kārtībā;
 - 9) saņemt no savu ienākumu gūšanas vietas rakstveida izziņu par to, kādus nodokļus darba devējs ir nomaksājis;
 - 10) pieprasīt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu vai novirzīšanu kārtējo nodokļu maksājumu segšanai triju gadu laikā pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa.
- (Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.10.2002., 28.02.2003. un 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)*

V nodaļa Nodokļu administrācija

17.pants. Nodokļu administrācijas tiesības

Nodokļu administrācijas tiesības nosaka šis likums, likums "Par Valsts ieņēmumu dienestu" un citi likumi.

18.pants. Nodokļu administrācijas pienākumi

(1) Nodokļu administrācijas pienākumi ir šādi:

- 1) nodrošināt, lai šo likumu un citu nodokļu (nodevu) likumus ievēro gan nodokļu maksātāji, gan nodokļu administrācija;
- 2) kontrolēt nodokļu, nodevu, kā arī citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību;
- 3) kontrolēt nodokļu (nodevu), kā arī citu valsts noteikto maksājumu parādus;
- 4) piemērot sankcijas nodokļu (nodevu) likumu pārkāpējiem, pamatojoties uz likumiem un Ministru kabineta noteikumiem;
- 5) izskatīt un izlemt jautājumus par nodokļu (nodevu) maksāšanas termiņu pagarināšanu;
- 6) kontrolēt nodokļu (nodevu) atlaižu un atvieglojumu piemērošanas pareizību;
- 7) pēc pārbaudes pabeigšanas iesniegt nodokļu maksātājam pārbaudes aktu (pārskatu). Ja nodokļu administrācija nodokļu revīzijā (auditā) izmanto kriminālprocesa virzītāja iesniegtos materiālus, nodokļu maksātājam iesniedzams izraksts no pārbaudes akta (pārskata), kas ietver kriminālprocesa virzītāja pieļauto informāciju;

8) nodrošināt nodokļu (nodevu) iekasēšanas publiskumu, regulāri publicējot informāciju par atsevišķu nodokļu (nodevu) kopieņēmumiem un par tiem 100 nodokļu maksātājiem, kuriem ir lielākie nodokļu (nodevu) parādi;

9) publicēt ziņas par nodokļu un nodevu likmju, soda naudas un nokavējuma naudas noteikšanas kārtības grozīšanu;

10) pieņemt lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu un ne vēlāk kā 10 darbdienas pirms tās uzsākšanas rakstveidā informēt nodokļu maksātāju par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu, norādot nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienu, revīzijas (audita) termiņu, pārbaudāmos nodokļus, nodokļu deklarācijas posteņus, pārbaudāmās nodevas vai citus valsts noteiktos maksājumus un taksācijas periodus;

11) piedzīt bezstrīda kārtībā termiņā nesamaksātos nodokļus, nokavējuma naudas, soda naudas un citus valsts noteiktos maksājumus šā likuma 26.pantā paredzētajā kārtībā;

12) nodrošināt publiski pieejamu pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistru;

13) nodrošināt publiski pieejamu izsniegto pavadzīmju numuru vienoto datu bāzi (reģistru);

14) nodrošināt publiski pieejamu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu, to lietotāju un apkalpojošo dienestu vienoto datu bāzi (reģistru);

15) *(izslēgts ar 31.01.2008. likumu);*

16) visos gadījumos, kad nodokļu maksātājs izdarījis nodokļu pārkāpumu, par kuru paredzēta kriminālatbildība, 10 dienu laikā no dienas, kad nodokļu administrācijas ierēdnis (darbinieks) to konstatējis, iesniegt par to ziņojumu attiecīgajai valsts institūcijai, kura izlemj jautājumu par kriminālprocesa uzsākšanu;

17) uzturēt komercsabiedrību, kooperatīvo sabiedrību un citu privāto tiesību juridisko personu - Latvijas rezidentu un nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā pieprasījuma noguldījumu un maksājumu kontu vienotu reģistru (turpmāk - juridisko personu kontu reģistrs);

18) nodrošināt kredītiestādēm - Latvijas Republikas rezidentiem tiešsaistes pieeju juridisko personu kontu reģistra informācijai;

19) nodrošināt publiski pieejamu sabiedriskā labuma organizāciju vienoto datu bāzi (reģistru);

20) atbilstoši iekšzemes nodokļu maksātāju iesniegtajām nodokļu deklarācijām un NACE 2.red. klasifikācijas divu zīmju līmenim apkopot un nodrošināt publiski pieejamu informāciju:

a) par iekšzemes nodokļu maksātāju — darba devēju — nodarbināto darba ņēmēju mēneša vidējiem darba ienākumiem vismaz pirmajos trijos gada ceturkšņos pēdējo četru gada ceturkšņu periodā,

b) par to, cik liela ir valstī vidējā viena divpadsmitā daļa no to fizisko personu deklarētā gada apliekamā ienākuma no saimnieciskās darbības, kuras ir reģistrētas kā saimnieciskās darbības veicējas un nenodarbina citas personas.

(2) Ja šā panta pirmās daļas 10.punktā noteikto paziņojumu par nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanu nodokļu administrācija nodokļu maksātājam sūta pa pastu, uzskatāms, ka nodokļu maksātājam informācija paziņota septītajā dienā pēc sūtījuma nodošanas pastā.

(3) Šā panta pirmās daļas 10.punktā noteikto paziņojumu nodokļu maksātājam nodokļu

administrācija nesniedz, ja nodokļu revīzija (audits) veicama pēc kriminālprocesa virzītāja pieprasījuma vai nodokļu administrācijai ir pierādījumi, ka nodokļu maksātājs veic darbības, lai izvairītos no nodokļu revīzijas (audita) vai apgrūtinātu to.

(4) Šā panta pirmās daļas 10.punktā nodokļu administrācijai noteiktais termiņš paziņojuma sniegšanai par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu nav attiecināms uz gadījumiem, kad nodokļu revīzija (audits) tiek uzsākta, lai izvērtētu nodokļa pārmaksas atmaksas pamatotību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.11.1999., 14.12.2000., 12.12.2002., 28.02.2003., 31.03.2004., 01.12.2005., 26.10.2006., 19.12.2006., 31.01.2008., 11.12.2008., 01.12.2009., 20.05.2010., 12.05.2011. un 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

18.¹ pants. Nodokļu administrācijas pienākumi attiecībā uz nodokļiem, nodevām un citiem valsts noteiktajiem maksājumiem, kas tiek uzlikti saskaņā ar Eiropas Savienības un tās dalībvalstu normatīvajiem aktiem

(1) Nodokļu administrācijai ir šādi pienākumi:

1) saskaņā ar Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem koordinēt un veikt informācijas apmaiņu, sniedzot un saņemot savu funkciju izpildei nepieciešamo informāciju no Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm;

2) veikt nodokļu prasījumu izpildi jebkuras Eiropas Savienības dalībvalsts labā pēc šīs valsts kompetentās iestādes pamatota pieprasījuma savas valsts vārdā;

3) iekasēt un piedzīt nodokļus, nodevas un citus valsts noteiktos maksājumus, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas Eiropas Savienības budžetam;

4) koordinēt un veikt vienlaikus nodokļu kopīgās starpvalstu pārbaudes saskaņā ar vienošanos ar Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestādi;

5) sadarboties ar Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm, piedaloties citas Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu pārbaudēs vai pēc Eiropas Savienības dalībvalsts lūguma iesaistot nodokļu pārbažu veikšanā Latvijā attiecīgās dalībvalsts nodokļu administrācijas pārstāvi.

(2) Attiecībā uz nodokļu prasījumu izpildi citu Eiropas Savienības dalībvalstu labā ir piemērojami šā likuma noteikumi. Nodokļu prasījums ir prasījums attiecībā uz nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu pamatparāda summas, kā arī ar to saistītās nokavējuma naudas piedziņu.

(3) Kārtību, kādā tiek veikta informācijas apmaiņa starp Latvijas un citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm, sniedzot un saņemot nodokļu administrēšanas funkciju izpildei nepieciešamo informāciju tiešo nodokļu jomā, nosaka Ministru kabinets.

(4) Šā panta izpratnē tiešie nodokļi ir nodokļi, kas uzlikti personas kopējiem ienākumiem, kopējam kapitālam vai atsevišķiem ienākumu vai kapitāla elementiem, ieskaitot nodokļus no ienākumiem par kustama vai nekustama īpašuma atsavināšanu, nodokļus no ienākuma, kas gūts uz darba attiecību pamata, kā arī kapitāla vērtības pieauguma nodokļus.

(31.03.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.03.2006. un 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

19.pants. Nodokļu administrācijas atbildība

(1) Zaudējumus, arī no aprites izslēgtās naudas radītos zaudējumus, kas fiziskajai vai juridiskajai personai radušies nodokļu administrācijas prettiesiskas rīcības vai kļūdas dēļ, atlīdzina attiecīgi no valsts budžeta un pašvaldību budžetiem, turklāt atmaksājamā summa tiek palielināta par summu, kas vienāda ar pusi no šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas.

(2) *(Izslēgta ar 04.12.1997. likumu.)*

(3) Nodokļu administrācijas ierēdnis (darbinieks), kurš pieļāvis pretiesisku rīcību, zaudējumus atlīdzina likumos noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.1997. un 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

20.pants. Konkrētu nodokļu administrēšana

Nodokļus administrē šādas institūcijas:

- 1) iedzīvotāju ienākuma nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un pašvaldības atbilstoši likumam "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli";
 - 2) uzņēmumu ienākuma nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;
 - 3) nekustamā īpašuma nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un pašvaldības atbilstoši likumam "Par nekustamā īpašuma nodokli";
 - 4) akcīzes nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;
 - 5) pievienotās vērtības nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;
 - 6) dabas resursu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija un tās padotībā esošās iestādes atbilstoši Dabas resursu nodokļa likumam;
 - 7) izložu un azartspēļu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;
 - 8) muitas nodokli un citus līdzvērtīgus maksājumus — Valsts ieņēmumu dienests;
 - 9) valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas — Valsts ieņēmumu dienests;
 - 10) vieglo automobiļu un motociklu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un Ceļu satiksmes drošības direkcija atbilstoši likumam "Par vieglo automobiļu un motociklu nodokli" un saskaņā ar to izdotajiem Ministru kabineta noteikumiem;
 - 11) elektroenerģijas nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;
 - 12) mikrouzņēmumu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests;
 - 13) transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un Ceļu satiksmes drošības direkcija atbilstoši Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumam un saskaņā ar to izdotajiem Ministru kabineta noteikumiem;
 - 14) uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokli — Valsts ieņēmumu dienests un Ceļu satiksmes drošības direkcija atbilstoši Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumam un saskaņā ar to izdotajiem Ministru kabineta noteikumiem.
- (Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 04.12.1997., 30.03.2006., 26.10.2006., 19.12.2006., 09.08.2010. un 20.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)*

21.pants. Nodokļu administrācijas autonomija

Nodokļu administrācija patstāvīgi veic šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktos uzdevumus. Iejaukšanās nodokļu administrācijas kompetencē ietilpstošajos nodokļu un muitas kontroles jautājumos un jebkāda nodokļu administrācijas ietekmēšana, lai panāktu pretiesisku lēmumu,

privileģētu stāvokli vai gūtu citus labumus, ir aizliegta.

(09.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2002.)

22.pants. Konfidencialitāte

(1) Nodokļu administrācijas ierēdnim (darbiniekam), ja šā panta otrajā daļā nav noteikts citādi, aizliegts izpaust par nodokļu maksātāju bez viņa piekrišanas jebkādu informāciju, kas šim ierēdnim (darbiniekam) kļuvusi zināma, pildot dienesta (darba) pienākumus, izņemot:

1) informāciju par nodokļu maksātāja nodokļu parādiem, kas izveidojušies nodokļu revīzijas (audita) rezultātā vai nodokļu maksājumu kavējuma dēļ, norādot nodokļa parāda lielumu, nodokļu maksātāja nosaukumu vai vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu;

2) informāciju par fizisko personu — saimnieciskās darbības veicēju, kas nav reģistrēts komercreģistrā, norādot fiziskās personas vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu;

3) šā likuma 18.panta pirmās daļas 8., 12. un 14.punktā, 24.panta otrajā daļā un 25.panta pirmajā daļā noteiktajos gadījumos.

(2) Nodokļu administrācijas ierēdnis (darbinieks) drīkst sniegt informāciju par nodokļu maksātāju bez viņa piekrišanas šādos gadījumos:

1) valsts ieņēmumu nodrošināšanai, kā arī pārraudzības funkciju veikšanai — Finanšu ministrijai;

2) valsts budžeta un pašvaldību budžetu līdzekļu ieņēmumu un izdevumu, kā arī valsts budžetā vai pašvaldību budžetos iekļauto Eiropas Savienības un citu starptautisko organizāciju vai institūciju līdzekļu izlietošanas un rīcības ar valsts un pašvaldību mantu vai tās daļu kontrolei;

3) nodokļu administrēšanas funkciju izpildei — citai nodokļu administrācijai, Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un saskaņā ar starptautisko līgumu noteikumiem ārvalstu kompetentajām iestādēm;

4) normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildes nodrošināšanai — pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm, kā arī zvērinātiem tiesu izpildītājiem, tiesai, prokuratūrai un citām tiesībsardzības iestādēm;

5) citu valsts pārvaldes funkciju un uzdevumu izpildes nodrošināšanai vai speciālajās tiesību normās par sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu noteikto regulēšanas funkciju izpildes nodrošināšanai, kā arī valsts institūciju funkciju izpildes nodrošināšanai — informāciju, kura ir vienīgi nodokļu administrācijas rīcībā vai kuru nodokļu administrācijai atbilstoši tās kompetencei ir pienākums radīt;

6) *(izslēgts ar 19.12.2006. likumu).*

(1¹) Nodokļu administrācijas ierēdnim (darbiniekam) aizliegts izpaust nodokļu maksātājam nodokļu administrācijas izveidoto nodokļu maksātāja personas datu izvērtējumu nodokļu ieņēmumu risku jomā, ja tā izpaušana var ierobežot nodokļu administrācijas normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildi.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija par nodokļu maksātāja nodokļu parādu gadījumos, kad šis parāds tiek noteikts, pamatojoties uz nodokļu administrācijas lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem, tiek izpausta pēc tam, kad attiecīgais lēmums kļuvis neapstrīdams vai ir pārsūdzēts tiesā.

(4) Sniedzot informāciju šā panta otrās daļas 3.punktā noteiktajā gadījumā Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ārvalstu kompetentajām iestādēm, nodokļu administrācija

vienlaikus par to paziņo arī nodokļu maksātājam. Ja nodokļu administrācija ir konstatējusi faktus, kas liecina par apliekamā objekta slēpšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, tā nodokļu maksātājam par informācijas sniegšanu paziņo 90 dienu laikā pēc ārvalsts pilnvarotā pārstāvja informēšanas.

(5) Informācijas saņemšana šā panta otrās daļas 5.punktā noteiktajā gadījumā notiek saskaņā ar valsts pārvaldē noteiktajiem sadarbības pamatnoteikumiem vai, ja informācijas apmaiņa notiek starp padotības iestādēm, — saskaņā ar iekšējiem normatīvajiem aktiem, norādot sniedzamās informācijas apjomu, izsniegšanas, izmantošanas un apstrādes kārtību saskaņā ar informācijas pieprasītāja iesniegto pamatojumu.

(6) Šā panta noteikumi par informācijas konfidencialitāti ir jāievēro šā panta otrajā daļā minētajā iestādē, kā arī pēc ierēdņa (darbinieka) civildienesta (darba) attiecību izbeigšanas nodokļu administrācijā un citās iestādēs.

(7) Persona, kas izpaudusi konfidenciālo informāciju par nodokļu maksātāju, tiek saukta pie likumos noteiktās atbildības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.03.2001., 12.12.2002., 28.02.2003., 09.10.2003., 31.03.2004., 16.12.2004., 01.12.2005., 14.09.2006., 19.12.2006., 31.01.2008. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

VI nodaļa

Nodokļu (nodevu) aprēķināšana, iekasēšana un atmaksāšana

23.pants. Nodokļa maksājuma apmēra precizēšana

(1) Nodokļu administrācija pēc nodokļu revīzijas (audita) nosaka vai precizē nodokļu un informatīvo deklarāciju sastāvdaļās norādāmās summas, apliekamos ienākumus (zaudējumus), nodokļu (nodevu) aprēķinus atbilstoši nodokļu jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem, uzliek soda naudu triju gadu laikā pēc normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa. Ja attiecībā uz konkrēto nodokli, nodokļu deklarācijas posteni, nodevu vai citu valsts noteikto maksājumu par attiecīgo taksācijas periodu ir veikta nodokļu revīzija (audits), tās atzinums ir galīgs un var tikt pārskatīts vienīgi tad, ja uzsākts kriminālprocess par krāpšanu, dokumentu viltošanu, izvairīšanos no nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas vai citiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas var ietekmēt nodokļa apmēra noteikšanu.

(2) Nodokļu administrācija papildus aprēķina nodokļus saskaņā ar konkrēto nodokļu likumiem, ja, nosakot nodokļu maksājumu apmēru, ir pārkāpti likumi, Ministru kabineta noteikumi vai vietējo pašvaldību saistošie noteikumi, kā arī samazina nodokļa maksājuma apmēru triju gadu laikā pēc likumā noteiktā maksāšanas termiņa.

(3) Nodokļu administrācija pieņem lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem ne vēlāk kā 90 dienu laikā no nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienas, izņemot gadījumus, kad nodokļu administrācijas augstākā amatpersona ir pagarinājusi lēmuma pieņemšanas termiņu atbilstoši šā panta 3.¹ daļai.

(3¹) Nodokļu administrācijas augstākā amatpersona ir tiesīga pagarināt nodokļu revīzijas (audita) lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 30 dienām, ja ir nepieciešama papildu informācija nodokļu revīzijas (audita) veikšanai, un līdz 60 dienām, ja ir nepieciešama informācija no ārvalstu nodokļu administrācijas vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm. Nodokļu revīzijas (audita) termiņā neieskaita laikposmu:

1) no dienas, kad ārvalstu nodokļu administrācijai vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm pieprasīta informācija, līdz atbildes saņemšanas dienai;

2) par kādu nodokļu maksātājs ir nokavējis nodokļu administrācijas pieprasītās informācijas iesniegšanas termiņu, ja nokavējuma fakts ir dokumentāri pierādīts un pieprasītās ziņas attiecas uz nodokļu revīzijā (audita) pārbaudāmiem nodokļiem, nodevām vai citiem valsts noteiktajiem maksājumiem, un tās ir vai tām vajadzēja būt nodokļu maksātāja rīcībā;

3) kurā nodokļu revīzijas (audita) veikšana nav bijusi iespējama nodokļu maksātāja vai tā pilnvaroto personu prombūtnes dēļ, arī slimības dēļ, ja prombūtnes fakts ir dokumentāri apstiprināts.

(4) Šā panta trešajā daļā minētie nodokļu revīzijas (audita) termiņa ierobežojumi neattiecas uz gadījumiem, kad tiek veikta nodokļu kopīga starpvalstu pārbaude.

(4¹) Nodokļu administrācija pēc kriminālprocesa virzītāja pieprasījuma, pamatojoties uz kriminālprocesa virzītāja iesniegtajiem dokumentiem un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju, veic nodokļu aprēķinu un sniedz atzinumu kriminālprocesa virzītājam par budžetam nodarīto zaudējumu [budžetā nenomaksāto nodokļu (nodevu) un valsts noteikto maksājumu] summu. Šādā kārtā sagatavots atzinums nav administratīvs akts. Uz atzinumu neattiecas šajā likumā paredzētā lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība.

(5) Nodokļu administrācija veic tematisko pārbaudi, apkopo tās rezultātus un informē nodokļu maksātāju 30 dienu laikā no pārbaudes uzsākšanas dienas.

(5¹) Datu atbilstības pārbaudi veic triju gadu laikā no normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa. Datu atbilstības pārbaudes laikā nodokļu vai informatīvajā deklarācijā konstatējot neatbilstības starp nodokļu maksātāja iesniegto informāciju un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju, nodokļu administrācija par to informē nodokļu maksātāju, nosūtot paziņojumu par konstatētajām konkrētajām neatbilstībām ar uzaicinājumu 30 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas dienas iesniegt nodokļu administrācijai nodokļu deklarācijas vai informatīvās deklarācijas precizējumu vai konstatēto neatbilstību pamatotu izskaidrojumu. Ja nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā nav novērsis paziņojumā norādītās neatbilstības, nodokļu administrācija pieņem lēmumu par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem, kurā veic budžetā maksājamo vai atmaksājamo summu pārrēķinu, nosaka par labu budžetam piedzenamo nodokļa summu (starpību starp maksātāja deklarēto un datu atbilstības izvērtēšanas rezultātā precizēto nodokļu summu) un aprēķina nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par periodu no deklarētās nodokļa summas maksāšanas termiņa līdz šā lēmuma pieņemšanas dienai. Lēmumā papildus aprēķināto nodokļa summu un nokavējuma naudu nodokļu maksātājs iemaksā budžetā 30 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas. Ja šajā termiņā nodokļu maksātājs neveic lēmumā norādītos maksājumus, nokavējuma naudas aprēķināšana tiek atjaunota no dienas, kad pieņemts lēmums par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem.

(6) Veicot nodokļu revīziju (auditu), nodokļu administrācijai ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu apmēru atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām, ja ir konstatēta vismaz viena no šādām pazīmēm:

1) ir konstatēts nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugums, kurš neatbilst nodokļu maksātāja deklarācijās uzrādītajiem ienākumiem vai par kuru nodokļu administrācijā nav iesniegtas deklarācijas;

2) nodokļu maksātājs ir veicis darījumu, lai izvairītos no nodokļu vai nodevu maksāšanas, vai nav identificējams kāds no darījuma dalībniekiem;

3) persona veic vai ir veikusi ar nodokļiem apliekamas darbības vai gūst ienākumus no īpašuma, bet nav reģistrējies kā nodokļu maksātājs;

- 4) nodokļu maksātājs nav iesniedzis normatīvajos aktos paredzētās nodokļu deklarācijas;
- 5) nodokļu maksātāja pārskatos vai grāmatvedības uzskaitē sniegtās ziņas neatbilst nodokļu administrācijas rīcībā esošajai informācijai, pārbaudēs konstatētajiem faktiem vai nodokļu maksātāja rīcībā esošo vai bijušo lietu vērtībai;
- 6) nodokļu administrācijas rīcībā esošā informācija liecina par to, ka nodokļu maksātājs ir veicis darījumus, kuri nav atspoguļoti viņa grāmatvedības uzskaitē;
- 7) nodokļu maksātāja naudas līdzekļu kustība kredītiestāžu kontos neatbilst saimnieciskās darbības rādītājiem vai liecina par tādu darījumu veikšanu, kuri nav atspoguļoti nodokļu maksātāja grāmatvedības uzskaitē;
- 8) nodokļu maksātājs nav veicis grāmatvedības uzskaiti;
- 9) nodokļu administrācijas amatpersonām pārbaudes laikā nav pieejami nodokļu maksātāja grāmatvedības uzskaites dokumenti, nav iespējams pārbaudīt nodokļu maksātāja grāmatvedības uzskaites dokumentus vai nav pieejami darījumu attaisnojuma dokumenti;
- 10) nodokļu maksātāja rīcībā ir vai ir bijuši izejmateriāli, preces, vērtspapīri, naudas līdzekļi un citas lietas, kuru daudzums un veids liecina par iespējamo nodarbošanos ar saimniecisko darbību tādos apmēros un veidā, kas neatbilst nodokļu administrācijai iesniegtajām ziņām;
- 11) nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības rādītāji būtiski atšķiras no statistikā uzrādītajiem vidējiem rādītājiem attiecīgajā saimnieciskās darbības veidā vai ir citi apstākļi [arī nodokļu revīziju (audītu) rezultāti vai novērošanas rezultāti], kas ļauj uzskatīt, ka nodokļu maksātāja deklarācijās vai grāmatvedības uzskaitē uzrādītie saimnieciskās darbības rādītāji neatbilst faktiskajiem rādītājiem pārbaudāmajā taksācijas periodā;
- 12) nodokļu maksātāja deklarētie ienākumi vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajās deklarācijās uzrādītie nodokļu maksātāja ienākumi neatbilst nodokļu maksātāja rīcībā esošajiem vai bijušajiem naudas līdzekļiem, mantai, cita veida vērtībām vai izdevumiem un nodokļu maksātājs nevar pamatot minēto neatbilstību.

(7) Nodokļu administrācija, uz aprēķinu pamata nosakot nodokļu maksājumu apmēru, izmanto:

- 1) tiešās aprēķinu metodes, tas ir, pamatojas uz nodokļu maksātāja grāmatvedības reģistros norādītajiem datiem un attaisnojuma dokumentiem;
- 2) netiešās aprēķinu metodes, tas ir, aprēķina ar nodokļiem apliekamo objektu (ienākumu, darījumu vērtību u.tml.), pamatojoties uz savā rīcībā esošo informāciju.

(8) Aprēķinot nodokļu maksājumu apmēru, nodokļu administrācija izmanto savā rīcībā esošo informāciju par nedeklarētiem ienākumiem, par nodokļa maksātāja darbību, pārbaudāmajā taksācijas periodā veiktajiem darījumiem, darījumiem, kuri, nosakot nodokļu maksājumu apmēru, nav ņemti vērā vai uzrādīti nepilnīgi, kā arī informāciju par kredītiestādēs esošajiem kontiem un noguldījumiem, vērtspapīru kontiem un nodokļu maksātājam piederošām kapitāla daļām kapitālsabiedrībās, apkopotiem attiecīgā saimnieciskās darbības veida sabiedrību saimniecisko darbību raksturojošiem rādītājiem. Šī informācija bez maksas saņemama no:

- 1) izziņas, prokuratūras un tiesu iestādēm;
- 2) ārvalstu nodokļu administrācijām vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm, ja attiecīgas vienošanās to paredz;

3) citām fiziskajām un juridiskajām personām (arī pēc to pārbaudēm);

4) Centrālās statistikas pārvaldes — par attiecīgā saimnieciskās darbības veida komercsabiedrību, kooperatīvo sabiedrību vai citu privāto tiesību juridisko personu saimniecisko darbību raksturojošiem rādītājiem;

5) Latvijas Republikas reģistru iestādēm un citiem valsts informācijas sistēmu turētājiem (to skaitā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra, Ceļu satiksmes drošības direkcijas, Valsts zemes dienesta un citiem valsts reģistriem).

(9) Ja konstatēts nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugums, nodokļu administrācija nodokļu summas aprēķinā ņem vērā starpību, kas veidojas starp faktiski konstatēto nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumu un nodokļu maksātāja deklarācijās uzrādītajiem ienākumiem.

(10) Nodokļu administrācija ir tiesīga noteikt nodokļu maksājumu apmēru, pamatojoties uz attiecīgajā taksācijas periodā veikto novērošanu un tās rezultātā konstatētajiem nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības rādītājiem, ņemot vērā nodokļu maksātāja darbības specifiku un periodiskumu.

(11) Ja taksācijas gadā novērošanas rezultātā ir atkārtoti konstatētas neatbilstības starp nodokļa maksātāja deklarācijās uzrādītajiem saimnieciskās darbības rādītājiem un faktiskajiem rādītājiem, novērošanas rezultāti ir attiecināmi uz visiem taksācijas gada nodokļu maksājumiem, ņemot vērā nodokļu maksātāja darbības specifiku un periodiskumu.

(12) Saskaņā ar šā panta noteikumiem aprēķinātie nodokļu maksājumi tiek iekasēti bezstrīda kārtībā ne agrāk kā pēc 30 dienām no dienas, kad nodokļu maksātājs saņēmis nodokļu revīzijas (audita) rezultātā pieņemto lēmumu, ja nodokļu maksātājs nepierāda, ka nodokļu uzlikšana nav pamatota.

(13) *(Izslēgta ar 11.12.2008. likumu.)*

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 19.12.2006., 11.12.2008. un 21.05.2009. likumu, kas stājas spēkā 23.06.2009.)

23.¹ pants. Nodokļu iemaksāšana budžetā

(1) Nodokļu maksātājs iemaksā nodokļus budžetā saskaņā ar nodokļu administrācijas norādītajiem budžeta kontiem.

(2) Nodokļa samaksas diena ir diena, kad valsts budžets vai pašvaldības budžets ir saņēmis attiecīgi tam piekritīgo nodokļa maksājumu.

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā saskaņā ar nodokļu likumiem tiek ieskaitīti budžetā kārtējie nodokļu maksājumi un nokavētie nodokļu maksājumi.

(4) Persona, kas sniegusi pakalpojumu vai devusi nodrošinājumu, par kuru maksājama valsts nodeva, iepriekšējā mēnesī skaidrā naudā iekasētās valsts nodevu summas, neieskaitot tās savā norēķinu kontā, ieskaita valsts budžetā vai pašvaldības budžetā līdz nākamā mēneša 15.datumam, ja normatīvajos aktos nav noteikts īsāks termiņš.

(25.11.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 31.01.2008. likumu, kas stājas spēkā 04.03.2008.)

23.² pants. Principi preču, darbu un pakalpojumu cenas noteikšanai nodokļu aprēķināšanas vajadzībām

(1) Ja konkrēto nodokļu likumos un šajā pantā nav noteikts citādi, nodokļu aprēķināšanā par preces,

darba vai pakalpojuma cenu uzskata attiecīgās lietas (darbības) cenu (vērtību) darījumā.

(2) Ja tas nav pretrunā ar konkrētā nodokļa likumu, nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), ir tiesīga pārbaudīt darījumu cenas (vērtības) noteikšanas pareizību un precizēt darījuma cenu (vērtību) šādos gadījumos:

- 1) darījumos starp saistītām personām;
- 2) maiņas (bārtera), ieskaita darījumos;
- 3) ja cenu novirze pārsniedz 20 procentus no cenām, kuras nodokļu maksātājs īsā laika posmā piemēro identiskām (līdzīgām) precēm;
- 4) eksporta un importa darījumos.

(3) Šā panta otrajā daļā noteiktajos gadījumos atbilstoši šā panta nosacījumiem darījumu vērtību nosaka, pamatojoties uz darījumu tirgus cenu (vērtību), ievērojot ierastās atlaides vai uzcenojumus darījumos starp nesaistītām personām, to skaitā arī cenu izmaiņas, kas saistītas ar:

- 1) izmaiņām pieprasījumā atkarībā no sezonas vai citiem apstākļiem;
- 2) kvalitātes vai citas preču (pakalpojumu, darbu) patēriņa īpašības zudumu;
- 3) preču realizācijas termiņa beigām;
- 4) preču mārketinga politiku attiecībā uz jaunu preču (preču, kurām nav analogu tirgū) virzību vai preču virzību jaunos tirgos;
- 5) preču paraugu un izmēģinājuma modeļu realizāciju, lai piesaistītu patērētājus.

(4) Ja nodokļu maksātāja norādītā darījuma cena (vērtība) neatbilst tirgus cenai (vērtībai), nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), pamatojas uz darījuma tirgus cenu (vērtību) attiecīgajā laika posmā, kuru nosaka, ņemot vērā jebkuru no šādiem faktoriem:

- 1) cenu vai vērtību, kādu līdzīgos darījumos piemērojis pats nodokļu maksātājs, stājoties darījumu attiecībās ar citām personām;
- 2) cenu vai vērtību, kādu nodokļu maksātājam līdzīgos darījumos piemērojušas nesaistītas personas;
- 3) aprēķināto darījuma pašizmaksu (izdevumu kalkulāciju), pieskaitot tai Centrālās statistikas pārvaldes izveidotās informācijas bāzes attiecīgās nozares vidējo rentabilitātes rādītāju, bet, ja šādas informācijas nav, — nodokļu administrācijas izveidotās informācijas bāzes attiecīgās nozares vidējo rentabilitātes rādītāju;
- 4) Centrālās statistikas pārvaldes noteikto vidējo līdzīgu lietu cenu vai līdzīgu darījumu vērtību;
- 5) pieaicināto neatkarīgo ekspertu darījuma novērtējumu.

(5) Aprēķinot nodokļu maksājumus, par tirgus cenu (vērtību) pieņem vērtību, kas veidojas pieprasījuma un piedāvājuma mijiedarbībā identisku (vienādu) vai — ja identisku nav — līdzīgu preču tirgū salīdzināmos ekonomiskajos apstākļos.

(6) Par identiskām (vienādām) precēm uzskatāmas preces, kuras salīdzinājumā ar novērtējamām precēm ir:

- 1) vienādas no visiem aspektiem, ieskaitot to fiziskās īpašības, kvalitāti un reputāciju tirgū;
- 2) ražotas tajā pašā valstī, neņemot vērā mazsvarīgas atšķirības (to skaitā preces iesaiņojumā vai ārējā izskatā).

(7) Par līdzīgām precēm uzskatāmas preces, kuras salīdzinājumā ar novērtējamām precēm:

- 1) ir līdzīgas pēc uzbūves un īpašībām;
- 2) spēj pildīt tos pašus uzdevumus un tirdzniecībā ir savstarpēji aizstājamas.

(8) Nosakot, vai preces ir līdzīgas, ievēro to kvalitāti, preču zīmi, reputāciju tirgū, preces izcelsmes valsti un līdzīgus faktorus. Citas personas ražotas preces ņem vērā tikai tad, ja nav līdzīgu preču, kuras būtu ražojusi tā pati persona, kas ražojusi novērtējamo preci.

(9) Nosakot preču (pakalpojumu, darbu) tirgus cenu (vērtību), ņem vērā:

1) cenas darījumos starp personām, kas nav uzskatāmas par saistītām personām. Darījumus starp saistītām personām var izmantot tirgus cenas (vērtības) noteikšanai, ja netiek ietekmēti darījumu ekonomiskie rezultāti;

2) informāciju par preces (pakalpojumu, darbu) realizācijas laikā noslēgtajiem darījumiem ar identiskām (vienādām) vai līdzīgām precēm salīdzināmos apstākļos [ņemot vērā arī preču piegādes apjomu (kvantitāti), saistību izpildes termiņus, maksājumu nosacījumus];

3) citus apstākļus, kas varētu ietekmēt darījuma ekonomiskos rezultātus.

(28.02.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

24.pants. Nodokļu samaksas termiņu pagarināšana un nodokļu parādu kapitalizācija

(1) Nodokļu administrācijai, kura atbilstoši šā likuma 20.pantam administrē konkrētos nodokļus, uz nodokļu maksātāja motivēta rakstveida iesnieguma pamata ir tiesības:

1) pagarināt kārtējo nodokļu un citu budžetos ieskaitāmo maksājumu samaksas termiņus līdz trijiem mēnešiem. Nodokļu maksātājam motivētais iesniegums nodokļu administrācijai jāiesniedz ne vēlāk kā trīs dienas pirms maksājuma termiņa iestāšanās;

2) atkārtoti pagarināt līdz trijiem mēnešiem nokavēto valsts vai pašvaldības budžetos ieskaitāmo nodokļu samaksas termiņu, ja iepriekšējā pagarinājuma laikā samaksāti ne mazāk kā 20 procenti no nodokļu parāda summas. Nodokļu maksātājam motivētais iesniegums nodokļu administrācijai jāiesniedz, pirms ir beidzies nokavētā maksājuma pagarinājuma termiņš;

3) sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku līdz vienam gadam nodokļu administrācijas veiktās kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā aprēķināto nodokļu maksājumu, nokavējuma naudu un soda naudas samaksu. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu nodokļu administrācijai iesniedz trīs dienas pirms maksājumu samaksas termiņa iestāšanās. Juridiskās personas, kas sastāda gada pārskatu, pievieno bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu uz iesniegšanas mēneša pirmo datumu, sagatavojot to atbilstoši attiecīgajiem gada pārskatu sagatavošanu reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem. Ja atliekamās vai sadalāmās summas apmērs vienā nodokļu veidā pārsniedz 10 000 latu, nodokļu administrācijai attiecībā uz šo nodokli ir tiesības pieprasīt nodrošinājumu ar nodokļu maksātājam piederošo mantu vai kredītiestādes izsniegto galvojumu;

4) sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku līdz vienam gadam nokavēto nodokļu maksājumu samaksu, ja termiņa nokavējums radies nepārvaramas varas rezultātā;

5) sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam, skaitot no iesnieguma iesniegšanas dienas, nokavēto nodokļu maksājumu samaksu, izņemot nodokļu (revīzijas) audita rezultātā aprēķinātos maksājumus. Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu nodokļu administrācijai iesniedz ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc maksājuma termiņa iestāšanās. Nodokļu administrācija vienojas ar nodokļu maksātāju par parāda nomaksas grafiku.

(1¹) Nodokļu administrācija, izskatot šā panta pirmās daļas 1., 3. un 5.punktā, kā arī 1.⁴ daļā minēto iesniegumu, izvērtē nodokļu maksātāja faktisko finansiālo stāvokli, kā arī ņem vērā šādus faktoros:

1) vai nodokļu maksātājs ievēro konkrēto nodokli regulējošajos normatīvajos aktos noteiktos nodokļu kārtējo maksājumu samaksas termiņus;

2) vai nodokļu maksātājam agrāk ir ticis piešķirts nodokļu maksājumu pagarinājuma termiņš, un vai nodokļu maksātājs ir ievērojis lēmumā par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu noteiktos termiņus;

3) vai nodokļu maksātājs ievēro nodokļu jomu regulējošajos normatīvajos aktos noteiktos nodokļu un informatīvo deklarāciju iesniegšanas termiņus;

4) vai nodokļu maksātājs sadarbojas ar nodokļu administrāciju;

5) vai pēdējās nodokļu revīzijas (audita) laikā nodokļu maksātājam nav konstatēti pārkāpumi.

(1²) Ja nodokļu maksātājs neievēro lēmumā par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu noteiktos termiņus, nodokļu administrācijai ir tiesības atcelt lēmumu par samaksas termiņa pagarināšanu.

(1³) Nodokļu maksātājs attiecībā uz nokavētajiem valsts budžetā un pašvaldību budžetos ieskaitāmo nodokļu maksājumiem, kuru samaksas termiņš ir pagarināts vai sadalīts termiņos saskaņā ar šā panta pirmās daļas 1., 2. vai 5.punktu, var lūgt nodokļu administrācijai atkārtoti sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku līdz sešiem mēnešiem nokavēto nodokļu maksājumu, ievērojot šādus nosacījumus:

1) nodokļu maksātājs sniedz pierādījumus par to, ka atkārtota nokavēto nodokļu maksājumu sadalīšana termiņos vai atlikšana uz laiku līdz sešiem mēnešiem stabilizēs viņa finansiālo stāvokli un nokavētie nodokļi tiks samaksāti termiņā, kāds tiks noteikts nokavēto nodokļu maksājumu atkārtotai sadalīšanai termiņos vai atlikšanai uz laiku līdz sešiem mēnešiem;

2) saistību izpilde attiecībā uz nokavēto nodokļu samaksu var izraisīt nodokļu maksātāja maksātnespēju;

3) nodokļu maksātājs, izņemot personu, kas nodarbojas ar patērētāja kreditēšanu, līdz iesnieguma iesniegšanas dienai nav izsniedzis privātpersonām, arī savas komercsabiedrības akcionāriem vai dalībniekiem un vadībai aizdevumus, kas nav atmaksāti;

4) nodokļu parāds ir saistīts ar vienu no šādiem apstākļiem:

a) nodokļu maksātāja debitoru (pircēju un pasūtītāju) parādu summa ir vienāda ar to nokavēto nodokļu maksājumu summu, attiecībā uz kuru iesniegts iesniegums, vai arī pārsniedz šo nokavēto nodokļu maksājumu summu,

b) nodokļu maksātāja krājumu vērtība ir vienāda ar to nokavēto nodokļu maksājumu summu, attiecībā uz kuru iesniegts iesniegums, vai arī pārsniedz šo nokavēto nodokļu maksājumu summu un attiecīgie krājumi ir izveidojušies nodokļu maksātāja realizācijas apjoma samazināšanās dēļ,

c) nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā nav saņēmis vai saņēmis daļēju samaksu par valsts un pašvaldību pasūtījumu izpildi,

d) budžeta finansētām institūcijām, kā arī valsts un pašvaldības kapitālsabiedrībām, kuras sniedz no valsts budžeta apmaksātos pakalpojumus, piešķirtā finansējuma vai no valsts budžeta apmaksāto pakalpojumu apjoma samazinājums pārskata gadā, kurā izveidojies nodokļu parāds, pārsniedz 30 procentus salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata gadu.

(1⁴) Nodokļu maksātājs motivētu iesniegumu par nokavēto nodokļu maksājumu atkārtotu sadalīšanu termiņos vai atlikšanu uz laiku līdz sešiem mēnešiem un citus dokumentus, kas apliecina nodokļu maksātāja atbilstību šā panta 1.³ daļas nosacījumiem, iesniedz nodokļu administrācijai, pirms beidzies nokavētā maksājuma samaksas termiņš. Juridiskās personas, kas sastāda gada pārskatu, pievieno bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu uz iesniegšanas mēneša pirmo datumu, sagatavojot to atbilstoši attiecīgajiem gada pārskatu sagatavošanu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem.

(2) Attiecībā uz nodokļiem, kuri pilnā apmērā tiek ieskaitīti pašvaldību budžetā, lēmumu par samaksas termiņa pagarināšanu pieņem attiecīgā pašvaldība.

(3) *(Izslēgta ar 25.11.1999. likumu.)*

(4) *(Izslēgta ar 25.11.1999. likumu.)*

(5) *(Izslēgta ar 09.10.2002. likumu.)*

(6) Nokavēto nodokļu maksājumi veicami, maksājot proporcionāli pamatparādu un nokavējuma naudu.

(7) Šā panta pirmās daļas 1., 2., 3. un 5.punktā, kā arī 1.³ daļā minētajos termiņa pagarināšanas (atlikšanas, sadalīšanas) gadījumos tiek aprēķināta nokavējuma nauda vienas ceturtais daļas apmērā no šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas par katru dienu visā kavējuma periodā, izņemot šā likuma 29.pantā paredzētos gadījumus. Ja, pagarinājuma termiņam beidzoties, nodokļu maksātājs nokavētos maksājumus nav pilnā apmērā samaksājis vai samaksas termiņus pagarinājis šajā pantā noteiktajā kārtībā, nokavējuma nauda par parāda nesamaksāto daļu visā kavējuma periodā tiek aprēķināta vispārējā kārtībā un parāds tiek piedzīts bezstrīda kārtībā.

(8) Nokavēto nodokļu samaksas termiņu pagarinājums (atlikšana, sadalīšana) neatbrīvo maksātāju no pienākuma veikt kārtējos nodokļu maksājumus pilnā apmērā un nodokļu likumos noteiktajos termiņos.

(9) Šā panta pirmās daļas 2.punktā paredzētos atvieglojumus nedrīkst piemērot nodokļu maksātājiem, kuri neveic kārtējos nodokļu maksājumus pilnā apmērā un nodokļu likumos noteiktajos termiņos.

(10) Valsts īpašuma atsavināšanu veicošā institūcija Ministru kabineta noteiktajā kārtībā kapitalizē valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu maksājumu pamatparādus, vienlaikus norakstot nokavējuma un soda naudu:

1) privatizējamām kapitālsabiedrībām vai to daļām;

2) privatizētām kapitālsabiedrībām, kurām valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu parāds bija izveidojies līdz privatizācijai un līdz šim brīdim no maksātāja neatkarīgu apstākļu dēļ nav samaksāts.

(11) Ieņēmumi, kas gūti, realizējot kapitalizētos valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu parādus,

iemaksājami valsts pamatbudžetā un speciālajā budžetā tā, kā to nosaka konkrēto nodokļu likumi par šo nodokļu kārtējo maksājumu ieskaitīšanu valsts pamatbudžetā un speciālajā budžetā.

(12) Valsts īpašuma atsavināšanu veicošā institūcija Ministru kabineta noteiktajā kārtībā var kapitalizēt īpašuma nodokļa un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu pamatparādus privatizētām kapitālsabiedrībām, kurām īpašuma nodokļa un iedzīvotāju ienākuma nodokļa parāds bija izveidojies līdz privatizācijai un līdz šim brīdim no maksātāja neatkarīgu apstākļu dēļ nav samaksāts.

(13) Ieņēmumi, kas gūti, realizējot īpašuma nodokļa un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu pamatparādu kapitalizācijas rezultātā iegūtās kapitāla daļas (akcijas), ieskaitāmi valsts pamatbudžetā speciāli šim mērķim norādītā kontā. Minētie līdzekļi Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā tiek sadalīti pašvaldībām un valsts budžetam.

(14) Pašvaldības Ministru kabineta noteiktajā kārtībā var kapitalizēt nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu pamatparādu privatizētām kapitālsabiedrībām, kurām nekustamā īpašuma nodokļa parāds bija izveidojies līdz privatizācijai un līdz šim brīdim no maksātāja neatkarīgu apstākļu dēļ nav samaksāts.

(15) Ieņēmumi, kas gūti, realizējot nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu pamatparāda kapitalizācijas rezultātā iegūtās kapitāla daļas (akcijas), ieskaitāmi attiecīgās pašvaldības budžetā.

(16) *(Izslēgta ar 09.10.2002. likumu.)*

(17) *(Izslēgta ar 09.10.2002. likumu.)*

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.1998., 25.11.1999., 10.05.2001., 20.12.2001., 09.10.2002., 09.10.2003., 31.03.2004., 26.10.2006., 08.11.2007., 31.01.2008., 08.05.2008., 11.12.2008. un 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

24.¹ pants. Kārtība, kādā nodokļu administrācija nodokļu maksātājam tiesiskās aizsardzības procesā sniedz rakstveida piekrišanu tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanai vai tā grozīšanai

(1) Ja nodokļu maksātājam tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanai vai tā grozīšanai nepieciešams saņemt nodokļu administrācijas rakstveida piekrišanu, nodokļu administrācija lemj par nodokļu prasījuma apmēra vai tā daļas samazināšanu vai nodokļu prasījuma samaksas sadalīšanu termiņos, termiņa pagarināšanu vai termiņa atlikšanu uz laiku, kā arī par kārtējo nodokļu maksājumu summu sadalīšanu termiņos, termiņu pagarināšanu vai termiņa atlikšanu uz laiku.

(2) Lēmumu šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā nodokļu administrācija pieņem 21 dienas laikā no nodokļu maksātāja iesnieguma saņemšanas dienas. Nodokļu maksātājs attiecīgo iesniegumu iesniedz nodokļu administrācijai šā likuma 24.2 pantā noteiktajā kārtībā.

(3) Lemjot par rakstveida piekrišanas izsniegšanu šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā, nodokļu administrācija ņem vērā nodokļu parāda rašanās iemeslu un apmēru, kā arī vērtē nodokļu prasījuma apmēra vai tā daļas samazinājuma vai nodokļu prasījuma, vai kārtējo nodokļu maksājumu summas samaksas sadalīšanas termiņos, termiņa pagarināšanas vai termiņa atlikšanas uz laiku lietderību, samērīgumu, nodokļu maksātāja tiesiskās intereses, kā arī sabiedrības intereses kopumā.

(4) Lēmumu šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā attiecībā uz iedzīvotāju ienākuma nodokļa parādiem pieņem Valsts ieņēmumu dienests. Ja tādas pašvaldības budžetā, kura ar Finanšu ministriju noslēgusi līgumu par iedzīvotāju ienākuma nodokļa ieņēmumu iekasēšanas īpašu kārtību, ieskaitāmās iedzīvotāju ienākuma nodokļa daļas prasījuma apmērs ir 5000 vai vairāk latu, Valsts ieņēmumu dienests pirms lēmuma pieņemšanas pieprasa attiecīgās pašvaldības viedokli. Attiecīgā

pašvaldība viedokli sniedz septiņu dienu laikā.

(11.06.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

24.² pants. Nodokļu maksātāja iesniedzamā informācija nodokļu administrācijas rakstveida piekrišanas saņemšanai tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanai vai tā grozīšanai

(1) Ja nodokļu maksātājam tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanai vai tā grozīšanai nepieciešams saņemt nodokļu administrācijas rakstveida piekrišanu, nodokļu maksātājs triju dienu laikā no dienas, kad tiesā ierosināta tiesiskās aizsardzības procesa lieta, iesniedz nodokļu administrācijai iesniegumu, kurā norādīta šāda informācija:

- 1) komersanta nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese;
- 2) apstākļi, kuru dēļ komercsabiedrība nav spējīga izpildīt saistības;
- 3) visu komercsabiedrības aktīvu kopējā summa.

(2) Iesniegumam nodokļu maksātājs pievieno:

- 1) tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu, kas sagatavots atbilstoši Maksātnespējas likumam;
- 2) bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu ar paskaidrojumiem par katru posteni, kuros ietverta informācija par laikposmu no gada sākuma un kuri sastādīti ne vēlāk kā mēnesi pirms tiesiskās aizsardzības procesa pieteikuma iesniegšanas tiesā.

(11.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.07.2009.)

25.pants. Nodokļu parādu dzēšana

(1) Valsts budžetā pilnīgi vai daļēji ieskaitāmo nodokļu parādus, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas un soda naudas dzēš Valsts ieņēmumu dienests šādos gadījumos:

1) nodokļu maksātājiem juridiskās personas maksātnespējas procesa lietā — ja ar tiesas nolēmumu ir izbeigts juridiskās personas maksātnespējas process, pabeidzot bankrota procedūru;

2) *(izslēgts ar 11.12.2008. likumu);*

3) fiziskajai personai — nodokļu maksātājam — viņa nāves gadījumā, ja nav iespējams no mantiniekiem piedzīt nodokļu parādus, kā arī ar tiem saistītās soda naudas, nokavējuma naudas;

4) nodokļu maksātājam attiecībā uz bezstrīda kārtībā piedzenamiem nokavētiem nodokļu maksājumiem - ja lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir zaudējis spēku saskaņā ar šā likuma 26.panta devītās daļas 4.punktu.

(2) Kapitalizētos nodokļu maksājumu pamatparādus, kā arī ar tiem saistītās soda naudas un nokavējuma naudas, izņemot nekustamā īpašuma nodokļa parādus, Finanšu ministrija dzēš pēc kapitalizācijas veicošās institūcijas priekšlikuma Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(3) Pašvaldību budžetos ieskaitāmā nekustamā īpašuma nodokļa parādus, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas un soda naudas šā panta pirmajā daļā noteiktajos gadījumos dzēš attiecīgās pašvaldības. Kapitalizēto nekustamā īpašuma nodokļa maksājuma pamatparādu, kā arī ar to saistīto soda naudu un nokavējuma naudu pašvaldības dzēš Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(4) Finanšu ministrija, Valsts ieņēmumu dienests vai attiecīgās pašvaldības publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" informāciju par nodokļu parādu dzēšanu, ja normatīvajos aktos nav noteikts

citādi.

(5) *(Izslēgta ar 11.06.2009. likumu.)*

(22.10.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.04.2000., 08.03.2001., 12.12.2002., 28.02.2003., 26.10.2006., 31.01.2008., 08.05.2008., 11.12.2008., 12.06.2009., 11.06.2009. un 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

25.¹ pants. Nodokļu pārmaksu dzēšana

Pārmaksātās nodokļu summas, ja nodokļu maksātājs ir likvidēts un izslēgts no nodokļu maksātāju reģistra vai triju gadu laikā no konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa nav pieprasījis pārmaksātās nodokļa summas atmaksu vai novirzīšanu kārtējo vai nokavēto nodokļu maksājumu segšanai, vai attiecībā uz to Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu atteikt pārmaksātās nodokļu summas atmaksāšanu un minētais lēmums stājies spēkā un kļuvis neapstrīdams, vai stājies spēkā attiecīgs tiesas nolēmums, dzēš:

1) valsts budžetā pilnīgi vai daļēji ieskaitāmo nodokļu pārmaksas — Valsts ieņēmumu dienests;

2) pašvaldību budžetos ieskaitāmā nekustamā īpašuma nodokļa pārmaksas - attiecīgās pašvaldības.

(19.12.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. un 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

25.² pants. Nodokļu prasījuma summas dzēšana nodokļu maksātāja maksātnespējas situācijās, kurās tiek atjaunota nodokļu maksātāja maksātspēja

(1) Nodokļu maksātāja maksātnespējas situācijās, kurās tiek atjaunota nodokļu maksātāja maksātspēja, valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu parādu, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas un soda naudas dzēš Valsts ieņēmumu dienests šādos gadījumos:

1) juridiskās personas maksātnespējas procesā, ja tiesas apstiprinātajā izlīgumā vai sanācijas plānā ir paredzēta nodokļu parādu, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas un soda naudas samazināšana un ar tiesas nolēmumu ir izbeigts juridiskās personas maksātnespējas process un atjaunota maksātspēja;

2) tiesiskās aizsardzības procesā, ja tiesas apstiprinātajā tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānā vai tā grozījumos ir iekļauta nodokļu parādu, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas un soda naudas samazināšana, saņemot nodokļu administrācijas rakstveida piekrišanu, un ir izbeigts tiesiskās aizsardzības process un atjaunota maksātspēja, izpildot tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu.

(2) Pašvaldību budžetos ieskaitāmā nekustamā īpašuma nodokļa parādu, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma naudas un soda naudas šā panta pirmajā daļā noteiktajos gadījumos dzēš attiecīgās pašvaldības.

(11.06.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. un 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

26.pants. Nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa

(1) Nodokļu maksājumus atbilstoši nodokļu deklarācijai, avansa maksājumu aprēķinam, kā arī citiem dokumentiem par maksājumiem budžetā vai pēc nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) aprēķinātos nodokļu maksājumus (arī soda naudu), kuri nav samaksāti nodokļu likumos vai citos normatīvajos aktos noteiktajā termiņā, un ar tiem saistīto nokavējuma naudu (turpmāk — nokavētie nodokļu maksājumi), kā arī izdevumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā nodokļu administrācija piedzen bezstrīda kārtībā, pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu.

(2) Pirms nokavēto nodokļu maksājumu piedziņas bezstrīda kārtībā nodokļu administrācija nodokļu parādu segšanai novirza izveidojušās nodokļu pārmaksas. Nodokļu maksātājs par pārmaksas novirzīšanu parāda segšanai tiek rakstveidā informēts triju darba dienu laikā pēc tās izpildes.

(3) Nokavētos nodokļu maksājumus piedzen bezstrīda kārtībā, izmantojot šādus līdzekļus:

1) nodokļu administrācijas inkasācijas uzdevumā noraksta naudas līdzekļus no nodokļu maksātāja konta kredītiestādē vai no konta, kas atvērts pie jebkuras juridiskās personas, kuras nav kredītiestāde un kuras komercdarbība ietver bezskaidras naudas maksājumu veikšanu. Nodokļu administrācijas inkasācijas uzdevums ir obligāti izpildāms. Ja nodokļu maksātāja kontā nav naudas līdzekļu, inkasācijas uzdevumu izpilda, tiklīdz līdzekļi kontā saņemti. Kamēr inkasācijas uzdevums nav izpildīts, naudas līdzekļus no attiecīgā konta citiem mērķiem neizsniedz, izņemot līdzekļus, kas reizi mēnesī izsniedzami darba samaksai, kura nepārsniedz vidējo mēneša darba samaksu pēdējo sešu mēnešu laikā. Ja inkasācijas uzdevumus līdzekļu norakstīšanai no nodokļu maksātāja konta iesniegušas vairākas nodokļu administrācijas, vispirms izpilda agrāk iesniegto inkasācijas uzdevumu. Inkasācijas uzdevuma saņēmējs informē nodokļu maksātāju par inkasācijas uzdevuma saņemšanu;

2) Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izņem skaidro naudu no juridiskās personas vai individuālā komersanta kases vai citas glabāšanas vietas. Netiek izņemta darbinieku darba samaksai paredzētā skaidrā nauda, kas nepārsniedz vidējo mēneša darba samaksu pēdējo sešu mēnešu laikā;

3) Civilprocesa likuma E daļā noteiktajā kārtībā vērš nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā uz nodokļu maksātāja mantu (kustamo un nekustamo īpašumu, arī uz mantu, kura atrodas pie trešajām personām). Piedziņas vēršanu uz mantu uzsāk, ja nodokļu administrācijai, novirzot pārmaksas, nosūtot inkasācijas uzdevumu un izņemot skaidro naudu, nav izdevies segt nokavētos nodokļu maksājumus un izdevumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā.

(4) Šā panta trešajā daļā minēto piedziņas līdzekļu piemērošanas secību un katra līdzekļa piemērošanas reižu skaitu nosaka nodokļu administrācija, ievērojot šādus principus:

1) nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa bezstrīda kārtībā vispirms vēršama uz parādnieka naudas līdzekļiem;

2) piedziņa uz nekustamo īpašumu vēršama tikai tad, ja parādniekam nav kustamās mantas vai ar pārdodamo kustamo mantu nevar segt visu nokavēto nodokļu maksājumu.

(5) Pilnvarota nodokļu administrācijas amatpersona lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu var pieņemt ne agrāk kā piecas darba dienas pēc nodokļu maksājuma termiņa. Lēmumu par nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā aprēķinātā nokavētā nodokļu maksājuma piedziņu pieņem ne agrāk kā 30 dienas pēc tam, kad nodokļu administrācija pieņēmusi attiecīgo lēmumu.

(6) Nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā neuzsāk un uzsāktu nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā aptur, ja ir vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) apstrīdēts nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā pieņemtais lēmums, — uz iesnieguma pirmstiesas izskatīšanas laiku saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību;

2) pagarināts, atlikts vai sadalīts nodokļu samaksas termiņš, — attiecībā uz pagarināto nodokļu maksājuma daļu vai atlikto nodokļu maksājumu;

3) iestājas Civilprocesa likuma 560.pantā, 563.panta pirmās daļas 4. vai 5.punktā vai otrajā daļā noteiktie apstākļi;

4) pieņemts nodokļu administrācijas lēmums vai tiesas nolēmums, ar kuru apturēta nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa bezstrīda kārtībā;

5) stājies spēkā tiesas spriedums, ar kuru nodokļu maksātājam pasludināts maksātnespējas process, vai stājies spēkā tiesas lēmums par tiesiskās aizsardzības procesa ierosināšanu. Pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas vai tiesiskās aizsardzības procesa lietas ierosināšanas tiesā nodokļu maksātājs veic visus kārtējos nodokļu maksājumus saskaņā ar nodokļu likumiem.

(7) Lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir izpildu dokuments, un to izpilda:

1) nodokļu administrācijas amatpersonas atbilstoši amata pienākumiem;

2) zvērināti tiesu izpildītāji saskaņā ar Civilprocesa likumu un pamatojoties uz lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, ja nodokļu administrācija Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā zvērinātam tiesu izpildītājam ir iesniegusi izpildu dokumentu.

(8) Lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu izpilda triju gadu laikā no tā pieņemšanas. Lēmuma izpildes noilguma termiņš tiek apturēts, ja:

1) pagarināts, atlikts vai sadalīts nodokļu samaksas termiņš, — līdz šā termiņa beigām. Ja samaksas termiņš sadalīts, noilguma aprēķins tiek atjaunots pēc pēdējā maksājuma termiņa;

2) apstrīdēts nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā pieņemtais lēmums, nodokļa aprēķins vai lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, — uz iesnieguma pirmstiesas izskatīšanas laiku;

3) pārsūdzētas zvērināta tiesu izpildītāja darbības, — uz sūdzības izskatīšanas laiku;

4) parādnieks miris vai juridiskā persona beigusi pastāvēt un tiesas nodibinātā tiesiskā attiecība pieļauj tiesību pārņemšanu, - līdz parādnieka tiesību pārņemēja noteikšanai;

5) parādnieks zaudējis rīcībspēju, — līdz aizgādņa iecelšanai;

6) ir tiesas lēmums par nodokļu administrācijas lēmuma izpildes apturēšanu, — līdz tiesas lēmuma atcelšanai vai uz tiesas lēmumā norādīto laiku;

7) ierosināta nodokļu maksātāja maksātnespējas lieta, — līdz maksātnespējas procesa vai tiesiskās aizsardzības procesa izbeigšanai maksātnespējas lietā;

8) pieņemts un reģistrēts lēmums par nodokļu maksātāja likvidāciju, — līdz likvidācijas procesa pabeigšanai;

9) lēmums ir iesniegts izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam un nodokļu administrācijas ierēdnim, kuram saskaņā ar likumu ir piešķirtas tiesu izpildītāja tiesības, — līdz lēmuma izpildei vai līdz brīdim, kad ir izdots akts par piedziņas neiespējamību.

(9) Lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu zaudē spēku:

1) ar dienu, kad ir veikta nokavēto nodokļu maksājumu brīvprātīga samaksa vai izpildīts lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

2) ar dienu, kad nodokļu administrācija atceļ lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

3) ar dienu, kad stājas spēkā tiesas spriedums, kas atceļ nodokļu administrācijas lēmumu par

nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;

4) ja lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu nav izpildīts šā panta astotajā daļā noteiktajā termiņā un nodokļu administrācijas rīcībā ir tiesiski apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību;

5) ja nodokļu parādi ir dzēsti šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(10) Šajā likumā noteiktā nokavēto nodokļu maksājumu piedziņas kārtība attiecas arī uz nokavēto nodevu un citu obligāto maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 11.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2009.)

26.¹ pants. Nodokļu administrācijas lēmumu izpildes nodrošinājums

(1) Vienlaikus ar nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā pieņemtā lēmuma paziņošanu, kā arī lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu pieņemšanu nodokļu administrācija ir tiesīga piemērot šādus minēto lēmumu izpildes nodrošinājuma līdzekļus:

1) parādniekam piederošās kustamās mantas apķīlāšana;

2) prasības nodrošinājuma atzīmes (aizlieguma vai ķīlas atzīmes) ierakstīšana zemesgrāmatā, kuģu reģistrā vai citos īpašuma reģistros;

3) aizliegums parādniekam veikt noteiktas darbības, kas vērstas uz izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

4) pie citas personas esošās parādniekam piederošās mantas apķīlāšana.

(2) Nodokļu administrācijas pilnvarotas amatpersonas lēmumu par nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu nosūta nodokļu maksātājam vienas darba dienas laikā pēc tā izpildes.

(3) Ja nodokļu administrācija konstatē, ka nodokļu maksātājs izved, atsavina vai slēpj savu mantu vai citus ienākuma avotus, reorganizē vai likvidē komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības vai citas privāto tiesību juridiskās personas, vai ir citi pierādījumi, ka nodokļu maksātājs pārtrauks savu darbību Latvijā, lai izvairītos no nokavēto nodokļu maksājumu samaksas, kā arī nodokļu maksātājs veic citas darbības, kuru rezultātā varētu kļūt neiespējami izpildīt nodokļu administrācijas lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā, nodokļu administrācija var piemērot nodrošinājuma līdzekļus pirms lēmuma pieņemšanas par nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātiem.

(4) Lēmumu izpildes nodrošinājuma līdzekļus piemēro tā, lai nodokļu maksātājam nodarītu iespējami mazākus zaudējumus un iespējami mazāk traucētu tā darbību. Nodokļu administrācija Civillikumā noteiktajā kārtībā atlīdzina nodokļu maksātājam zaudējumus, kas radušies, nepamatoti piemērojot nodrošinājuma līdzekļus.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006., 11.12.2008. un 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

27.pants. Nodokļu iekasēšana ienākumu avota likvidēšanas vai slēpšanas gadījumos

Ja nodokļu maksātājs likvidē savus īpašumus, uzņēmumus, komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības vai citas privāto tiesību juridiskās personas vai citus ienākumu avotus vai noslēpj savu mantu vai nodokļu administrācijai ir citi pierādījumi par to, ka nodokļu maksātājs pārtrauks savu darbību Latvijā, nodokļu administrācija ir tiesīga aprēķināt nodokļus un veikt pasākumus, lai nodrošinātu aprēķinātās nodokļu summas saņemšanu pirms taksācijas perioda beigām. Šādos

gadījumos aplikšanai ar nodokļiem vajadzīgās ziņas un deklarācijas, kā arī uzlikto nodokļu nomaksu nodokļu administrācija var pieprasīt neatkarīgi no konkrētā nodokļa likumā paredzētajiem termiņiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

28.pants. Nepareizi piedzīto maksājumu un pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšana

(1) Nodokļu administrācijas nepareizi piedzīto maksājumu summas jāatmaksā atpakaļ nodokļu maksātājam 15 dienu laikā no tās dienas, kad nodokļu administrācija vai tiesa pieņēmusi lēmumu, ka maksājums piedzīts nepareizi. Atmaksājamās summas palielina par pusi no šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas, bet gadījumos, kad nepareizi piedzītās maksājumu summas nav atmaksātas 15 dienu laikā, atpakaļ atmaksājamās summas palielina par šā likuma 29.panta otrajā daļā noteikto nokavējuma naudu, aprēķinot to no nepareizi piedzītās maksājumu summas par katru nokavēto dienu, un tās tiek izmaksātas no tā budžeta līdzekļiem, kurā ieskaitīta nepareizi piedzītā summa.

(2) Pārmaksātās nodokļu summas pēc nodokļu maksātāju pamatota iesnieguma iesniegšanas nodokļu administrācijai un pēc nodokļu administrācijas pārbaudes novirzāmas nokavēto vai kārtējo nodokļu maksājumu segšanai vai atmaksājamas 15 dienu laikā, ja konkrēto nodokļu likumi neparedz citu atmaksāšanas laiku un kārtību. Ja pārmaksātās nodokļu summas nepamatoti netiek atmaksātas šajā daļā vai konkrētā nodokļa likumā noteiktajā termiņā, atmaksājamo summu palielina par trim piektdaļām no šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas, aprēķinot to no pārmaksāto nodokļu maksājumu summas par katru nokavējuma dienu.

(3¹) Ja šā panta otrajā daļā minētais nodokļu maksātāja iesniegums saņemts triju gadu laikā pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa, nodokļu administrācijai, ja tā uzsākusi pārmaksātās nodokļu summas pārbaudi, līdz pagājuši trīs gadi no konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa, ir tiesības pieņemt lēmumu par šo summu novirzīšanu vai atmaksāšanu neatkarīgi no tā, vai ir pagājuši trīs gadi no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa.

(3²) Šā panta otrajā daļā minētās pārbaudes veikšana neierobežo nodokļu administrācijas tiesības nodokļu revīzijas (audita) rezultātā precizēt pārmaksāto nodokļu summas, kuras nodokļu maksātājam ir atmaksātas vai novirzītas nokavēto vai kārtējo nodokļu maksājumu segšanai.

(3) Šā panta pirmās daļas nosacījumi, kā arī otrās daļas nosacījumi, ja nodokļu maksātājs ir pieprasījis pārmaksātās nodokļu summas atmaksu, nav piemērojami nodokļu maksātājiem, kuriem ir nokavētie nodokļu maksājumi, nokavēto nodokļu un ar tiem saistīto maksājumu apmērā.

(3¹) *(Izslēgta ar 14.04.2011. likumu)*

(3²) *(Izslēgta ar 14.04.2011. likumu)*

(4) Nodokļu administrācija šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajā gadījumā pārmaksātās nodokļu summas bez nodokļu maksātāja iesnieguma vispirms novirza nokavēto nodokļu un ar tiem saistīto maksājumu segšanai, vienlaikus proporcionāli sedzot pamatparādu, soda naudu un nokavējuma naudu.

(5) Ja konkrētā nodokļa likums paredz veikt nodokļu revīziju (auditu), lai atmaksātu pārmaksāto nodokli, nodokļa pārmaksa atmaksājama daļā:

1) kuras pamatotība apstiprinājusies nodokļu revīzijas (audita) rezultātā;

2) kurā nodokļu revīzija (audits) turpinās, ja pēc atmaksāšanas iespējamā nodokļa parāda saistība tiek pastiprināta ar galvojumu vai nodrošināta ar ķīlu.

(6) Nodokļa pārmaxsa, kuras pamatotība tiek papildus izvērtēta, netiek atmaksāta līdz nodokļu revīzijas (audīta) beigām, ja nodokļu maksātājs neiesniedz šā panta piektajā daļā minēto galvojumu vai negarantē šīs summas atmaksāšanu ar ķīlu.

(7) Šā panta piektās daļas 2.punktā paredzētajā gadījumā ķīlas līgums slēdzams starp nodokļu administrāciju un nodokļu maksātāju vispārējā kārtībā, kas noteikta attiecībā uz ķīlas līgumiem, un šāds līgums ir atbrīvots no nodokļiem un valsts nodevām, kas maksājamas, noformējot ķīlas līgumu. Par ķīlas priekšmetu var būt lieta, kas nav apgrūtināta ar parādiem vai citādām lietu tiesībām. Saskaņā ar noslēgto galvojuma līgumu galvnieks uzņemas samaksāt nodokļa parādu un ar to saistīto nokavējuma naudu un soda naudu kā pats parādnieks. Ķīlas tiesības un galvojuma saistība nodibināma, grozāma un izbeidzama atbilstoši Civillikuma noteikumiem, bet pušu strīdi risināmi Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.10.2002., 28.02.2003., 26.10.2006., 08.11.2007., 08.05.2008., 01.12.2009. un 14.04.2011. likumu, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

28.¹ pants. Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošana nodokļu un nodevu aprēķināšanai

(1) *(Izslēgta ar 26.10.2006. likumu)*

(2) *(Izslēgta ar 01.12.2005. likumu)*

(3) *(Izslēgta ar 01.12.2009. likumu)*

(4) Ministru kabinets nosaka tehniskās prasības elektroniskajām ierīcēm un iekārtām.

(5) Ministru kabinets nosaka elektronisko ierīču un iekārtu lietotājus un lietošanas kārtību, darījumus apliecināmo dokumentu veidus un rekvizītus, šo ierīču un iekārtu lietotāju un apkalpojošo dienestu pienākumus, kā arī kārtību, kādā elektroniskās ierīces un iekārtas, to lietotāji un apkalpojošie dienesti reģistrējami vienotajā datu bāzē (reģistrā), un to uzraudzības un kontroles kārtību.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2005., 26.10.2006. un 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

28.² pants. Valsts nodevu atmaksāšana

Pārmaxsātās vai nepareizi iemaksātās valsts nodevu summas atmaksā no valsts budžeta 15 dienu laikā pēc nodevu maksātāja pamatota iesnieguma iesniegšanas Valsts ieņēmumu dienestam. Iesniegumam pievieno tās personas rakstveida atzinumu, kura sniegusi pakalpojumu vai devusi nodrošinājumu, vai tiesas lēmumu, ja konkrētajos likumos vai Ministru kabineta noteikumos nav noteikts citādi.

(26.10.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 11.06.2008.)

VII nodaļa

Atbildība par nodokļu pārkāpumiem

(Nodaļas nosaukums 26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

29.pants. Nokavējuma naudas aprēķināšana

(1) *(Izslēgta ar 26.10.2006. likumu.)*

(2) Par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda — no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

(3) Nokavējuma naudu neaprēķina, ja valsts vai pašvaldības budžets tam piekritīgo nodokļa maksājumu ir saņēmis piecu darbdienu laikā pēc maksājuma termiņa iestāšanās. Ja minētais nosacījums netiek ievērots, nokavējuma naudu aprēķina par periodu no nākamās dienas pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa iestāšanās līdz samaksas dienai (to ieskaitot). Ja maksāšanas termiņš sakrīt ar brīvdienu (svētku dienu), tad par maksāšanas dienu uzskatāma pirmā darbdienu pēc brīvdienas (svētku dienas).

(4) Nokavējuma naudas aprēķināšana:

1) tiek pārtraukta, ja šā likuma 24.pantā nav noteikts citādi:

a) privatizējamām kapitālsabiedrībām — no dienas, kad tās nodotas privatizācijai, kapitālsabiedrībām — no dienas, kad tās nodotas atsavināšanai, līdz dienai, kad saistības tiek nodotas ar pieņemšanas un nodošanas aktu jaunajam īpašniekam, bet ne ilgāk kā uz 12 mēnešiem,

b) nodokļu maksātājiem, kuriem tiesa pasludinājusi maksātnespējas procesu, — no dienas, kad tiesa pasludinājusi spriedumu attiecīgajā maksātnespējas procesa lietā,

c) komersantiem, kuriem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņā tiek kapitalizēti nodokļu maksājumu pamatparādi,

d) komercsabiedrībām, kurām tiesa ierosinājusi tiesiskās aizsardzības procesu, — no dienas, kad tiesa pieņēmusi nolēmumu par attiecīgās tiesiskās aizsardzības procesa lietas ierosināšanu,

e) komercsabiedrībām ārpusstiesas tiesiskās aizsardzības procesā — no dienas, kad tiesa pieņēmusi nolēmumu par tiesiskās aizsardzības procesa īstenošanu;

2) tiek atjaunota, ja:

a) šīs daļas 1.punkta "a" vai "c" apakšpunktā noteiktajam termiņam beidzoties, nokavētie nodokļu maksājumi nav samaksāti vai nav kapitalizēti un ar kapitalizāciju saistītie grozījumi nav reģistrēti Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā. Nokavējuma nauda tiek aprēķināta vispārējā kārtībā no dienas, kad tās aprēķināšana tika pārtraukta,

b) šīs daļas 1.punkta "b", "d" un "e" apakšpunktā minēto nodokļu maksātāju maksātnespēja ir atjaunota no dienas, kad tiesa pieņēmusi nolēmumu par maksātnespējas procesa izbeigšanu vai tiesiskās aizsardzības procesa izbeigšanu, izpildot tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu,

c) šīs daļas 1.punkta "d" apakšpunktā minēto nodokļu maksātāju tiesiskās aizsardzības procesa pieteikums ir noraidīts. Nokavējuma nauda tiek aprēķināta no dienas, kad nokavējuma naudas aprēķināšana tika apturēta.

(5) Nodokļu maksātājiem, kuriem bankas pieņēmušas izpildei maksājuma uzdevumus par nodokļu samaksu, tos neizpildot sakarā ar bankas darbības apturēšanu, nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta uz laiku, līdz tiek pieņemts lēmums par kredītiestādes darbības atjaunošanu vai bankrotu.

(6) Šā panta piektajā daļā noteiktā nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta:

1) summām, kuras norādītas izpildei pieņemtajos maksājuma uzdevumos, no dienas, kad banka tos pieņēmusi izpildei;

2) tikai tādā gadījumā, ja bankas kontos iesaldēto (aizturēto) naudas līdzekļu īpašnieks-pārvaldītājs nav atteicies no savām prasījuma tiesībām par labu citai personai vai arī savas tiesības nav nodevis jebkurai citai personai.

(7) Nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta, ja nokavējuma naudas summa sasniedz nokavētā maksājuma (pamatparāda) apmēru.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.06.1996., 22.10.1998., 25.11.1999., 13.04.2000., 10.05.2001., 09.10.2002., 26.10.2006. un 11.12.2008. un 11.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 14.07.2009.)

30.pants. Skaidras naudas lietošanas ierobežojumi

(1) Nodokļu maksātāji, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, katru mēnesi līdz 15.datumam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā deklarē visus iepriekšējā mēneša laikā savstarpēji skaidrā naudā veiktos darījumus (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās), kuru summa pārsniedz 3000 latu. Nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 10 000 latu (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās).

(1¹) Šā panta pirmajā daļā noteiktais skaidrās naudas ierobežojums, kā arī skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanas pienākums attiecas arī uz fiziskajām personām, kuras reģistrējušās Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējas un veic skaidrās naudas darījumus saimnieciskās darbības ietvaros.

(1²) *(Izslēgta ar 17.12.2009. likumu)*

(1³) *(Izslēgta ar 17.12.2009. likumu)*

(1⁴) Nodokļu maksātāji vairumtirdzniecībā veic tikai bezskaidras naudas norēķinus (to skaitā ar maksājumu kartēm).

(1⁵) Šā panta 1.⁴ daļā noteiktais ierobežojums nav attiecināms uz gadījumiem, kad vairumtirgotājs (preču pārdevējs) ir:

1) paziņojis rakstveidā Valsts ieņēmumu dienestam par to, ka vairumtirdzniecībā veiks darījumus, par kuriem pircējs varēs norēķināties skaidrā naudā;

2) nodrošinājis preču pircēju reģistru, kas ļauj identificēt konkrēto preču pircējus, kuri veikuši norēķinus skaidrā naudā, un skaidrā naudā veiktā darījuma summu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais skaidras naudas lietošanas ierobežojums neattiecas vienīgi uz kuģu aģentēšanas un gaisakuģu aģentēšanas komercsabiedrībām, kā arī starptautisko autopārvadājumu un kravas ekspedīcijas komercsabiedrību veiktajiem starptautiskajiem autopārvadājumiem un kravas ekspedīcijas darījumiem. Minētās komercsabiedrības Ministru kabineta noteiktajā kārtībā šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā deklarē mēneša laikā veiktos darījumus, kuru kopsumma pārsniedz 10 000 latu.

(3) Šā panta normas neattiecas uz:

1) kredītiestāžu pakalpojumiem;

2) skaidras naudas iemaksām kredītiestādēs šā panta pirmajā daļā minēto darījumu dalībnieku kontos.

(4) Mazumtirdzniecībā veiktajos darījumos šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktais skaidrās naudas ierobežojums, kā arī skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanas pienākums attiecināms tikai uz preču pircēju.

(5) Maksājumos par pakalpojumiem, kurus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sniedz Ceļu

satiksmes drošības direkcija, šā panta normas attiecināmas tikai uz pakalpojumu saņēmēju.

(6) Šā panta piemērošanā par vairumtirdzniecību uzskatāma iepirkto preču pārdošana savā vārdā saimnieciskās darbības veicējam tālākpārdošanai, ražošanai vai savas darbības nodrošināšanai. Šā panta piemērošanā par mazumtirdzniecību uzskatāma preču pārdošana gala patēriņam vai izmantošanai.

(19.12.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.2009., 01.12.2009., 17.12.2009. un 21.10.2010. likumu, kas stājas spēkā 24.11.2010. 1.⁴ un 1.⁵ daļa stājas spēkā 01.07.2011. Sk. Pārejas noteikumu 127.punktu)

31.pants. Ierobežojumi nodokļu atvieglojumu saņemšanā

Nodokļu maksātājiem, kuriem ir neattaisnoti nokavētie maksājumi par pārskata gadu, nav tiesību saņemt nodokļu atvieglojumus, izdarot ziedojumus vai dāvinājumus.

32.pants. Atbildība par budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra samazināšanu vai no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra nepamatotu palielināšanu

(1) Par nodokļu revīzijā (audītā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

(2) Par nodokļu revīzijā (audītā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru un uzliek soda naudu.

(3) Soda naudu uzliek saskaņā ar šo pantu, 32.⁴ un 34.pantu, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

(4) Par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums nepārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums nepārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 20 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

(5) Par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

(6) Soda naudu šajā pantā minētajos gadījumos uzliek par katru pārbaudīto taksācijas periodu.

(7) Ja izdarītais nodokļu pārkāpums nav uzskatāms par atkārtotu nodokļu pārkāpumu un ja nodokļu maksātājs ir ievērojis deklarāciju iesniegšanas termiņus un kārtējo nodokļu samaksas termiņus, kā arī ir sadarbojies ar nodokļu administrāciju šā likuma 32.² panta izpratnē, nodokļu administrācija uzliek soda naudu 50 procentu apmērā no šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktās soda naudas.

(8) Nodokļu revīzijas (audita) laikā papildus noteiktos maksājumus nodokļu maksātājs samaksā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts nodokļu administrācijas lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem. Ja lēmumā par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem norādītie maksājumi netiek veikti minēto 30 dienu laikā, nodokļu administrācija šā likuma 29.panta otrajā daļā noteikto nokavējuma

naudu aprēķina ar nākamo dienu pēc maksāšanas termiņa iestāšanās.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

32.¹ pants. Atbildība par deklarācijas savlaicīgu neiesniegšanu

(Izslēgts ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

32.² pants. Sadarbošanās ar nodokļu administrācijas amatpersonām

(1) Nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā sniedz šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās informatīvās deklarācijas vai pēc nodokļu administrācijas amatpersonas pieprasījuma papildu informāciju (saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus dokumentus, grāmatvedības uzskaites dokumentus, kā arī citu informāciju, kas raksturo darbības, kuras ietekmēja vai varēja ietekmēt nodokļu aprēķinu un nomaksu), kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

(2) Nodokļu administrācijas amatpersona, pieprasot iesniegt informāciju, nosaka termiņu, kas nedrīkst būt garāks par 30 dienām.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

32.³ pants. Atbildība par nodokļa, kas atmaksājams no budžeta, apmēra nepamatotu palielināšanu

(Izslēgts ar 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

32.⁴ pants. Atkārtotais nodokļu pārkāpums

(1) Par atkārtoto nodokļu pārkāpumu šā likuma 32.panta ceturtajā un piektajā daļā minēto soda naudas apmēru divkārtšo.

(2) Atkārtotais nodokļu pārkāpums ir nodokļu pārkāpums, kas atbilst šādām pazīmēm:

1) iepriekšējais nodokļu pārkāpums ir konstatēts nodokļu revīzijas (audita) laikā, kas ir pabeigta, un šis nodokļu pārkāpums ir izdarīts ne vēlāk kā triju gadu laikā no atkārtota nodokļu pārkāpuma izdarīšanas brīža;

2) lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem, ar kuru nodokļu maksātājs saukts pie šā likuma 32.pantā noteiktās atbildības par iepriekšējo nodokļu pārkāpumu, ir stājies spēkā un kļuvis neapstrīdams vai tas ir pārsūdzēts tiesā;

3) atkārtoto nodokļu pārkāpumu nodokļu administrācija administratīvajā aktā ir pamatojusi ar to pašu likuma normu vai ar šo normu saistītu normatīvo aktu, vai, ja likumā un normatīvajos aktos ir izdarīti grozījumi, ar normām, kas ir analogiskas iepriekšējā nodokļu pārkāpuma pamatošanai administratīvajā aktā minētajām normām.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

33.pants. Atbildība par atkārtotu nodokļa bāzes samazināšanu

(Izslēgts ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

33.¹ pants. Nodokļu administrācijas tiesības samazināt uzlikto soda naudu

(Izslēgts ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

33.² pants. Nodokļu deklarāciju precizēšana

(1) Nodokļu maksātājam ir tiesības precizēt iesniegtās nodokļu deklarācijas vai iesniegt iesniegumu

ar lūgumu labot muitas deklarāciju un iemaksāt budžetā samazināto nodokļa summu un ar to saistīto nokavējuma naudu par periodu no minētās nodokļa summas maksāšanas termiņa, kas noteikts konkrētā nodokļa likumā, līdz samaksas dienai.

(2) Ja nodokļu maksātājs nodokļu deklarācijas precizējumu vai iesniegumu ar lūgumu labot muitas deklarāciju iesniedz līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai pēc tam, kad saņēmis nodokļu administrācijas paziņojumu par nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanu, papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajiem maksājumiem nodokļu administrācija piemēro soda naudu piecu procentu apmērā no samazinātās nodokļa summas.

(3) Nodokļu maksātājam līdz lēmumā par nodokļu revīzijas (audita) veikšanas nosacījumu maiņu norādītajam grāmatvedības uzskaites dokumentu iesniegšanas termiņam ir tiesības precizēt nodokļu deklarācijas par papildus pārbaudāmo periodu vai nodokli, vienlaikus iemaksājot budžetā šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktos maksājumus.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

33.³ pants. Nodokļu administrācijas uzliktās (aprēķinātās) soda naudas samazināšana

(Izslēgts ar 13.10.2011. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

34.pants. Atbildība par saimnieciskās darbības veikšanu, neregistrējoties kā nodokļu maksātājam, un citiem nodokļu pārkāpumiem

(1) Ja juridiskā persona vai fiziskā persona, kas reģistrējusies kā saimnieciskās darbības veicēja, veic saimniecisko darbību, neregistrējoties kā konkrēta nodokļa maksātājs, vai 30 dienu laikā pēc nodokļu administrācijas noteiktā termiņa neiesniedz nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas, kā arī nodokļu administrācijas pieprasītos saimnieciskās darbības un grāmatvedības dokumentus, bez kuriem nodokļu administrācijas ierēdņi (darbinieki) nevar noteikt maksājamā nodokļa summu, tad nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen nodokli, kas aprēķināts par taksācijas periodu no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā konkrēta nodokļa maksātājam, nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā un soda naudu 100 procentu apmērā no budžetā iemaksājamās nodokļa summas.

(2) Ja fiziskā persona, kura veic saimniecisko darbību, neregistrējoties kā nodokļu maksātājs, 30 dienu laikā pēc tam, kad saņēmusi nodokļu administrācijas paziņojumu ar atgādinājumu par reģistrēšanos saimnieciskās darbības veicēja statusā:

1) reģistrējas nodokļu maksātāju reģistrā un iesniedz nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas par taksācijas periodu, kurā tika veikta saimnieciskā darbība, par nodokļu deklarācijās aprēķināto, bet savlaicīgi budžetā nenomaksāto nodokli no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā nodokļu maksātājam, tiek aprēķināta nokavējuma nauda šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā;

2) reģistrējas kā nodokļu maksātājs, bet nav iesniegusi nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas par taksācijas periodu, kurā tika veikta saimnieciskā darbība, nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen nodokli, kas aprēķināts no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā nodokļu maksātājam, ar to saistīto nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā un soda naudu 50 procentu apmērā no budžetā iemaksājamās nodokļa summas;

3) neregistrējas kā nodokļu maksātājs un nav iesniegusi nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas par taksācijas periodu, kurā tika veikta saimnieciskā darbība, nodokļu administrācija, veicot nodokļu revīziju (auditu), aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen nodokli, kas aprēķināts no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā nodokļu maksātājam, ar to saistīto nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā un soda naudu 100 procentu apmērā no budžetā iemaksājamās nodokļa summas.

(3) Ja fiziskā persona, kura iepriekšējā taksācijas periodā veica, bet nebija reģistrējusi saimniecisko darbību, vairs neveic saimniecisko darbību, ir iesniegusi nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas par iepriekšējā taksācijas periodā veikto saimniecisko darbību, par nodokļu deklarācijās aprēķināto, bet savlaicīgi budžetā nenomaksāto nodokli no dienas, kad personai bija jāreģistrējas kā nodokļu maksātājam, tiek aprēķināta nokavējuma nauda šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā.

(4) Ja nav iespējams noteikt nodokļa lielumu, nodokļu administrācija nosaka ar nodokli apliekamo bāzi un nodokļa summu uz aprēķinu pamata atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām.

(5) Šā panta pirmajā daļā un otrās daļas 2. un 3.punktā minētajos gadījumos pēc nodokļu administrācijas pieprasījuma:

1) ministrijas, pašvaldības un citas institūcijas atsauc nodokļu maksātājam izsniegto atļauju (licenci) veikt komercdarbību;

2) kredītiestādes un valsts akciju sabiedrība "Latvijas Pasts" pārtrauc līdzekļu izsniegšanu un pārskaitījumus no nodokļu maksātāja konta, līdz tiek saņemts nodokļu administrācijas rakstveida atsaukums vai tiesas nolēmums;

3) piemēro citos normatīvajos aktos noteiktos sodus. Nodokļu administrācija ir tiesīga iesniegt materiālus attiecīgajā valsts institūcijā kriminālprocesa uzsākšanai.

(21.05.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2009.)

34.¹ pants. Saimnieciskās darbības apturēšana normatīvo aktu pārkāpumu gadījumos

(1) Ja fiziskā vai juridiskā persona vai šādu personu grupa, veicot saimniecisko darbību, pārkāpj normatīvajos aktos paredzēto kārtību, kas nodrošina ar nodokļiem un nodevām apliekamo objektu pareizu un pilnīgu uzskaiti, Ministru kabineta noteiktajos gadījumos un kārtībā Valsts ieņēmumu dienests ir tiesīgs speciālās pārbaudes veikšanai apturēt normatīvo aktu pārkāpēja (vai tā struktūrvienības, kurā noticis pārkāpums) darbību uz laiku, kas nav ilgāks par 10 dienām, skaitot no Valsts ieņēmumu dienesta institūcijas lēmuma (rīkojuma) pieņemšanas dienas. Speciālās pārbaudes laikā Valsts ieņēmumu dienests kontrolē, kā tiek ievērotas atsevišķas normatīvo aktu prasības, kas nosaka ar nodokļiem un nodevām apliekamo objektu pareizu un pilnīgu uzskaiti, un veic krājumu atlikumu inventarizāciju, lai salīdzinātu faktiski esošos krājumus ar grāmatvedības uzrādītajiem. Attiecīgo lēmumu (rīkojumu) Valsts ieņēmumu dienests pieņem triju darbdienu laikā pēc pārbaudīto materiālu saņemšanas no kontrolējošām institūcijām.

(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais speciālās pārbaudes veikšanas laika ierobežojums nav piemērojams gadījumos, kad šādā pārbaudē ir konstatēts, ka nepieciešams veikt nodokļu revīziju (auditu).

(3) Ja šā panta pirmajā daļā paredzētā normatīvo aktu pārkāpēja (vai tā struktūrvienības, kurā noticis pārkāpums) darbība apturēta uz laiku, tad darbības apturēšanas rezultātā radušies materiālie zaudējumi tiek segti no pārkāpēja (fiziskās vai juridiskās personas vai šādu personu grupas) līdzekļiem.

(4) Ja speciālās pārbaudes rezultātā tiek pieņemts lēmums par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu normatīvo aktu pārkāpējam, kas reģistrēts kādā no Uzņēmumu reģistra pārziņā esošajiem reģistriem, Valsts ieņēmumu dienests informē Uzņēmumu reģistru par normatīvo aktu pārkāpēja darbības apturēšanu. Pēc tam, kad pieņemts lēmums par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem, Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par normatīvo aktu pārkāpēja darbības atjaunošanu un informē par to Uzņēmumu reģistru. Ja nodokļu revīzijas (audita) laikā konstatēts, ka normatīvo aktu

pārkāpējs faktiski saimniecisko darbību neveic, nav sasniedzams vai izvairās no nodokļu revīzijas (audita) veikšanas, Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par normatīvo aktu pārkāpēja darbības atjaunošanu nepieņem.

(5) Lēmuma brīdināt par normatīvo aktu pārkāpēja struktūrvienības darbības apturēšanu, ja pārkāpums tiks konstatēts atkārtoti, vai lēmuma par normatīvo aktu pārkāpēja (vai tā struktūrvienības, kurā noticis pārkāpums) darbības apturēšanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.1997., 26.10.2006., 08.11.2007. un 31.01.2008. likumu, kas stājas spēkā 04.03.2008.)

35.pants. Atbildība par smagiem nodokļu likumu pārkāpumiem

(Izslēgts ar 26.10.2006. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

VIII nodaļa

Nodokļu un nodevu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

(Nodaļas nosaukums ar 28.02.2003. likuma grozījumiem, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

36.pants. Sūdzību iesniegšanas un izskatīšanas kārtība

(Izslēgts ar 28.02.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

37.pants. Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

(1) Nodokļu maksātājam, kurš saņēmis Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā pieņemto lēmumu, arī pārbaudes un revīzijas aktā minētos priekšlikumus nodokļu maksātājam, lēmumu par pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšanu, viena mēneša laikā pēc to saņemšanas ir tiesības apstrīdēt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram.

(2) Nodokļu maksātājs, apstrīdot lēmumu, ir tiesīgs:

1) prasīt atcelt lēmumu pilnīgi vai kādā tā daļā;

2) ierosināt noslēgt vienošanās līgumu šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors var pieņemt šādu lēmumu:

1) atstāt apstrīdēto lēmumu negrozītu;

2) atcelt apstrīdēto lēmumu pilnīgi vai kādā tā daļā;

3) pieņemt jaunu lēmumu nodokļu maksātāja lietā.

(4) Valsts ieņēmumu dienests izskata iesniegumu un pieņem lēmumu viena mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas dienas. Finanšu ministram ir tiesības pagarināt minētā iesnieguma izskatīšanas laiku par diviem mēnešiem.

(5) Ja nodokļu maksātājs nepiekrīt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumam, viņam ir tiesības to pārsūdzēt tiesā.

(6) Nodokļu maksātājs, attiecībā uz kuru ir veikti šajā likumā noteiktie izpildes nodrošināšanas pasākumi vai izdots lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, var iesniegt sūdzību, ja izpildu darbības neatbilst likuma noteikumiem. Sūdzību var iesniegt Valsts ieņēmumu dienesta

ģenerāldirektoram septiņu dienu laikā no dienas, kad nodokļu maksātājs ir uzzinājis par izpildu darbību. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors sūdzību izskata šā panta ceturtajā daļā noteiktajā termiņā. Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumu septiņu dienu laikā var pārsūdzēt tiesā. Tiesu izpildītāja darbību pārsūdzēšanai piemērojami Civilprocesa likuma noteikumi. Sūdzības iesniegšana izpildes nodrošināšanas pasākumu piemērošanu un nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu neaptur.

(12.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009. Sk. Pārejas noteikumus.)

37.¹ pants. Citu valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtība

(1) Citu valsts institūciju amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemtie lēmumi apstrīdami un pārsūdzami vispārējā kārtībā, kāda noteikta administratīvo aktu apstrīdēšanai un pārsūdzēšanai.

(2) Pašvaldību amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemtos lēmumus, izņemot lēmumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu un lēmumus par to, ka izdevumi par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā sedzami no nodokļu maksātāja līdzekļiem, 30 dienu laikā no lēmuma saņemšanas var apstrīdēt (pārsūdzēt) šādā kārtībā:

1) pašvaldības domes amatpersonas pieņemto lēmumu — pašvaldības domes priekšsēdētājam. Pašvaldības domes priekšsēdētājs izskata iesniegumu un 30 dienu laikā sniedz atbildi;

2) pašvaldības domes priekšsēdētāja pieņemto lēmumu — tiesā.

(3) Izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, pašvaldības amatpersonas var pieņemt šādu lēmumu:

1) atstāt apstrīdēto lēmumu negrozītu;

2) atcelt apstrīdēto lēmumu;

3) pieņemt jaunu lēmumu nodokļu maksātāja lietā.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

38.pants. Pierādījumu nodrošināšana

Ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

39.pants. Lēmumu pārsūdzēšana Darījumu novērtējuma komisijā

(1) Ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas lēmumam par tirgus cenas vai tirgus vērtības noteikšanu konkrētam darījumam, viņam ir tiesības 10 dienu laikā pieprasīt Darījumu novērtējuma komisijas atzinumu.

(2) Darījumu novērtējuma komisiju izveido Ministru kabinets no lietpratējiem, un tā darbojas un dod atzinumus saskaņā ar Ministru kabineta noteikto kārtību.

(3) Līdz Darījumu novērtējuma komisijas atzinuma saņemšanai nodokļu administrācijai nav tiesību pielietot soda sankcijas pret nodokļu maksātāju par apstrīdēto darījumu.

(4) Pēc atzinuma saņemšanas gan nodokļu administrācijai, gan nodokļu maksātājam ir tiesības to pārsūdzēt tiesā.

40.pants. Lēmuma izpildes apturēšana sakarā ar iesnieguma izskatīšanu

(1) Ja ir saņemts iesniegums par nodokļu administrācijas kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā pieņemtā lēmuma apstrīdēšanu, nodokļu administrācijas amatpersonas lēmuma izpilde tiek apturēta uz iesnieguma pirmstiesas izskatīšanas laiku.

(2) Nodokļu administrācijas amatpersonas lēmuma izpilde tiek apturēta arī šā likuma 39.pantā noteiktajos gadījumos.

(3) Ja nodokļu maksātājs izved, atsavina vai slēpj savu mantu vai citus ienākuma avotus, reorganizē vai likvidē komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības vai citas privāto tiesību juridiskās personas vai ir citi pierādījumi par to, ka nodokļu maksātājs pārtrauks savu darbību Latvijā, nodokļu administrācija ir tiesīga veikt pasākumus, lai nodrošinātu aprēķinātās nodokļu summas saņemšanu, pirms nodokļu maksātāja iesnieguma izskatīšana ir pabeigta. Šādos gadījumos uzlikto nodokļu samaksu nodokļu administrācija var pieprasīt neatkarīgi no iesnieguma izskatīšanas posma un termiņiem.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2006. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

41.pants. Valsts ieņēmumu dienesta un nodokļu maksātāja vienošanās līguma noslēgšana

(1) Valsts ieņēmumu dienesta un nodokļu maksātāja vienošanās līgumu slēdz, lai izbeigtu tiesisku strīdu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķinātajiem papildu maksājumiem budžetā vai par konstatēto no budžeta atmaksājamās summas nepamatotu palielināšanu.

(2) Ja Valsts ieņēmumu dienests nodokļu revīzijas (audita) rezultātā ir aprēķinājis papildu maksājumus budžetā saskaņā ar šā likuma 32.panta ceturto vai piekto daļu, nodokļu maksātājs ir tiesīgs ierosināt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram noslēgt vienošanās līgumu. Vienošanās līgumā norāda, ka nodokļu maksātājs piekrīt papildus aprēķinātā nodokļa maksājuma apmēram, bet 50 procenti no aprēķinātās soda naudas un nokavējuma naudas, kas aprēķināta par nodokļa maksājuma kavējuma periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, ir atceļami.

(3) Ja Valsts ieņēmumu dienests nodokļu revīzijas (audita) rezultātā ir aprēķinājis papildu maksājumus budžetā un soda naudu saskaņā ar šā likuma 32.panta septīto daļu, nodokļu maksātājs ir tiesīgs ierosināt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram noslēgt vienošanās līgumu. Vienošanās līgumā norāda, ka nodokļu maksātājs piekrīt papildus aprēķinātā nodokļa maksājuma apmēram, bet aprēķinātā soda nauda un 50 procenti no nokavējuma naudas, kas aprēķināta par nodokļa maksājuma kavējuma periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, ir atceļami.

(4) Ja Valsts ieņēmumu dienests nodokļu revīzijas (audita) rezultātā ir konstatējis no budžeta atmaksājamās summas nepamatotu palielināšanu un aprēķinājis soda naudu saskaņā ar šā likuma 32.panta ceturto vai piekto daļu vai 32.⁴ pantu, nodokļu maksātājs ir tiesīgs ierosināt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram noslēgt vienošanās līgumu. Vienošanās līgumā norāda, ka nodokļu maksātājs piekrīt no budžeta atmaksājamās summas samazinājumam, bet saskaņā ar šo likumu aprēķināto soda naudu samazina par 50 procentiem.

(5) Ja Valsts ieņēmumu dienests nodokļu revīzijas (audita) rezultātā ir konstatējis no budžeta atmaksājamās summas nepamatotu palielināšanu un aprēķinājis soda naudu saskaņā ar šā likuma 32.panta septīto daļu, nodokļu maksātājs ir tiesīgs ierosināt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram noslēgt vienošanās līgumu. Vienošanās līgumā norāda, ka nodokļu maksātājs piekrīt no budžeta atmaksājamās summas samazinājumam, bet saskaņā ar šo likumu aprēķināto soda naudu samazina par 85 procentiem.

(6) Ja Valsts ieņēmumu dienests nodokļu revīzijas (audita) rezultātā ir aprēķinājis papildu

maksājumus budžetā, kā arī soda naudu saskaņā ar šā likuma 32.⁴ vai 34.pantu vai saskaņā ar likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.¹ panta pirmo, 1.¹ vai piekto daļu, nodokļu maksātājs ir tiesīgs ierosināt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram noslēgt vienošanās līgumu. Vienošanās līgumā norāda, ka nodokļu maksātājs piekrīt papildus aprēķinātā nodokļa maksājuma un nokavējuma naudas apmēram, bet 50 procenti no aprēķinātās soda naudas ir atceļami.

(7) Ja ir apstrīdēts Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu revīzijas (audita) rezultātā pieņemtais lēmums un, izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors apstrīdēto lēmumu atstājis negrozītu vai arī pieņēmis jaunu lēmumu, ar kuru apstrīdētais lēmums atcelts daļēji, nodokļu maksātājs iesniegumu par iespējamā vienošanās līguma noslēgšanu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram iesniedz viena mēneša laikā pēc attiecīgā lēmuma saņemšanas.

(8) Vienošanās līgumu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors ir tiesīgs noslēgt arī, ja nodokļu maksātājs iesniedzis pieteikumu tiesā vai šajā lietā ir iesniegta apelācijas vai kasācijas sūdzība, bet lietas izskatīšana attiecīgi pirmās instances tiesā, apelācijas instancē vai kasācijas instancē tiesas sēdē pēc būtības nav pabeigta. Lietās, kas izskatāmas rakstveida procesā, vienošanās līgumu var noslēgt līdz tā termiņa beigām, ko saskaņā ar likumu tiesnesis noteicis procesa dalībniekiem pieteikuma vai paskaidrojumu papildinājumu vai grozījumu, vai cita rakstura iesniegumu vai lūgumu iesniegšanai.

(9) Nodokļu maksātājs noslēgtajā vienošanās līgumā samaksai noteiktos maksājumus budžetā samaksā divu mēnešu laikā pēc tā noslēgšanas dienas.

(10) Ja nodokļu maksātājs neizpilda vienošanās līguma noteikumus, vienošanās līgums zaudē spēku un Valsts ieņēmumu dienests piedzen revīzijas (audita) rezultātā aprēķinātos papildu maksājumus budžetā.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

IX nodaļa **Informācijas apmaiņa par uzkrājumu ienākumiem**

(Nodaļa 21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

42.pants. Uzkrājumu ienākuma izmaksātāja pienākumi

(1) Latvijas Republikā izveidots izmaksātājs, kurš taksācijas periodā izmaksā uzkrājumu ienākumu faktiskajam īpašniekam, kas ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts, tās atkarīgās vai saistītās teritorijas rezidents, vai kurš nodrošina uzkrājumu ienākuma izmaksu šāda faktiskā īpašnieka vajadzībām, triju mēnešu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, kurā veikta uzkrājumu ienākuma izmaksa vai izmaksas nodrošināšana, elektroniskā veidā vai rakstveidā informē Valsts ieņēmumu dienestu:

- 1) par katra faktiskā īpašnieka identitāti un rezidenci saskaņā ar šā panta otro un trešo daļu;
- 2) par izmaksātāja nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi, ja izmaksātājs ir juridiskā persona (arī personālsabiedrība vai nodibinājums), vai par izmaksātāja vārdu, uzvārdu, personas kodu un dzīvesvietas adresi, ja izmaksātājs ir fiziskā persona;
- 3) par katra faktiskā īpašnieka konta numuru kredītiestādē vai, ja tāda nav, par tās parādu saistības identifikāciju, uz kuru pamatojoties uzkrājumu ienākums rodas;
- 4) par uzkrājumu ienākuma maksājumu summu atkarībā no tā, kāda veida uzkrājumu ienākums tiek izmaksāts vai nodrošināts:
 - a) par šā likuma 46.panta pirmās daļas 1.punktā minēto uzkrājumu ienākumu — izmaksāto vai ieskaitīto procentu summu,

b) par šā likuma 46.panta pirmās daļas 2. vai 4.punktā minēto uzkrājumu ienākumu — šajos punktos norādīto procentu vai ienākuma summu vai no akciju vai daļu pārdošanas, atmaksāšanas vai izpirkšanas gūtā ienākuma kopējo summu,

c) par šā likuma 46.panta pirmās daļas 3.punktā minēto uzkrājumu ienākumu — šajā punktā norādīto no procentu maksājumiem gūtā ienākuma summu vai kopējo ienākuma summu,

d) par šā likuma 46.panta ceturtajā daļā minēto uzkrājumu ienākumu — uzkrājumu ienākuma summu, kas attiecināma uz katru šā likuma 46.panta ceturtajā daļā minētās vienības dalībnieku — fizisko personu, kas ir uzkrājumu ienākuma faktiskais īpašnieks un ir Eiropas Savienības dalībvalsts, tās atkarīgās vai saistītās teritorijas rezidents nodokļu uzlikšanas vajadzībām.

(2) Izmaksātājs noskaidro faktiskā īpašnieka identitāti šādā veidā:

1) attiecībā uz līgumattiecībām, kas nodibinātas pirms 2004.gada 1.maija, — noskaidro faktiskā īpašnieka vārdu, uzvārdu un dzīvesvietas adresi, izmantojot savā rīcībā esošo informāciju, kas iegūstama saskaņā ar likumu "Par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu";

2) attiecībā uz līgumattiecībām, kas nodibinātas 2004.gada 1.maijā vai pēc tam, vai attiecībā uz darbībām, kas, nenodibinot līgumattiecības, veiktas 2004.gada 1.maijā vai pēc tam, — noskaidro faktiskā īpašnieka vārdu, uzvārdu, dzīvesvietas adresi un nodokļu maksātāja kodu (ja tāds ir), kāds tam piešķirts tajā dalībvalstī, tās atkarīgajā vai saistītajā teritorijā, kuras rezidents nodokļu uzlikšanas vajadzībām ir šī persona. Minēto informāciju iegūst no faktiskā īpašnieka uzrādītās pases vai cita personu apliecinoša dokumenta. Ja nepieciešamā informācija nav norādīta pasē vai citā personu apliecinošā dokumentā, dzīvesvietas adresi noskaidro, pamatojoties uz jebkuru citu dokumentāru identitātes apstiprinājumu, kuru uzrāda faktiskais īpašnieks. Ja nodokļu maksātāja kods nav norādīts pasē vai citā personu apliecinošā dokumentā, vai citā dokumentārā identitātes apstiprinājumā (arī rezidences apliecībā nodokļu uzlikšanas vajadzībām), identitātes datus papildina ar norādi uz faktiskā īpašnieka dzimšanas datumu un vietu, pamatojoties uz viņa pasi vai citu personu apliecinošu dokumentu.

(3) Izmaksātājs noskaidro faktiskā īpašnieka rezidenci šīs daļas 1. un 2.punktā noteiktajā veidā. Ievērojot 1. un 2.punkta noteikumus, uzskata, ka faktiskais īpašnieks ir rezidents tajā valstī, kurā ir viņa dzīvesvietas adrese:

1) attiecībā uz līgumattiecībām, kas nodibinātas pirms 2004.gada 1.maija, izmaksātājs noskaidro faktiskā īpašnieka rezidenci, izmantojot savā rīcībā esošo informāciju, kas iegūstama saskaņā ar likumu "Par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu";

2) attiecībā uz līgumattiecībām, kas nodibinātas 2004.gada 1.maijā vai pēc tam, vai attiecībā uz darbībām, kas, nenodibinot līgumattiecības, veiktas 2004.gada 1.maijā vai pēc tam, izmaksātājs noskaidro faktiskā īpašnieka rezidenci, pamatojoties uz viņa dzīvesvietas adresi, kāda norādīta pasē vai citā personu apliecinošā dokumentā, vai, ja nepieciešams, pamatojoties uz citu dokumentāru identitātes apstiprinājumu, kuru uzrāda faktiskais īpašnieks, un ievērojot šādu kārtību: attiecībā uz fiziskajām personām, kuras uzrāda dalībvalstī vai tās atkarīgajā vai saistītajā teritorijā izdotu pasi vai citu personu apliecinošu dokumentu un kuras sevi deklarē par trešās valsts rezidentu, rezidenci noskaidro, izmantojot attiecīgās trešās valsts kompetentās iestādes apstiprinātu rezidences apliecību nodokļu uzlikšanas vajadzībām, kura atbilst Ministru kabineta noteiktajai formai. Ja šāda apliecība netiek uzrādīta, par attiecīgās personas rezidences valsti tiek uzskatīta dalībvalsts, kura personai izsniegusi pasi vai citu personu apliecinošu dokumentu, vai dalībvalsts atkarīgā vai saistītā teritorija.

(4) Ja izmaksātāja rīcībā ir informācija, kas liecina par to, ka fiziskā persona, kura saņem uzkrājumu ienākumu vai kuras labā uzkrājumu ienākums tiek nodrošināts, nav tā faktiskais īpašnieks, un ja nav piemērojams šā likuma 44.panta 1. vai 2. punkts, izmaksātājs veic visus nepieciešamos pasākumus,

lai noteiktu faktiskā īpašnieka identitāti šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā. Ja izmaksātājs nevar noteikt faktisko īpašnieku, persona, kura saņem uzkrājumu ienākumu vai kuras labā uzkrājumu ienākums nodrošināts, uzskatāma par faktisko īpašnieku.

(5) Izmaksātājs, kas noskaidro faktiskā īpašnieka identitāti un rezidenci, saglabā visu to dokumentu kopijas, kuri izmantoti, lai noskaidrotu faktiskā īpašnieka identitāti un rezidenci, vismaz piecus gadus pēc līgumattiecību izbeigšanas ar faktisko īpašnieku vai — attiecībā uz darbībām, kas veiktas, nenodibinot līgumattiecības, — vismaz piecus gadus pēc uzkrājumu ienākuma izmaksas vai tā izmaksas nodrošināšanas. Minētā prasība attiecas arī uz to dokumentu oriģinālu vai kopiju glabāšanu, uz kuru pamata ir maksāts vai nodrošināts uzkrājumu ienākums vai kuri apstiprina uzkrājumu ienākuma izmaksu vai nodrošināšanu.

(6) Šā panta pirmajā, otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā noteiktie izmaksātāja pienākumi noskaidrot un sniegt informāciju Valsts ieņēmumu dienestam attiecas arī uz tiem uzkrājumu ienākumiem, kuri tiek izmaksāti vai kuru izmaksa tiek nodrošināta faktiskajiem īpašniekiem, kas ir tādu trešo valstu rezidenti, ar kurām Eiropas Kopiena ir noslēgusi Latvijai saistošus starptautiskos līgumus par uzkrājumu ienākumiem.

(7) Izmaksātāji un šā likuma 45.panta trešajā daļā minētās saimnieciskās vienības sniedz Valsts ieņēmumu dienestam šā panta pirmajā daļā un 45.panta trešajā daļā minēto informāciju, izmantojot vienota parauga veidlapas — izziņas par uzkrājumu ienākumu, kuru formu nosaka Ministru kabinets.

43.pants. Valsts ieņēmumu dienesta pienākumi attiecībā uz apmaiņu ar informāciju par uzkrājumu ienākumiem

(1) Valsts ieņēmumu dienests ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc attiecīgā taksācijas gada beigām automātiski (bez pieprasījuma sniegt informāciju) nodod šā likuma 42.panta pirmajā daļā un 45.panta trešajā daļā minēto informāciju par uzkrājumu ienākumiem attiecīgi to Eiropas Savienības dalībvalstu, to atkarīgo un saistīto teritoriju un šā likuma 42.panta sestajā daļā minēto trešo valstu kompetentajām iestādēm, kuru rezidenti nodokļu uzlikšanas vajadzībām ir uzkrājumu ienākumu faktiskie īpašnieki.

(2) Valsts ieņēmumu dienests pēc faktiskā īpašnieka — Latvijas rezidenta pieprasījuma divu mēnešu laikā no pieprasījuma saņemšanas dienas izsniedz viņam apliecību nodokļa neieturēšanai, kurā ir norādīta šā likuma 42.panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā minētā informācija. Apliecības derīguma termiņš nevar pārsniegt trīs gadus. Apliecības formu nosaka Ministru kabinets.

44.pants. Faktiskais īpašnieks

Šīs nodaļas izpratnē faktiskais īpašnieks ir jebkura fiziskā persona — Eiropas Savienības dalībvalsts, tās atkarīgās vai saistītās teritorijas rezidents —, kura saņem uzkrājumu ienākuma maksājumu vai kuras labā uzkrājumu ienākuma maksājums tiek nodrošināts, izņemot gadījumu, kad šāda persona iesniedz pierādījumus, ka uzkrājumu ienākuma maksājums nav saņemts vai nodrošināts tās labā, proti, ja persona atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

1) tā darbojas kā izmaksātājs šā likuma 45.panta izpratnē;

2) tā darbojas juridiskās personas labā, tādas personas labā, kuras ienākumi tiek aplikti ar nodokļiem saskaņā ar vispārpiemērojamiem nodokļu normatīvajiem aktiem, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu fonda labā vai šā likuma 45.panta pirmās daļas 2.punktā minētās vienības labā, atklājot šīs vienības nosaukumu un adresi šā likuma 45.panta pirmās daļas 2.punktā minētajai saimnieciskajai vienībai, kura izmaksā uzkrājumu ienākumu un šo informāciju nodod tās Eiropas Savienības dalībvalsts, tās atkarīgās vai saistītās teritorijas kompetentajai iestādei, kurā saimnieciskā vienība ir izveidota;

3) tā darbojas citas fiziskās personas labā, kas ir faktiskais īpašnieks, un atklāj izmaksātājam šā faktiskā īpašnieka identitāti saskaņā ar šā likuma 42.panta otro daļu.

45.pants. Izmaksātājs

(1) Šīs nodaļas izpratnē izmaksātājs ir:

1) saimnieciskā vienība (Latvijas rezidenti — fiziskās personas, kas veic saimniecisko darbību, juridiskās personas, nodibinājumi un personālsabiedrības, kā arī ārvalsts komersantu Latvijas filiāles un nerezidentu pastāvīgās pārstāvniecības Latvijā), kas izmaksā uzkrājumu ienākumu faktiskajam īpašniekam vai nodrošina uzkrājumu ienākuma izmaksu faktiskā īpašnieka vajadzībām. Izmaksātājs ir gan saimnieciskā vienība, kas ir parādnieks attiecībā uz parāda saistību, kura rada šo uzkrājumu ienākumu, gan saimnieciskā vienība, kurai parādnieks vai faktiskais īpašnieks ir uzdevis izmaksāt uzkrājumu ienākumu vai nodrošināt tā izmaksu;

2) arī vienība (fiziskās vai juridiskās personas, nodibinājumi un ieguldījumu fondi, pamatojoties uz līgumu vai norunu izveidotas fizisko un juridisko personu grupas vai to pārstāvji), kas izveidota Eiropas Savienības dalībvalstī, tās atkarīgajā vai saistītajā teritorijā un kam uzkrājumu ienākums tiek izmaksāts vai kam tā izmaksa tiek nodrošināta faktiskā īpašnieka vajadzībām, — attiecībā uz tai veiktajiem vai nodrošinātajiem uzkrājumu ienākuma maksājumiem. Šis nosacījums nav jāpiemēro, ja saimnieciskā vienība, pamatojoties uz dalībvalsts, tās atkarīgās vai saistītās teritorijas kompetentās iestādes (attiecībā uz šā punkta "c" apakšpunktu — uzraudzības institūcijas) izdotu apliecību, kuru iesniedz šī vienība, piekrīt vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

a) šī vienība ir juridiskā persona, izņemot vienības, kuru veidam atbilstošā oriģinālforma tiesību aktos ir: Somijā — "*avoin yhtio (Ay)*", "*kommandiittiyhtio (Ky)*" / "*Oppet bolag*" un "*Kommanditbolag*"; Zviedrijā — "*handelsbolag (HB)*" un "*kommanditbolag (KB)*",

b) šīs vienības ienākumi tiek aplikti ar nodokļiem saskaņā ar vispārpiemērojamiem nodokļu normatīvajiem aktiem,

c) šī vienība ir pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu fonds vai arī tam līdzīgs fonds, kas nodibināts dalībvalsts atkarīgajā vai saistītajā teritorijā.

(2) Šā panta pirmās daļas 2.punktā minētā vienība var izvēlēties, vai to uzskata par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu fondu vai tam līdzīgu fondu, kāds minēts šā panta pirmās daļas 2.punkta "c" apakšpunktā. Lai izmantotu minēto izvēles iespēju, nepieciešama Eiropas Savienības dalībvalsts, tās atkarīgās vai saistītās teritorijas, kurā vienība izveidota, uzraudzības institūcijas izsniegta apliecība, kuru vienība iesniedz saimnieciskajai vienībai.

(3) Saimnieciskā vienība, kas taksācijas periodā izmaksā uzkrājumu ienākumu vai nodrošina tā izmaksu citā Eiropas Savienības dalībvalstī, tās atkarīgajā vai saistītajā teritorijā izveidotai vienībai, kura saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2.punktu tiek uzskatīta par izmaksātāju, triju mēnešu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, kurā veikta uzkrājumu ienākuma izmaksa vai izmaksas nodrošināšana, rakstveidā informē Eiropas Savienības dalībvalsts, tās atkarīgās vai saistītās teritorijas, kurā šī saimnieciskā vienība izveidota, kompetento iestādi par vienības nosaukumu, adresi un kopējo izmaksāto vai nodrošināto uzkrājumu ienākuma summu. Kompetentā iestāde savukārt nodod šo informāciju Eiropas Savienības dalībvalsts, tās atkarīgās vai saistītās teritorijas kompetentajai iestādei, kuras teritorijā ir izveidota vienība, kas saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2.punktu tiek uzskatīta par izmaksātāju.

(4) Šā panta pirmās daļas 2.punktā minētās kompetentās iestādes apliecības Latvijā izveidotajām vienībām tiek izsniegtas Ministru kabineta noteiktajā formā.

46.pants. Uzkrājumu ienākums

(1) Šīs nodaļas izpratnē uzkrājumu ienākums ir:

1) procenti, kas izmaksāti vai ieskaitīti kontā kredītiestādē par jebkāda veida parāda saistībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tās dod tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, kā arī ienākums no valsts vai pašvaldības emitētiem vērtspapīriem un ienākums no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Soda naudas, kas saņemtas par laikā neveiktajiem maksājumiem, neuzskata par procentiem;

2) procenti, kas uzkrāti vai kapitalizēti šā panta 1.punktā minēto parāda saistību pārdošanas, atmaksāšanas vai izpirkšanas rezultātā;

3) ienākums, kas rodas no procentu maksājumiem, ko tieši vai ar šā likuma 45.panta pirmās daļas 2.punktā minētās vienības starpniecību izmaksā:

a) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu fonds vai arī tam līdzīgs fonds, kas izveidots dalībvalsts atkarīgajā vai saistītajā teritorijā,

b) Eiropas Savienības dalībvalstīs izveidotas vienības, kas izmanto šā likuma 45.panta otrajā daļā noteikto izvēles iespēju un ir par to informējušas izmaksātāju,

c) kopējo ieguldījumu uzņēmumi, kas izveidoti ārpus teritorijas, uz kuru attiecas Eiropas Kopienas dibināšanas līgums saskaņā ar tā 299.pantu, vai ārpus dalībvalstu atkarīgajām vai saistītajām teritorijām;

4) ienākums, kas gūts no šā punkta "a", "b" vai "c" apakšpunktā minēto fondu, vienību vai uzņēmumu akciju vai daļu pārdošanas, atmaksāšanas vai izpirkšanas, ja taksācijas periodā vai kalendārajā gadā pirms tā gada, kurā tiek gūts ienākums, darījumos, kas rada šā panta pirmās daļas 1.punktā minētās parāda saistības, vairāk nekā 25 procentus no aktīviem tieši vai netieši (ar citu Eiropas Savienības dalībvalstīs, to atkarīgajās vai saistītajās teritorijās izveidotu kopējo ieguldījumu uzņēmumu vai turpmāk minēto vienību starpniecību) iegulda:

a) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu fonds vai arī tam līdzīgs fonds, kas izveidots dalībvalsts atkarīgajā vai saistītajā teritorijā,

b) vienības, kuras atzītas par tādām, kas var izmantot šā likuma 45.panta otrajā daļā noteikto izvēles iespēju,

c) kopējo ieguldījumu uzņēmumi, kas izveidoti ārpus teritorijas, uz kuru attiecas Eiropas Kopienas dibināšanas līgums saskaņā ar tā 299.pantu, vai ārpus dalībvalstu atkarīgajām vai saistītajām teritorijām.

(2) Ja izmaksātāja rīcībā nav informācijas par to, kāda ienākuma daļa ir gūta no procentu maksājumiem, šā panta pirmās daļas 3. un 4.punkta piemērošanai ienākuma kopējā summa tiks uzskatīta par ienākumu no procentu maksājumiem.

(3) Ja izmaksātāja rīcībā nav informācijas par to, kāda aktīvu daļa ir ieguldīta šā panta pirmās daļas 4.punktā minētajos darījumos, kas rada šā panta pirmās daļas 1.punktā minētās parāda saistības, akcijās vai daļās, tiek uzskatīts, ka ieguldītie aktīvi pārsniedz 25 procentus. Ja izmaksātājs nevar noteikt faktiskā īpašnieka gūtā ienākuma summu, tiek uzskatīts, ka šis ienākums atbilst peļņai no akciju vai daļu pārdošanas, atmaksāšanas vai izpirkšanas.

(4) Ja šā panta pirmajā daļā minētais uzkrājumu ienākums tiek izmaksāts šā likuma 45.panta pirmās daļas 2.punktā minētajai vienībai vai tiek ieskaitīts kontā kredītiestādē, kura turētāja ir šā likuma

45.panta pirmās daļas 2.punktā minētā vienība, kas nav atzīta par tādu, kas var izmantot šā likuma 45.panta otrajā daļā noteikto izvēles iespēju, šis uzkrājumu ienākums tiek uzskatīts par attiecīgās vienības veikto uzkrājumu ienākuma maksājumu. Šīs daļas nosacījumus nepiemēro, ja šā likuma 45.panta pirmās daļas 2.punktā minētā vienība ir izveidota Latvijā un tās ieguldījumi darījumos, kas rada šā panta pirmās daļas 1.punktā minētās parāda saistības, nepārsniedz 15 procentus no šīs vienības aktīviem.

(5) Šā panta pirmās daļas 3. un 4.punktā minētais ienākums netiek uzskatīts par uzkrājumu ienākumu, ja šajos punktos minēto Latvijā izveidoto fondu vai vienību ieguldījumi darījumos, kas rada šā panta pirmās daļas 1.punktā minētās parāda saistības, nepārsniedz 15 procentus no šo fondu vai vienību aktīviem.

(6) Līdz 2010.gada 31.decembrim obligācijas un citi tirgojamie parāda vērtspapīri, kuri pirmo reizi emitēti līdz 2001.gada 1.martam vai kuru sākotnējos emisijas prospektus līdz šim datumam reģistrējušas dalībvalstu uzraudzības institūcijas Finanšu instrumentu tirgus likuma izpratnē vai uzraudzības institūcijas ārpus Eiropas Savienības dalībvalstīm, netiek uzskatīti par tādiem, kas rada parāda saistības šā panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē, ja turpmākas šādu tirgojamu parāda vērtspapīru emisijas nenotiek 2002.gada 1.martā vai vēlāk.

(7) Ja valsts vai šā likuma pielikumā minētā saistītā vienība, kura darbojas kā publiska institūcija vai kuras īpašais statuss atzīts ar starptautisku līgumu, 2002.gada 1.martā vai vēlāk veic šā panta sestajā daļā minēto tirgojamo parāda vērtspapīru turpmāku emisiju, visu šādu vērtspapīru emisiju, ko veido sākotnējā emisija un jebkura turpmāka emisija, uzskata par parāda saistību šā panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē. Ja iepriekš minēto tirgojamo parāda vērtspapīru turpmāku emisiju 2002.gada 1.martā vai vēlāk veic cits emitents, šādu turpmāku emisiju uzskata par parāda saistību šā panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē.

47.pants. Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu fonds

Šīs nodaļas izpratnē pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu fonds ir saskaņā ar Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumu izveidots atvērtais ieguldījumu fonds vai līdzīgs ieguldījumu fonds, vai kopējo ieguldījumu uzņēmums, kas izveidots citā Eiropas Savienības dalībvalstī un atbilst prasībām, kādas noteiktas Padomes 1985.gada 20.decembra direktīvā 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem.

48.pants. Kompetentā iestāde

Šīs nodaļas izpratnē kompetentā iestāde ir:

- 1) Eiropas Savienības dalībvalstīs — iestāde, par kuru dalībvalsts paziņojusi Eiropas Komisijai. Latvijas kompetentā iestāde ir Valsts ieņēmumu dienests;
- 2) dalībvalstu atkarīgajās vai saistītajās teritorijās un šā likuma 42.panta sestajā daļā minētajās trešajās valstīs — kompetentā iestāde divpusēju vai daudzpusēju nodokļu konvenciju piemērošanas vajadzībām vai, ja tādas nav, cita iestāde, kura ir kompetenta izsniegt rezidences apliecības nodokļu uzlikšanas vajadzībām.

49.pants. Eiropas Savienības dalībvalstu atkarīgās un saistītās teritorijas

Šīs nodaļas izpratnē Eiropas Savienības dalībvalstu atkarīgās un saistītās teritorijas ir Angilja, Aruba, Britu Virdžīnu salas, Džērsi, Gērnsi, Kaimanu salas, Menas sala, Montserrata, Nīderlandes Antiļas un Tērksu un Kaikosu salas.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē:

1) likums "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 3./4., 21./22.nr.; 1992, 2./3., 27./28.nr.; 1993, 7., 22./23.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 14.nr.);

2) Latvijas Republikas Augstākās padomes 1990.gada 28.decembra lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā" spēkā stāšanās kārtību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 3./4.nr.);

3) Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991.gada 23.decembra lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par papildinājumiem Latvijas Republikas 1990.gada 28.decembra likumā "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā"" spēkā stāšanās kārtību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 2./3.nr.);

4) Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992.gada 17.jūnija lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par grozījumiem un papildinājumiem Latvijas Republikas 1990.gada 28.decembra likumā "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā"" spēkā stāšanās kārtību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 27./28.nr.);

5) Latvijas Republikas Augstākās padomes 1993.gada 9.februāra lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par papildinājumiem Latvijas Republikas 1990.gada 28.decembra likumā "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā"" spēkā stāšanās kārtību" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 7.nr.);

6) Latvijas Republikas Augstākās padomes Prezidija 1993.gada 9.jūnija lēmums "Par Latvijas Republikas likuma "Par nodokļiem un nodevām Latvijas Republikā" 3.panta otrās daļas piemērošanu" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 26.nr.).

2. *(Izslēgts ar 14.12.2000. likumu, kas stājas spēkā 12.01.2001.)*

3. Ar 1998.gada 1.janvāri zaudē spēku likums "Par zemes nodokli" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 11./12., 21./22.nr.; 1992, 13./14.nr.; 1993, 20./21.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 24.nr.; 1997, 3., 14.nr.).

(04.12.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.1998.)

4. Līdz likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" spēkā stāšanās dienai spēkā ir likums "Par peļņas nodokli".

5. Līdz likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" spēkā stāšanās dienai spēkā ir likums "Par apgrozījuma nodokli".

6. *(Izslēgts ar 14.12.2000. likumu, kas stājas spēkā 12.01.2001.)*

7. *(Izslēgts ar 28.02.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)*

8. Ministru kabinetam līdz 1995.gada 1.aprīlim izstrādāt un pieņemt noteikumus par kārtību, kādā pašvaldības var noteikt pašvaldību nodevas.

9. Ministru kabinetam līdz 1995.gada 1.aprīlim pieņemt noteikumus par Darījumu novērtējuma komisijas izveidošanu un darbības kārtību šā likuma 39.panta piemērošanai.

10. Tās šā likuma normas, kuru izpildi reglamentē Ministru kabineta noteikumi, nevar piemērot, iekams nav stājušies spēkā attiecīgie Ministru kabineta noteikumi.

11. Ministru kabinetam iesniegt Saeimai likumprojektu, kas precizē nodokļu administrācijas ierēdņu (darbinieku) administratīvo atbildību un kriminālatbildību par šā likuma 22.panta pirmajā daļā minētās informācijas izpaušanu.

12. Metodiku nodokļu aprēķināšanai un ar to saistīto operāciju atspoguļošanai grāmatvedībā Valsts ieņēmumu dienests izstrādā un publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" līdz šā likuma spēkā stāšanās brīdim.

13. Līdz atbilstošu grozījumu izdarīšanai likumā "Par aviāciju" Ministru kabinetam ir tiesības noteikt lidostu nodevas un to likmes.

(06.06.1996. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.07.1996.)

14. *(Izslēgts ar 25.11.1999. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2000.)*

15. Nokavētie un nenomaksātie nodokļu maksājumi, kas izveidojušies līdz 1999.gada 1.oktobrim, veicami šādā secībā: vispirms nomaksājams pamatparāds, pēc tam pamatparāda palielinājuma nauda un pēdējā — nokavējuma nauda.

(06.06.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 25.11.1999. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2000.)

16. *(Izslēgts ar 08.03.2001. likumu, kas stājas spēkā 04.04.2001.)*

17. Valsts ieņēmumu dienests ar 1998.gada 1.janvāri administrē sociālā nodokļa maksājumu parādus. Veicot pārbaudes par laiku, kad bija spēkā likums "Par sociālo nodokli", piemēro likuma "Par sociālo nodokli" normas, izņemot atbildību par nodokļu bāzes samazināšanu, kuru nosaka saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.pantu, ievērojot, ka par sociālā nodokļa maksājumu nokavējumu tiek piedzīta nokavējuma nauda — 0,1 procents no laikā nesamaksātā pamatparāda (arī soda naudas) par katru nokavēto dienu.

(04.12.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.1998.)

18. Ar šo likumu noteiktie grozījumi likuma "Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 1. un 5.punktā, 8.panta 9.punktā, 19.panta pirmajā un otrajā daļā, 20.panta 9.punktā un 25.panta ceturtajā daļā stājas spēkā 1998.gada 1.janvārī.

(04.12.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.1998.)

19. Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 11.panta otrās daļas 20.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par uzņēmējdarbību".

(04.12.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.1998.)

20. Sociālā nodokļa maksātāji (darba devēji), kuriem sociālā nodokļa parāds izveidojies līdz 1998.gada 1.janvārim un kuri šā nodokļa apmērus saskaņojuši ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūru, līdz 1998.gada 1.oktobrim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu par sociālā nodokļa parāda samaksas sadalīšanu termiņos un atlikšanu uz laiku līdz vienam gadam, neaprēķinot nokavējuma naudu.

(18.06.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.07.1998.)

21. *(Izslēgts ar 08.03.2001. likumu, kas stājas spēkā 04.04.2001.)*

22. Uzņēmējsabiedrībām, kuru pamatkapitāls neatbilst likuma "Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" prasībām un pret kurām savus kreditoru prasījumus Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā ir pieteikušas tikai nodokļu administrācijas un šo prasījumu kopsumma nepārsniedz 5000 latus, nodokļu parādi tiek dzēsti, pamatojoties uz Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra iesniegumu un tam pievienoto nodokļu administrācijas izziņu par nodokļu parādiem, norādot katra nodokļu veida pamatparādu, pamatparāda palielinājuma naudu, nokavējuma naudu un soda naudu. Valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu parādus dzēš Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs, bet pašvaldību budžetos ieskaitāmo

nodokļu parādus — attiecīgās pašvaldības.

(14.10.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.04.2000., 08.03.2001., 31.01.2008. un 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

23. Ar šo likumu izdarītie grozījumi likuma "Par nodokļiem un nodevām" 8.panta 5.punktā attiecībā uz likumu "Par akcīzes nodokli tabakas izstrādājumiem" stājas spēkā vienlaikus ar likumu "Par akcīzes nodokli tabakas izstrādājumiem", bet grozījumi attiecībā uz likumu "Par akcīzes nodokli alkoholiskajiem dzērieniem" — vienlaikus ar likumu "Par akcīzes nodokli alkoholiskajiem dzērieniem".

(14.10.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.11.1998.)

24. Finanšu ministrijas lēmumi par nokavēto valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu samaksas termiņu pagarināšanu līdz vienam gadam un līdz trijiem gadiem un ar šo termiņu pagarināšanu saistītie saistību raksti, kuri pieņemti līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, ir spēkā līdz tajos noteiktajam termiņam. Ministru kabineta noteiktajā kārtībā Finanšu ministrija, pamatojoties uz finanšu ministra izveidotas starpministriju komisijas ieteikumu, ir tiesīga atcelt lēmumu par nokavēto valsts budžetā ieskaitāmo nodokļu samaksas termiņu pagarināšanu, ja uzņēmumi (uzņēmējiesabiedrības) un no budžeta finansējamās iestādes nepilda saistības.

(25.11.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

25. Ministru kabineta noteiktajā kārtībā Finanšu ministrija, pamatojoties uz finanšu ministra izveidotas starpministriju komisijas ieteikumu, ir tiesīga līdz 2001.gada 1.janvārim:

a) samazināt nokavētajam valsts budžetā ieskaitāmajam nodokļa maksājumam, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumam iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu līdz 100 procentiem tiem nodokļu maksātājiem, kuri 90 dienu laikā no Finanšu ministrijas lēmuma pieņemšanas dienas samaksā visu līdz 1999.gada 1.oktobrim nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparādu un ar to saistīto pamatparāda palielinājuma naudu,

b) samazināt nokavētajam valsts budžetā ieskaitāmajam nodokļa maksājumam, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumam iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu atbilstoši saistību izpildes procentam, ja šā punkta "a" apakšpunktā noteiktajā termiņā nodokļu maksātājs samaksā vairāk nekā 50 procentus no nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparāda, kas izveidojies līdz 1999.gada 1.oktobrim, un ar to saistīto pamatparāda palielinājuma naudu,

c) piemērot nodokļu maksātājam šā punkta "a" vai "b" apakšpunkta nosacījumus ne vairāk kā divas reizes,

d) piemērot šā punkta "a" vai "b" apakšpunkta nosacījumus attiecībā uz iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu parādiem ar tās pašvaldības piekrišanu, kuras budžetā ir ieskaitāmi vairāk par 50 procentiem no attiecīgā nodokļa maksājumiem.

(25.11.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.04.2000. un 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

26. Piemērojot pārejas noteikumu 25.punktu, vispirms maksājams valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) pamatparāds un ar to saistītā pamatparāda palielinājuma nauda.

(25.11.1999. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2000.)

27. Finanšu ministrija uzņēmumiem (uzņēmējiesabiedrībām) samazina iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu 100 procentu apmērā, ja pastāv abi šādi nosacījumi:

a) uzņēmums (uzņēmējiesabiedrība), pamatojoties uz Ministru kabineta rīkojumu par valsts atbalsta sniegšanu konkrētajam uzņēmumam (uzņēmējiesabiedrībai) saskaņā ar likumu "Par valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas fondiem", ir saņēmis valsts atbalstu uzņēmējdarbībai,

b) uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) ir izmantojis šā valsts atbalsta līdzekļus to nodokļu pamatparādu samaksai, kuri izveidojušies līdz 1999.gada 1.oktobrim, un ar tiem saistītās pamatparāda palielinājuma naudas samaksai.

(25.11.1999. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

28. Ministru kabinets līdz 2000.gada 1.septembrim pieņem noteikumus, kuri reglamentē valsts nodevas apmēru par valsts valodas prasmes atestāciju profesionālo un amata pienākumu veikšanai, tās maksāšanas kārtību un nodevas atlaides mazaizsargātām un maznodrošinātām personām.

(13.04.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2000.)

29. Šā likuma 11.panta otrās daļas 40.punkts stājas spēkā 2001.gada 1.janvārī.

(13.04.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2000.)

30. Līdz 2001.gada 1.janvārim Uzņēmumu reģistrā un Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētie uzņēmumi (uzņēmējsabiedrības), to pārstāvniecības un filiāles, kā arī sabiedriskās organizācijas un to apvienības nav jāpārreģistrē saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.¹ pantu un nodokļu maksātāju identifikācijai ir izmantojami Uzņēmumu reģistra un Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtie reģistrācijas numuri.

(14.12.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2001.)

31. Līdz 2003.gada 1.janvārim Uzņēmumu reģistrs piešķir vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas kodu un Uzņēmumu reģistra deviņzīmju kodu. Izsniegtajās reģistrācijas apliecībās norāda abus kodus. Attiecīgo juridisko personu identifikācijai minētajā laikposmā var izmantot abus piešķirtos kodus.

(14.12.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2001.)

32. Visas valsts institūcijas, kuras juridisko personu identifikācijai lieto deviņzīmju kodu, līdz pārejas noteikumu 31.punktā minētajam termiņam veic nepieciešamos pārkārtojumus, lai no 2003.gada 1.janvāra varētu lietot vienoto vienpadsmitzīmju reģistrācijas kodu.

(14.12.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2001.)

33. Ministru kabinets līdz 2001.gada 31.martam izdod likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.¹ panta septītajā daļā paredzētos Ministru kabineta noteikumus par nodokļu maksātāju reģistrāciju Valsts ieņēmumu dienestā.

(14.12.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.01.2001.)

34. *(Izslēgts ar 31.01.2008. likumu, kas stājas spēkā 04.03.2008.)*

35. Privatizētiem uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) finanšu ministrs dzēš ar valsts un pašvaldību budžetos ieskaitāmo nodokļu parādiem, kas izveidojušies līdz 1997.gada 1.janvārim, saistītās soda naudas, pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas, ja:

1) uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) ir veicis visus kārtējos nodokļu maksājumus un tam nav nokavēto nodokļu maksājumu, kas izveidojušies pēc 2000.gada 1.janvāra;

2) ja uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) parādu saistības nepārsniedz tā aktīvus. Nosakot uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) parādu saistības, netiek ņemtas vērā saskaņā ar šo punktu dzēšamās summas;

3) pieņemts Eiropas Komisijas lēmums par šāda atbalsta atbilstību Eiropas Savienības tiesību normām;

4) attiecībā uz pašvaldību budžetos ieskaitāmo soda naudas, pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas summas dzēšanu ir saņemta tās pašvaldības piekrišana, kuras budžetā ir ieskaitāmi vairāk par 50 procentiem no attiecīgā nodokļa un ar to saistītajiem obligātiem maksājumiem.

(14.12.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002., 28.02.2003. un 31.03.2004. likumu, kas stājas spēkā 01.05.2004.)

36. 11.panta otrās daļas 43.punkts stājas spēkā vienlaikus ar likuma par detektīvdarbību spēkā stāšanos.

(08.03.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.04.2001.)

37. Šā likuma 24.panta desmitajā un divpadsmitajā daļā un pārejas noteikumu 39.punktā paredzētās valsts īpašuma atsavināšanu veicošās institūcijas funkcijas pilda Privatizācijas aģentūra.

(30.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

38. *(Izslēgts ar 30.03.2006. likumu, kas stājas spēkā 03.05.2006.)*

39. Gadījumos, kad privatizētiem uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) valsts un pašvaldību budžetā iemaksājamo nodokļu parāds ir izveidojies pēc privatizācijas un nav samaksāts vai izveidojies līdz privatizācijai un nebija kapitalizējams, finanšu ministrs ir tiesīgs pieņemt lēmumu par kapitalizāciju un valsts īpašuma atsavināšanu veicošā institūcija kapitalizē valsts un pašvaldību budžetā ieskaitāmo nodokļu maksājumu pamatparādus, vienlaikus norakstot nokavējuma un soda naudas, ja uzņēmums atbilst šādiem kritērijiem:

a) uzņēmums (uzņēmējsabiedrība) ražo augstas tehnoloģijas produktus un šā uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) neto apgrozījumā Ministru kabineta noteiktie atbalstāmie produkti pirmstaksācijas periodā ir vairāk nekā 75 procenti,

b) valsts vai pašvaldību daļa uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) pamatkapitālā nepārsniedz 25 procentus.

(10.05.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

40. Pārejas noteikumu 39.punkts ir piemērojams šā likuma 8.pantā minētajiem nodokļiem un tiem nodokļu pamatparādiem, kuri izveidojušies līdz 2000.gada 31.decembrim, un ar tiem saistītām nokavējuma un soda naudām, kuras izveidojušās līdz kapitalizācijas brīdim.

(10.05.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.06.2001.)

41. Kapitalizāciju veicošā institūcija pārejas noteikumu 39.punktā paredzētajos gadījumos kapitalizē valsts un pašvaldību budžetā ieskaitāmo nodokļu pamatparādus, kā arī vienlaikus noraksta nokavējuma un soda naudas, piemērojot šā likuma 24.panta desmitajā un divpadsmitajā daļā minēto Ministru kabineta kārtību.

(10.05.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.06.2001.)

42. Saskaņā ar pārejas noteikumu 39.punktu kapitalizētos nodokļu maksājumu pamatparādus, kā arī ar tiem saistītās nokavējuma un soda naudas pēc kapitalizāciju veicošās institūcijas paziņojuma dzēs finanšu ministrs.

(10.05.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

43. 11.panta otrās daļas 44.punkts stājas spēkā 2002.gada 1.jūlijā.

(20.12.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2002.)

44. 11.panta otrās daļas 46. un 47.punkts stājas spēkā 2002.gada 1.martā.

(20.12.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2002.)

45. Ministru kabinetam līdz 2003.gada 31.decembrim ir tiesības pagarināt samaksas termiņus līdz septiņiem gadiem tiem valsts budžetā un pašvaldību budžetos ieskaitāmo nokavēto nodokļu maksājumiem, kuri privatizētiem un privatizējamiem uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) izveidojušies līdz 2000.gada 31.decembrim, neapņēķinot šajā likumā un konkrēto nodokļu likumos noteikto nokavējuma naudu, un dzēst šiem nodokļu maksājumiem iepriekš aprēķināto soda naudu un

nokavējuma naudu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) uzņēmums (uzņēmēj sabiedrība) no 2002.gada 1.janvāra ir veicis visus kārtējos nodokļu maksājumus pilnā apmērā;

b) uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) parādu saistības nepārsniedz tā aktīvus. Nosakot uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) parādu saistības, netiek ņemtas vērā saskaņā ar šo punktu dzēšamās summas;

c) attiecībā uz pašvaldību budžetos ieskaitāmo nodokļu maksājumu termiņa pagarinājumu un nokavējuma naudas dzēšanu ir saņemta tās pašvaldības piekrišana, kuras budžetā ieskaitāmi vairāk par 50 procentiem no attiecīgā nodokļa maksājumiem.

(09.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2002.)

46. Pārejas noteikumu 45.punktā paredzēto nokavēto nodokļu maksājumu termiņa pagarinājumu uzņēmumam (uzņēmēj sabiedrībai) pēc finanšu ministra ieteikuma ar Ministru kabineta rīkojumu piešķir ne vairāk kā vienu reizi. Ministru kabinets nosaka nokavēto nodokļu maksājumu veikšanas termiņus un apmērus, dzēš šiem nodokļu maksājumiem iepriekš aprēķināto soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī paredz nokavējuma naudas un soda naudas atjaunošanu par nodokļu parāda nesamaksāto daļu rīkojumā noteiktajos termiņos.

(09.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

47. Pārejas noteikumu 46.punktā minēto ieteikumu finanšu ministrs sniedz, pamatojoties uz:

a) uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) iesniegtajiem dokumentiem, kas apliecina uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) atbilstību pārejas noteikumu 45.punktā minētajiem nosacījumiem;

b) uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) iesniegtajiem priekšlikumiem par to nodokļu maksājumu saistību izpildi, kurām varētu piešķirt termiņa pagarinājumu;

c) nodokļu administrācijas izsniegtu izziņu par konkrēto nodokļu pamatparādiem, pamatparāda palielinājuma, nokavējuma naudas un soda naudas summām.

(09.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2002. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

48. Uzņēmumam (uzņēmēj sabiedrībai), kuram ir izsniegta pārejas noteikumu 47.punkta "c" apakšpunktā minētā nodokļu administrācijas izziņa nokavēto nodokļu maksājumu samaksas termiņa pagarināšanai, nodokļu administrācija pārtrauc aprēķināt ar attiecīgo nodokļu pamatparādu saistīto nokavējuma naudu. Ja nodokļu maksājumu samaksas termiņš netiek pagarināts, nokavējuma naudas aprēķināšana tiek atjaunota vispārējā kārtībā no dienas, kad tika pārtraukta tās aprēķināšana.

(09.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2002.)

49. *(Izslēgts ar 09.10.2003. likumu, kas stājas spēkā 05.11.2003.)*

50. Likuma 11.panta otrās daļas:

a) 48.punkts stājas spēkā vienlaikus ar likumu "Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā";

b) 52.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Fizisko personu datu aizsardzības likumā;

c) 53.punkts stājas spēkā vienlaikus ar elektronisko dokumentu likuma spēkā stāšanos.

(09.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.11.2002.)

51. Pamatojoties uz finanšu ministra no 2006.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim pieņemto lēmumu, Finanšu ministrija ir tiesīga:

1) dzēst nokavētajam valsts budžetā ieskaitāmajam nodokļa maksājumam, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumam iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu un soda naudu tiem nodokļu maksātājiem, kuri 90 dienu laikā no finanšu ministra lēmuma pieņemšanas dienas samaksā visu nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparādu, kas izveidojies līdz 2004.gada 31.decembrim, un ar to saistīto pamatparāda palielinājuma naudu;

2) dzēst nokavētajam valsts budžetā ieskaitāmajam nodokļa maksājumam, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumam iepriekš aprēķināto nokavējuma naudu un soda naudu atbilstoši saistību izpildes procentam, ja šā punkta 1.apakšpunktā noteiktajā termiņā nodokļu maksātājs samaksā vairāk par 50 procentiem no nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparāda, kas izveidojies līdz 2004.gada 31.decembrim, un ar to saistīto pamatparāda palielinājuma naudu;

3) dzēst ar pamatparādu saistīto pamatparāda palielinājuma naudu, ja nokavētā valsts budžetā ieskaitāmā nodokļa maksājuma, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājuma pamatparāda samaksa veikta pilnā apmērā 30 dienu laikā no finanšu ministra lēmuma pieņemšanas dienas;

4) piemērot iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu parādam šā punkta 1., 2. un 3.apakšpunktā minētos nosacījumus, ja ir saņemta tās pašvaldības piekrišana, kuras budžetā ieskaitāmi vairāk par 50 procentiem no nodokļa maksājumiem.

(12.12.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2004. un 01.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

52. Nodokļu maksātājam, kuram finanšu ministrs atļāvis kārtot nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparādu atbilstoši pārejas noteikumu 51.punkta nosacījumiem, Valsts ieņēmumu dienests pārtrauc aprēķināt ar attiecīgo nodokļa maksājuma pamatparādu saistīto nokavējuma naudu no tā mēneša pirmās dienas, kad pieņemts finanšu ministra lēmums.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

53. Nokavējuma naudas aprēķināšana tiek atjaunota vispārējā kārtībā no dienas, kad tika pārtraukta tās aprēķināšana attiecībā uz to nokavētā konkrētā nodokļa maksājuma pamatparāda daļu, kura nav samaksāta šo pārejas noteikumu 51.punkta 1.apakšpunktā noteiktajā termiņā.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

54. Nodokļu maksājumi, kas tiek veikti saskaņā ar šo pārejas noteikumu 51.punktā minēto finanšu ministra lēmumu, ieskaitāmi šādā secībā: vispirms pamatparāds, pēc tam pamatparāda palielinājuma nauda.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

55. Finanšu ministrs pārejas noteikumu 51.punktā minēto lēmumu pieņem, ja līdz 2006.gada 15.decembrim Finanšu ministrijai ir iesniegti šādi dokumenti:

1) nodokļu maksātāja iesniegums, kurā dots nodokļu maksātāja raksturojums un norādīti parāda rašanās iemesli un pasākumi, kas veikti nodokļu parāda nomaksai;

2) nodokļu administrācijas izsniegtā izziņa par nokavētajiem nodokļu maksājumiem, kas nodokļu maksātājam izveidojušies līdz 2004.gada 31.decembrim, norādot atsevišķi šo maksājumu pamatparādu, pamatparāda palielinājuma naudu un nokavējuma naudu iesniegšanas mēneša pirmajā datumā;

3) attiecīgās pašvaldības domes (padomes) lēmums, kas apstiprina, ka attiecīgā pašvaldība piekrīt piemērot iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumu parādam pārejas noteikumu 51.punkta 1., 2. un 3.apakšpunktā minētos nosacījumus.

(12.12.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.03.2004. un 01.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

56. Desmit dienu laikā pēc finanšu ministra lēmumā noteiktā termiņa beigām Valsts ieņēmumu dienests iesniedz Finanšu ministrijai izziņu, kurā norādīts, kā nodokļu maksātājs ir izpildījis lēmumā noteiktās saistības.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

57. Grozījumi likuma 11.panta otrajā daļā attiecībā uz 22.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī.

(12.12.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

58. Piemērojot likuma 15.panta pirmās daļas 10.punktu, līdz dienai, kad stājas spēkā normatīvais akts par elektroniskā paraksta izmantošanas kārtību, nodokļu maksātāji, kuri attaisnojuma dokumentus un grāmatvedības reģistra datus iesniedz elektroniskā veidā, tos iesniedz arī rakstveidā.

(28.02.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

59. Likuma 18.panta 13., 14. un 15.punkts stājas spēkā 2003.gada 1.septembrī.

(28.02.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

60. Grozījumi likuma 28.panta otrajā daļā attiecībā uz nokavējuma naudas piemērošanu noteiktajā termiņā neatmaksātajām nodokļu pārmaksas summām stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī.

(28.02.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

61. Pēc nodokļu maksātāja pamatota iesnieguma likuma 25.panta pirmās daļas 4.punkts līdz 2004.gada 1.aprīlim piemērojams arī tiem pēc Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu kontroles (pārbaudes, revīzijas) papildus aprēķinātajiem nodokļu maksājumu parādiem, kā arī ar tiem saistītajām soda naudām, pamatparāda palielinājuma naudām un nokavējuma naudām, kuru iekasēšanas termiņš beidzies saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmās daļas redakciju, kas bija spēkā līdz 2000.gada 1.janvārim.

(28.02.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.10.2003. likumu, kas stājas spēkā 05.11.2003.)

62. Likuma 11.panta pirmās daļas 10.punkts stājas spēkā vienlaikus ar Preču un pakalpojumu loteriju likumu.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.07.2003.)

63. Grozījumi likuma 11.panta otrās daļas 51.punktā stājas spēkā vienlaikus ar Medību likuma jaunās redakcijas spēkā stāšanos.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.07.2003.)

64. Likuma 22.panta otrās daļas 9.punkts stājas spēkā 2004.gada 1.maijā.

(31.03.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.05.2004.)

65. Līdz jaunu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2005.gada 1.jūlijam ir spēkā Ministru kabineta 1995.gada 31.oktobra noteikumi Nr.322 "Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevas".

(16.12.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2005.)

66. Norvēģijas darba devējam, kas nodarbina Latvijas jūrniekus uz Norvēģijas Starptautiskajā kuģu reģistrā reģistrēta kuģa saskaņā ar Pagaidu līgumu starp Latvijas Republikas Labklājības ministriju un Norvēģijas Karalistes Darba un sociālo lietu ministriju, valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu maksājumam pamatparāda palielinājuma naudu un nokavējuma naudu neaprēķina, ja valsts budžets šo maksājumu saņēmis 183 dienu laikā pēc minētā līguma spēkā stāšanās dienas. Ja minētais nosacījums netiek ievērots, pamatparāda palielinājuma naudu un nokavējuma naudu aprēķina, sākot ar 184.dienu pēc šā līguma spēkā stāšanās dienas.

(16.12.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.01.2005.)

67. Šā likuma 11.panta otrās daļas 56. un 57.punkts stājas spēkā 2006.gada 1.janvārī.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

68. Ministru kabinets līdz 2005.gada 1.jūlijam nosaka:

1) šā likuma 42.panta trešās daļas 2.punktā noteiktās rezidences apliecības nodokļu uzlikšanas vajadzībām formu (veidlapu);

2) šā likuma 42.panta septītajā daļā noteiktās vienota parauga veidlapas — izziņas par uzkrājumu ienākumu — formu (veidlapu);

3) šā likuma 43.panta otrajā daļā noteiktās apliecības nodokļa neieturēšanai formu (veidlapu);

4) šā likuma 45.panta ceturtajā daļā noteiktās kompetentās iestādes izsniedzamās apliecības formu (veidlapu).

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

69. Šā likuma 42.panta pirmajā daļā un 45.panta trešajā daļā minēto informāciju izmaksātāji un 45.panta trešajā daļā minētās saimnieciskās vienības pirmo reizi iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam par laika posmu no 2005.gada 1.jūlija līdz 2005.gada 31.decembrim. Šajā gadījumā minētā informācija iesniedzama ne vēlāk kā 2006.gada 31.martā.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

70. Līdz 2010.gada 31.decembrim šā likuma 46.panta pirmās daļas 4.punktā un trešajā daļā noteiktā procentuālā attiecība ir 40 procenti.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

71. Šā likuma 43.panta pirmajā daļā minēto informāciju Valsts ieņēmumu dienests pirmo reizi nodod par laika posmu no 2005.gada 1.jūlija līdz 2005.gada 31.decembrim. Šajā gadījumā minētā informācija iesniedzama ne vēlāk kā 2006.gada 30.jūnijā.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

72. Piemērojot šā likuma 42.panta pirmo daļu, līdz dienai, kad elektroniskajam dokumentam tiek nodrošināts drošs elektroniskais paraksts, izmaksātāji informē Valsts ieņēmumu dienestu rakstveidā.

(21.04.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2005.)

73. Grozījumi šā likuma 15.panta pirmās daļas 8.punktā, 18.panta 13.punktā un 28.¹pantā stājas spēkā 2006.gada 1.janvārī.

(01.12.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

74. Nodokļu maksātāji, kuri neveic darbības ar akcīzes precēm (alkoholiskajiem dzērieniem, tabakas izstrādājumiem, naftas produktiem), medikamentiem un kokmateriāliem, līdz 2006.gada 31.decembrim var darījumu noformēšanai izmantot stingrās uzskaites pavadzīmes-rēķina veidlapas pēc izvēles. Stingrās uzskaites pavadzīmes-rēķinus noformē un lieto, ievērojot Ministru kabineta 2003.gada 25.jūnija noteikumus Nr.339 "Noteikumi par stingrās uzskaites preču pavadzīmēm-rēķiniem". Darījumos ar kokmateriāliem nodokļu maksātāji izmanto kokmateriālu transporta pavadzīmes-rēķinus līdz 2006.gada 31.decembrim. Kokmateriālu transporta pavadzīmes-rēķinus noformē un lieto, ievērojot Ministru kabineta 2005.gada 15.marta noteikumus Nr.181 "Kokmateriālu transporta pavadzīmes-rēķina lietošanas un noformēšanas kārtība"

(01.12.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

75. Šā likuma 28.¹ panta trešajā daļā paredzētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2005.gada 31.decembrim.

(01.12.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.12.2005.)

76. Šā likuma 28.¹ panta ceturtajā daļā paredzētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2007.gada 1.jūlijam, bet 28.¹ panta piektajā daļā paredzētos noteikumus — līdz 2006.gada 31.decembrim.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

77. Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumi Nr.361 "Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskajām ierīcēm un iekārtām", ciktāl tie nosaka nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskās prasības un ciktāl tie nav pretrunā ar noteikumiem par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtību un lietotāju, tirgotāju, apkalpojošo dienestu un ekspertu pienākumiem, piemērojami līdz dienai, kad stājas spēkā Ministru kabineta noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 1.jūlijam.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

78. Šā likuma 11.panta otrās daļas 36.punkts zaudē spēku 2006.gada 30.jūnijā.

(30.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

79. Šā likuma 11.panta otrās daļas 36.¹ punkts stājas spēkā 2006.gada 1.jūlijā.

(30.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

80. Šā likuma 11.panta otrās daļas 59.punkts stājas spēkā 2007.gada 1.janvārī.

(30.03.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 03.05.2006.)

81. Grozījumi šā likuma 11.panta otrās daļas 5.punktā, kas paredz valsts nodevu par parakstu apliecināšanu Uzņēmumu reģistrā, stājas spēkā 2006.gada 1.jūlijā.

(25.05.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.06.2006.)

82. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 12.punktā attiecībā uz valsts nodevas noteikšanu par Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusa Latvijas Republikā pieprasīšanai nepieciešamo dokumentu izskatīšanu un grozījums 40.punktā attiecībā uz valsts nodevas noteikšanu par valsts valodas prasmes pārbaudi Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusa Latvijas Republikā pieprasīšanai stājas spēkā vienlaikus ar likumu par Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusu Latvijas Republikā.

(25.05.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.06.2006.)

83. Šā likuma 11.panta otrās daļas 60., 61., 62., 63. un 64.punkts stājas spēkā 2007.gada 1.janvārī.

(14.09.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.10.2006.)

84. Grozījums likuma 18.panta 13.punktā attiecībā uz vārdu "stingrās uzskaites pavadzīmju-rēķinu un" izslēgšanu stājas spēkā 2009.gada 1.janvārī.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

85. Konkrētajam nodokļa pamatparādam līdz 2006.gada 31.decembrim aprēķinātā pamatparāda palielinājuma nauda tiek summēta ar nokavējuma naudu.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

86. Līdz jaunu šā likuma 30.pantā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 1.jūlijam piemērojami Ministru kabineta 2001.gada 24.jūlija noteikumi Nr.329 "Skaidrā naudā veikto darījumu deklarēšanas noteikumi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

87. Nodokļu maksātāji līdz 2006.gada 31.decembrim Valsts ieņēmumu dienestā iegādātās stingrās

uzskaites pavadzīmes-rēķinus darījumu noformēšanai pēc izvēles var izmantot līdz 2008.gada 1.janvārim. Stingrās uzskaites pavadzīmes-rēķinus noformē un lieto, ievērojot Ministru kabineta 2003.gada 25.jūnija noteikumus Nr.339 "Noteikumi par stingrās uzskaites preču pavadzīmēm-rēķiniem".

(26.10.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

88. Ja pret uzņēmumu (uzņēmēj sabiedrību), filiāli, nodaļu vai pārstāvniecību, kura atbilstoši Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma II nodaļas noteikumiem attiecīgajā termiņā nav pieteikta ierakstīšanai komercreģistrā un par kuras likvidāciju nav pieņemts lēmums, savus prasījumus komercreģistra iestādei — Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistram — ir pieteikušas tikai nodokļu administrācijas un šo prasījumu kopsumma nepārsniedz 5000 latu, nodokļu parādi tiek dzēsti, pamatojoties uz komercreģistra iestādes — Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra — iesniegumu un tam pievienoto nodokļu administrācijas izziņu par nodokļu parādiem, norādot katra nodokļu veida pamatparādu, pamatparāda palielinājuma naudu, nokavējuma naudu un soda naudu. Valsts budžetā pilnīgi vai daļēji ieskaitāmos nodokļu parādus dzēš Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs, bet pašvaldību budžetos ieskaitāmo nodokļu parādus — attiecīgās pašvaldības.

(19.12.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 31.01.2008. un 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

89. Šā likuma 23.panta trešajā daļā minētie nodokļu revīzijas (audita) termiņa ierobežojumi neattiecas uz gadījumiem, kad nodokļu revīzija (audits) ir uzsākta pēc kriminālprocesa virzītāja pieprasījuma vai nodokļu administrācija ir saņēmusi kriminālprocesa virzītāja pieprasījumu par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu līdz 2007.gada 1.janvārim.

(19.12.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

90. Grozījums šā likuma 29.panta otrajā daļā neattiecas uz soda naudas summām, kuru maksāšanas termiņš iestājies līdz 2006.gada 31.decembrim.

(19.12.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2007.)

91. Ja lēmums par revīzijas (audita) rezultātiem ir pieņemts līdz 2006.gada 31.decembrim, nodokļu administrācijas amatpersonām ir tiesības, izvērtējot nodokļu maksātāja izdarītā pārkāpuma būtību un raksturu, to, kuru reizi pārkāpums izdarīts, radīto kaitējumu, nodokļu maksātāja godprātīgumu, gadījumos, kad nodokļu maksātājs ir apstrīdējis nodokļu administrācijas lēmumu, samazināt kontroles [nodokļu revīzijas (audita) un pārbaudes] rezultātā uzlikto soda naudu līdz 70 procentiem.

(01.03.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.03.2007.)

92. Tiesības samazināt uzlikto soda naudu saskaņā ar 91.punktu ir šādām nodokļu administrācijas amatpersonām:

1) nodokļu administrācijas augstākās institūcijas vadītājam;

2) nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājam, ja soda naudas samazinājuma summa nepārsniedz 1000 latu, informējot par pieņemto lēmumu nodokļu administrācijas augstākās institūcijas vadītāju piecu dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas.

(01.03.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

93. Nodokļu administrācijas augstākās institūcijas vadītājam ir tiesības atcelt nodokļu administrācijas nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītāju saskaņā ar 91.punktu nepamatoti pieņemtos lēmumus par soda naudas samazināšanu 30 dienu laikā no nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītāja paziņojuma vai nodokļu maksātāja sūdzības saņemšanas dienas.

(01.03.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

94. Šā likuma 11.panta otrās daļas 85.punkts stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.

(17.05.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.06.2007.)

95. Grozījums šā likuma 1.panta 22.punktā neattiecas uz soda naudas summām, kuru maksāšanas termiņš iestāties līdz 2006.gada 31.decembrim.

(08.11.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.12.2007.)

96. Grozījums šā likuma 3.panta otrajā daļā attiecībā uz pašvaldību tiesībām noteikt nekustamā īpašuma nodokļa papildlikmi stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī.

(08.11.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.12.2007.)

97. Piemērojot šā likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktu līdz 2011.gada 1.janvārim, elektroniskā veidā iesniegta nodokļu un informatīvā deklarācija tiek uzskatīta par iesniegtu termiņā, ja Valsts ieņēmumu dienests to saņēmis piecu dienu laikā pēc normatīvajos aktos noteiktā termiņa.

(31.01.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.06.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

98. Grozījums šā likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā par pienākumu iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas elektroniskā veidā attiecībā uz budžeta iestādēm un kapitālsabiedrībām, kurās kapitāla daļas pieder valstij vai pašvaldībai vai valstij un pašvaldībai, stājas spēkā 2009.gada 1.janvārī, bet attiecībā uz pārējiem nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kas neveic saimniecisko darbību, - 2011.gada 1.janvārī.

(31.01.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

99. Nodokļu maksātājiem, kuru juridiskā adrese vai deklarētā dzīvesvieta atrodas administratīvajā teritorijā, kurā nav interneta pieejas infrastruktūras teritoriālā seguma, ir tiesības iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas rakstiskā veidā līdz 2012.gada 1.janvārim.

(31.01.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

99.¹ Šā likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktais pienākums iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas elektroniskā veidā attiecībā uz nodokļu maksātājiem — fiziskajām personām — piemērojams, sākot ar 2014.gada 1.janvārī. Līdz 2013.gada 31.decembrim nodokļu maksātāji — fiziskās personas — ir tiesīgi iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas pēc savas izvēles elektroniski vai papīra formā.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

100. Šā likuma 22.panta 2.¹ daļa stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Fizisko personu datu aizsardzības likuma 15.pantā, kas paredz informācijas izpaušanas aizlieguma noteikšanu valsts finanšu interešu nodrošināšanai nodokļu jomā.

(31.01.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.03.2008.)

101. Šā likuma 24. un 25.panta normas, kas piemērojamas attiecībā uz nekustamā īpašuma nodokli, attiecināmas arī uz zemes nodokli.

(08.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.06.2008.)

102. *(Izslēgts ar 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)*

103. Grozījumi, kas paredz izslēgt visā likumā vārdus “individuālais uzņēmums (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecība)” (attiecīgā locījumā un skaitlī), “individuālais uzņēmums, zemnieku vai zvejnieku saimniecība” (attiecīgā locījumā un skaitlī) un “individuālie uzņēmumi (arī zemnieku un zvejnieku saimniecības)” (attiecīgā locījumā), kā arī grozījumi likuma 25.panta pirmajā daļā attiecībā uz 2.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

104. Grozījumi 1.panta 3. un 5.punktā, 2.panta trešajā un ceturtajā daļā, 3.panta pirmās daļas 3.punktā, 10.panta pirmajā un trešajā daļā, 12.panta pirmās daļas ievaddaļā un 1.punktā un otrās daļas izslēgums, grozījumi 12.panta trešajā un ceturtajā daļā un piektās daļas izslēgums, grozījumi 23.panta otrajā daļā, 25.panta piektās daļas 2.punktā, 37.¹ panta otrajā daļā stājas spēkā 2009.gada

1.jūlijā.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

105. Pašvaldības domes (padomes) amatpersonu līdz 2009.gada 1.jūlijam pieņemtie lēmumi nodokļu jautājumos, izņemot lēmumus par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu un lēmumus par to, ka izdevumi par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā sedzami no nodokļu maksātāja līdzekļiem, pēc 2009.gada 1.jūlija 30 dienu laikā no lēmuma saņemšanas apstrīdami pašvaldības domes priekšsēdētājam.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

106. Attiecībā uz nokavētiem nodokļu maksājumiem, kuru maksāšanas termiņš iestājās 2008.gadā, šā likuma 24.panta pirmās daļas 5.punktā paredzētais iesnieguma iesniegšanas termiņš ir nosakāms, skaitot no 2009.gada 1.janvāra.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

107. Grozījums 41.panta pirmajā daļā attiecībā uz šīs daļas papildināšanu ar vārdiem “un puse nokavējuma naudas, kas aprēķināta par nodokļa maksājuma kavējuma periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai” attiecas uz nodokļu maksātājiem, kuri ir iesnieguši iesniegumu par iespējamo vienošanās līguma noslēgšanu pēc 2009.gada 1.janvāra.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

108. Šā likuma 11.panta pirmās daļas 11.punkts stājas spēkā vienlaikus ar Autoceļu lietošanas nodevas likumu.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

109. Šā likuma 11.panta otrās daļas 91.punkts stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(11.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

110. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 78.punktā par tā izslēgšanu stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 68.punktā par tā izteikšanu jaunā redakcijā un 11.panta otrās daļas 92. un 93.punkts stājas spēkā 2009.gada 1.decembrī. Šā likuma 11.panta otrās daļas 64.¹ punkts stājas spēkā 2010.gada 1.aprīlī.

(30.04.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.05.2009.)

111. *(Izslēgts ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)*

112. Šā likuma 30.panta 1.¹, 1.², 1.³ daļa, grozījumi ceturtajā daļā un sestā daļa stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(21.05.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2009.)

113. Grozījumi šā likuma 29.pantā par nokavējuma naudas aprēķināšanas pārtraukšanu un atjaunošanu komercsabiedrībām tiesiskās aizsardzības procesā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem Maksātnespējas likumā.

(11.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.07.2009.)

114. Šā likuma 11.panta otrās daļas 94.punkts stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(11.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 14.07.2009.)

115. Grozījums šā likuma 37.pantā, ar kuru nosaka Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu lēmumu vienpakāpes apstrīdēšanas kārtību, piemērojams ar brīdi, kad Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes ir pabeigušas tām noteikto uzdevumu un lietu nodošanu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora noteiktajām struktūrvienībām, bet ne vēlāk kā ar 2009.gada 1.novembri.

(12.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

116. Šā likuma 11.panta otrās daļas 97.punkts stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī.
(20.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)
117. Grozījumi šā likuma 18.panta pirmajā daļā attiecībā uz 13.punkta izslēgšanu stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī.
(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2013.)
118. Nodokļu maksātājiem veic uz 2009.gada 31.decembri atlikumā esošo pavadzīmju numuru inventarizācija un ne vēlāk kā līdz 2010.gada 15.janvārim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam pārskatu par pavadzīmju numuru izlietojumu, ievērojot Ministru kabineta 2005.gada 27.decembra noteikumus Nr.1038 "Noteikumi par pavadzīmēm ar Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtiem numuriem". Neizlietos pavadzīmju numurus anulē.
(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)
119. Šā likuma 18.panta pirmās daļas 19.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Sabiedriskā labuma organizāciju likumā.
(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)
120. Šā likuma 11.panta otrās daļas 99., 100., 103., 104. un 105.punkts stājas spēkā vienlaikus ar atbilstošiem grozījumiem Pārtikas aprites uzraudzības likumā.
(17.12.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.05.2010. likumu, kas stājas spēkā 23.06.2010.)
121. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 35.punktā attiecībā uz vārdu "un izplatītāju, filmu izplatīšanas vietu un filmu" izslēgšanu stājas spēkā 2010.gada 1.jūlijā.
(20.05.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2010.)
122. Šā likuma 18.panta pirmās daļas 20.punkts stājas spēkā 2010.gada 1.augustā.
(20.05.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2010.)
123. Šā likuma 11.panta otrās daļas 108.punkts stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī, bet 109.punkts — 2010.gada 1.augustā.
(17.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2010.)
124. Šā likuma 11.panta otrās daļas 110.punkts stājas spēkā vienlaikus ar pirotehnisko izstrādājumu aprites likumu.
(09.08.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.09.2010.)
125. Šā likuma 8.panta 12.punkts un 20.panta 12.punkts stājas spēkā 2010.gada 1.septembrī.
(09.08.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.09.2010.)
126. Šā likuma 11.panta otrās daļas 111.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Patērētāju tiesību aizsardzības likumā.
(09.09.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.10.2010.)
127. Šā likuma 30.panta 1.⁴ un 1.⁵ daļa stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.
(21.10.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.11.2010.)
128. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 16.punktā attiecībā uz valsts nodevu par selekcionāra tiesību pagarināšanu stājas spēkā 2011.gada 1.decembrī, grozījums 11.panta otrās daļas 73.punktā attiecībā uz valsts nodevu par atļauju izmantot dzīvniekus izmēģinājumā un grozījums 11.panta otrās daļas 76.punktā attiecībā uz valsts nodevu par savvaļas sugu dzīvnieku turēšanas vietas reģistrāciju stājas spēkā 2011.gada 1.janvārī.
(28.10.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2010.)

129. Šā likuma 11.panta pirmās daļas 12.punkts stājas spēkā vienlaikus ar Finanšu stabilitātes nodevas likumu.

(20.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

130. Šā likuma 11.panta otrās daļas 117.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Ūdens apsaimniekošanas likumā.

(20.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

131. Šā likuma 11.panta otrās daļas 118.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par piesārņojumu".

(20.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

132. Grozījums šā likuma 11.panta otrās daļas 70.punktā stājas spēkā 2011.gada 1.jūlijā.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

133. Nodokļu maksātājiem, attiecībā uz kuriem līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā, nodokļu administrācija atbilstoši šā likuma 28.panta trešajai daļai sakarā ar uzsākto kriminālprocesu ir pieņēmusi lēmumu par pārmaksātās nodokļu summas neatmaksāšanu vai nenovirzīšanu nokavēto vai kārtējo nodokļu maksājumu segšanai, ir tiesības triju gadu laikā pēc konkrētajā nodokļa likumā noteiktā nodokļa maksāšanas termiņa (neieskaitot laiku no nodokļu administrācijas atteikuma atmaksāt pārmaksātās nodokļu summas līdz minēto grozījumu spēkā stāšanās dienai) iesniegt nodokļu administrācijai pamatotu iesniegumu par minēto pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšanu vai novirzīšanu nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai. Nodokļu administrācija pārmaksāto nodokļu summu pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas atmaksā nodokļu maksātāja norādītajā bankas kontā vai novirza nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai 15 dienu laikā pēc nodokļu administrācijas pārbaudes veikšanas. Nodokļu maksātājam, kuram nodokļu administrācija ir veikusi nodokļu revīziju (auditu) attiecībā uz pārmaksāto nodokļu summu līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā, nodokļu administrācija pārmaksātās nodokļu summas 15 dienu laikā pēc pamatota iesnieguma iesniegšanas atmaksā vai novirza nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

134. Nodokļu maksātājiem, kuri līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā, nav iesnieguši nodokļu administrācijai iesniegumu par pārmaksātās nodokļu summas atmaksāšanu sakarā ar uzsākto kriminālprocesu, ir tiesības triju gadu laikā pēc konkrētajā nodokļa likumā noteiktā nodokļa maksāšanas termiņa (neieskaitot laiku no kriminālprocesa uzsākšanas līdz minēto grozījumu spēkā stāšanās dienai) iesniegt nodokļu administrācijai pamatotu iesniegumu par minēto pārmaksāto nodokļu summu atmaksāšanu vai novirzīšanu nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai. Nodokļu administrācija pārmaksāto nodokļu summu pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas atmaksā nodokļu maksātāja norādītajā bankas kontā vai novirza nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai 15 dienu laikā pēc nodokļu administrācijas pārbaudes veikšanas. Nodokļu maksātājam, kuram nodokļu administrācija ir veikusi nodokļu revīziju (auditu) attiecībā uz pārmaksāto nodokļu summu līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā, nodokļu administrācija pārmaksātās nodokļu summas 15 dienu laikā pēc pamatota iesnieguma iesniegšanas atmaksā vai novirza nokavēto vai kārtējo maksājumu segšanai.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

135. Uz šo pārejas noteikumu 133. un 134.punktā minētajām nodokļu administrācijas pārbaudēm neattiecas šā likuma 23.panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums termiņam, kurā revīzijas (audita) rezultātā var precizēt nodokļu un informatīvās deklarācijas un piemērot normatīvajos aktos noteikto atbildību, kā arī 23.panta 5.¹ daļā noteiktais ierobežojums termiņam, kurā veicama datu atbilstības pārbaude.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

136. Ja līdz šo pārejas noteikumu 133. un 134.punktā noteiktajam iesnieguma iesniegšanas termiņam ir atlikušas mazāk nekā 15 kalendārās dienas, nodokļu maksātājs šo iesniegumu var iesniegt mēneša laikā, skaitot no dienas, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 28.panta trešajā daļā.

(14.04.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.05.2011.)

137. Šā likuma 11.panta otrās daļas 120.punkts stājas spēkā vienlaikus ar atbilstošiem grozījumiem Imigrācijas likumā.

(05.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

138. Grozījumi šā likuma 24.pantā attiecībā uz pirmās daļas 1.punkta izteikšanu jaunā redakcijā, 2.punkta izslēgšanu, 3.punkta papildināšanu ar vārdiem "un sešiem mēnešiem", 5.punkta izslēgšanu un pirmās daļas papildināšanu ar 6.punktu, kā arī grozījumi šā panta 1.¹ daļas ievaddaļā, grozījumi attiecībā uz 1.¹ daļas 2.punkta izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi attiecībā uz 1.³ daļas ievaddaļas izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi 1.³ daļas 1.punktā un grozījumi 1.⁴ daļā, septītajā un devītajā daļā, kā arī 9.¹ daļa stājas spēkā 2012.gada 1.jūlijā.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.07.2012.)

139. Grozījumi šā likuma 33.³ pantā attiecībā uz panta izslēgšanu un 41.pantā attiecībā uz panta izteikšanu jaunā redakcijā ir piemērojami attiecībā uz lēmumiem par revīzijas (audita) rezultātiem, kas pieņemti pēc šo grozījumu spēkā stāšanās dienas.

(13.10.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2011.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(21.04.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.09.2006., 08.11.2007. un 11.12.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Padomes 2003.gada 3.jūnija direktīvas 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem;

2) Padomes 2004.gada 26.aprīļa direktīvas 2004/66/EK, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 1999/45/EK, 2002/83/EK, 2003/37/EK un 2003/59/EK un Padomes direktīvas 77/388/EEK, 91/414/EEK, 96/26/EK, 2003/48/EK un 2003/49/EK pielāgo preču brīvas aprites, pakalpojumu sniegšanas brīvības, lauksaimniecības, transporta un nodokļu politikas jomā saistībā ar Čehijas Republikas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanas Eiropas Savienībai;

3) Padomes 1976.gada 15.marta direktīvas 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā;

4) Padomes 2001.gada 15.jūnija direktīvas 2001/44/EK, ar ko groza direktīvu 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kas pieder pie Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības maksājumu un muitas nodokļu piedziņā un attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa un dažu akcīzes nodokļu piedzišanu;

5) Padomes 1977.gada 19.decembra direktīvas 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā;

6) Padomes 1979.gada 6.decembra direktīvas 79/1070/EEK, ar ko groza direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu jomā;

7) Padomes 2003.gada 7.oktobra direktīvas 2003/93/EK, ar ko groza Padomes direktīvu 77/799/EEK, kas attiecas uz dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējo palīdzību tiešu un netiešu nodokļu piemērošanas jomā.

8) Padomes 2004.gada 21.aprīļa direktīvas 2004/56/EK, ar kuru groza Padomes direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējo palīdzību tiešo nodokļu jomā, dažu akcīzes nodokļu jomā un nodokļu piemērošanā apdrošināšanas prēmijām;

9) Padomes 2004.gada 16.novembra direktīvas 2004/106/EK, ar ko groza Padomes direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpējo palīdzību attiecībā uz tiešajiem nodokļiem, noteiktiem akcīzes nodokļiem un apdrošināšanas prēmiju aplikšanu ar nodokļiem un direktīvu 92/12/EEK par vispārēju režīmu precēm, uz kurām attiecas akcīzes nodokļa piemērošana, un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību.

10) Padomes 2006.gada 20.novembra direktīvas 2006/98/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas nodokļu jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanu;

11) Padomes 2008.gada 12.februāra direktīvas 2008/7/EK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai;

12) Padomes 2008.gada 26.maija direktīvas 2008/55/EK par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem.

Likums stājas spēkā ar 1995.gada 1.aprīli.

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 2.februārī.

Valsts prezidents G. Ulmanis

Rīgā 1995.gada 18. februārī

Likuma "Par nodokļiem un nodevām"
pielikums

Saistītās vienības, kuras darbojas kā publiskās institūcijas vai kuru īpašais statuss atzīts ar starptautisku līgumu, un šo saistīto vienību veidam atbilstoša oriģinālforma dalībvalstu tiesību aktos

(Pielikums 21.04.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.11.2007. likumu, kas stājas spēkā 12.12.2007.)

1. Saistītās vienības Eiropas Savienībā:

1.1. Beļģija:

1.1.1. *Vlaams Gewest* (Flandrija),

1.1.2. *Région wallonne* (Valonija),

1.1.3. *Région bruxelloise/Brussels Gewest* (Briseles apgabals),

1.1.4. *Communauté française* (franču kopiena),

1.1.5. *Vlaamse Gemeenschap* (flāmu kopiena),

1.1.6. *Deutschsprachige Gemeinschaft* (vāciski runājošo kopiena);

1.1.¹ Bulgārija:

1.1.¹ 1. *Общините* (pašvaldības),

1.1.¹ 2. *Социалноосигурителни фондове* (sociālās apdrošināšanas fondi);

1.2. Spānija:

1.2.1. *Xunta de Galicia* (Galisijas reģiona izpildu komiteja),

1.2.2. *Junta de Andalucía* (Andalūzijas reģiona izpildu institūcija),

1.2.3. *Junta de Extremadura* (Estremaduras reģiona izpildu institūcija),

1.2.4. *Junta de Castilla-La Mancha* (Kastīlijas-Lamančas reģiona izpildu institūcija),

1.2.5. *Junta de Castilla-León* (Kastīlijas-Leonas reģiona izpildu institūcija),

1.2.6. *Gobierno Foral de Navarra* (Navarras reģiona pašvaldība),

1.2.7. *Govern de les Illes Balears* (Baleāru salu reģiona pašvaldība),

1.2.8. *Generalitat de Catalunya* (Katalonijas autonomā novada pašvaldība),

1.2.9. *Generalitat de Valencia* (Valensijas autonomā reģiona pašvaldība),

1.2.10. *Diputación General de Aragón* (Aragonas reģiona padome),

1.2.11. *Gobierno de las Islas Canarias* (Kanāriju salu pašvaldība),

1.2.12. *Gobierno de Murcia* (Mursijas pašvaldība),

1.2.13. *Gobierno de Madrid* (Madrīdes pašvaldība),

1.2.14. *Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi* (Basku zemes autonomās kopienas valdība),

1.2.15. *Diputación Foral de Guipúzcoa* (Gipuskojas reģiona padome),

1.2.16. *Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia* (Biskajas reģiona padome),

1.2.17. *Diputación Foral de Alava* (Alavas reģiona padome),

1.2.18. *Ayuntamiento de Madrid* (Madrīdes pilsētas padome),

1.2.19. *Ayuntamiento de Barcelona* (Barselonas pilsētas padome),

1.2.20. *Cabildo Insular de Gran Canaria* (Grankanārijas salas padome),

- 1.2.21. *Cabildo Insular de Tenerife* (Tenerifes salas padome),
- 1.2.22. *Instituto de Crédito Oficial* (valsts kredītiestādes),
- 1.2.23. *Instituto Catalán de Finanzas* (Katalonijas finanšu institūcija),
- 1.2.24. *Instituto Valenciano de Finanzas* (Valensijas finanšu institūcija);
- 1.3. Grieķija:
 - 1.3.1. *Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος* (Nacionālā telekomunikāciju organizācija),
 - 1.3.2. *Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος* (Nacionālā dzelzceļa organizācija),
 - 1.3.3. *Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού* (Valsts elektrības sabiedrība);
- 1.4. Francija:
 - 1.4.1. *La Caisse d'amortissement de la dette sociale* (CADES) (Sociālo parādu izpiršanas fonds),
 - 1.4.2. *L'Agence française de développement* (AFD) (Francijas attīstības aģentūra),
 - 1.4.3. *Réseau Ferré de France* (RFF) (Francijas dzelzceļu tīkls),
 - 1.4.4. *Caisse Nationale des Autoroutes* (CNA) (Valsts autoceļu fonds),
 - 1.4.5. *Assistance publique Hôpitaux de Paris* (APHP) (Parīzes Valsts slimnīcu atbalsts),
 - 1.4.6. *Charbonnages de France* (CDF) (Francijas Akmeņogļu valde),
 - 1.4.7. *Entreprise minière et chimique* (EMC) (Kalnrūpniecības un ķīmijas sabiedrība);
- 1.5. Itālija:
 - 1.5.1. reģioni,
 - 1.5.2. provinces,
 - 1.5.3. municipalitātes,
 - 1.5.4. *Cassa Depositi e Prestiti* (Noguldījumu un aizdevumu fonds);
- 1.6. Latvija: pašvaldības;
- 1.7. Polija:
 - 1.7.1. *gminy* (municipalitātes),
 - 1.7.2. *powiaty* (rajoni),
 - 1.7.3. *województwa* (provinces),
 - 1.7.4. *związki gmin* (komūnu asociācijas),

- 1.7.5. *związki powiatów* (rajonu asociācijas),
- 1.7.6. *związki województw* (provinču asociācijas),
- 1.7.7. *miasto stołeczne Warszawa* (galvaspilsēta Varšava),
- 1.7.8. *Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa* (Lauksaimniecības pārstrukturizācijas un modernizācijas aģentūra),
- 1.7.9. *Agencja Nieruchomości Rolnych* (Lauksaimniecības īpašumu aģentūra);
- 1.8. Portugāle:
 - 1.8.1. *Região Autónoma da Madeira* (Madeiras autonomais apgabals),
 - 1.8.2. *Região Autónoma dos Açores* (Azoru salu autonomais apgabals),
 - 1.8.3. municipalitātes;
 - 1.8.¹ Rumānija: *autoritățile administrației publice locale* (vietējās valsts pārvaldes iestādes);
- 1.9. Slovākija:
 - 1.9.1. *mestá a obce* (municipalitātes),
 - 1.9.2. *Železnice Slovenskej republiky* (Slovākijas dzelzceļa sabiedrība),
 - 1.9.3. *Štátny fond cestného hospodárstva* (Valsts autoceļu fonds),
 - 1.9.4. *Slovenské elektrárne* (Slovākijas elektrostacija),
 - 1.9.5. *Vodohospodárska výstavba* (Racionālas ūdens izmantošanas sabiedrība).
2. Starptautiskās saistītās vienības (noteikumi, kas ietverti šā likuma 46.panta septītajā daļā, neskar starptautiskās saistības, kādas dalībvalstis var būt noslēgušas attiecībā uz minētajām starptautiskajām vienībām):
 - 2.1. Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka;
 - 2.2. Eiropas Investīciju banka;
 - 2.3. Āzijas Attīstības banka;
 - 2.4. Āfrikas Attīstības banka;
 - 2.5. Pasaules Banka/SRAB/SVF;
 - 2.6. Starptautiskā finanšu sabiedrība;
 - 2.7. Amerikas Attīstības banka;
 - 2.8. Eiropas Padomes Sociālās attīstības fonds;
 - 2.9. Eiropas Atomenerģijas kopiena;

2.10. Eiropas Kopiena;

2.11. *Corporación Andina de Fomento* (CAF) (Andu Attīstības sabiedrība);

2.12. *Eurofima*;

2.13. Eiropas Ogļu un tērauda kopiena;

2.14. Ziemeļvalstu Investīciju banka;

2.15. Karību jūras baseina valstu Attīstības banka.

3. Trešajās valstīs (valstīs, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, to atkarīgās vai saistītās teritorijas, un valstīs, ar kurām nav noslēgti Latvijai saistoši starptautiskie līgumi par uzkrājumu ienākumiem) esošās saistītās vienības atbilst šādiem kritērijiem:

3.1. vienību nepārprotami uzskata par publisku institūciju saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem;

3.2. šāda publiska institūcija nodibināta vai darbojas, lai nodrošinātu sabiedrības vispārīgās vajadzības, kurām nav komerciāla vai rūpnieciska rakstura un kuras efektīvi kontrolē valsts;

3.3. šāda publiska institūcija regulāri un profesionāli emitē parāda instrumentus;

3.4. attiecīgā valsts var garantēt, ka šāda publiska institūcija neizmanto pirmstermiņa izpiršanas tiesības.